

יפתח יי' דרך את
מוצרי הטוב

נביאים ראשונים

ודברתי על הנביאים ואנבי

אם נלא סוד אל עבדיו הנביאים
אם נלא סוד אל עבדיו הנביאים

קדר טנביאים ראשונים עם פי רטי וקמחי ודלגב
מקורים ומסרים על פי דרכי הסופרים קרמוניכו
החזים אשר האירו עינינו במחסך גלותינו הם
הקדוסי אנכי כבסת הגרולה ועל מסעולם ותיבותם
דרכנו בציון אותיות תלוים וקטנים וגדולי ושקומים
וזקוד סרבה על הסתב והסתב סרבה על הסקוד
וכתומים וסתוחים וכסתב ולא סקרא וסקרא ולא
כסתב ואותיות מכוזרות כל אלו מונגים עם רב העיון
וכרפסו בתכות הסר רכיאל בומבדע יכו
ותהי ראסית ממלכתם היום יום ב'
כה לחדם כסלו סנת רפח
לפך פה וטיבואה
העיר הגרולה

אם נלא סוד אל עבדיו הנביאים

נדפס מחדש ע"י הוצאת מקור בע"מ
ירושלים, תשל"ב

ראשית חכמה יראת יי שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד

רלבג

דדק

אמר

רוד המלך עליו הסלום מי שהכין את לבבו להתעסק בחכמה תחלה יתעסק ביראת יי ויעשה ממנה פרס ושיקר וכל דרכיה יתנהג בחכמה שיילמד על הדרך שאמרו רבותינו ז"ל כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו איך חכמתו מתקיימת ויראת יי היא התורה והמצוה ודברי הכביאים וקבלת החכמים בעזרה שעל פה והחכמה היא חכמת הפילוסופיה ואם ילמד אדם חכמת הפילוסופיה תחלה יבהל ברוחו וישו מצחו להכחיש האותיות והמופתיים הגדולים הנמצאים בכתב הקדש כי הם דברים לא תכלים החכמה היא אמתם כאשר יקדים למוד התורה שהיא יראת יי וישים לבבו להאמין כל הסתו טה ובעל כתבי הקדש וכאשר יתבונן בהם ימצא בהם דרכי החכמה כמו שכתוב כי היא חכמתם וביטחם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ובנו הגוי הגדול הזה כי איך צדק לומר התורה והמצוה מהם בכוונת על דרך הסכל כל גם החוקים אשר כאמר עליהם כי איך להם טעם כן הוא שאין להם טעם כראח לרוב בני אדם אבל החכם המתבונן בהם ימצא טעמים ברור ומבואר ואחרי התבונן החכם המבין בדרכי התורה וישימה וסוד לחכמה ויפתח לבבו לקרבת הדברים הרחוקים א העיתות ילמד חכמת הפילוסופיה אחריו כן לא תסתבם רעיון בלמדו החכמה בעזרה אשר למד תחלה כי כבר תקשה יתד בתקום כאלו ויקרברכי החכמה אליה בכל כחו ויכולתו ותהא סלמה מסכורתו ואמר שכל טוב לכל עושיהם פירושם שכל טוב עיון טוב והספחה טובה ים לכל המשתדל בפניהם ביראת יי ובחכמה כי גם ביראת יי לא יתעסק בחכמה או יהיה פ"י שכל טוב הכלחה טובה כמו ויהי רוד בכל ירכיו ומסכיל כלו סכילת המתעסק במתניהם בעולם הזה ובעולם הבא ואמרו רבותינו ז"ל למריהם לא כאמר אלא עשיהם מלמד שהמעשה גדול ואף על פי שאמרו הם גב התלמוד גדול מהתלמוד מביא לדי מעשה לא הגדילו התלמוד לא מפני שהוא מביא לדי מעשה ולא יבשר המעשה הלא תלמוד כמו שאמרו חז"ל בירא חטאו ולא עם הארץ חסיד אלא ביראי המעשה גדול כמו שאמר הכתוב ולמדתם אמתם ושמרתם לעשותם לגדול בעבור שתעשו ואמרו רז"ל כל מי שישנו בעשייה יבא בלמוד וכל מי שאינו בעשייה אינו בלמוד ואמרו עוד כל האו איך לי לא תורה איך לו תורה פ"י סוף איך לי עסק בעשיית המצוות אלא בדרך יראת התורה בלבד איך לו אפי סבר קריאת התורה ש: אמרו ולמדתם אמתם ושמרתם לעשותם כל שיטנו בעשייה יבא בלמוד וכל שאינו בעשייה אינו בלמוד ואמרו כל העוסק בתורה בלבד רומה כמו שאין לו חלום שכאמר ללא אהי אמת ולא תורה פ"י שהלמוד מאת מעשה אינו דבר מועיל אבל הוא קריע ומזיק לעצמו ולזולתו ודמו חכמים ז"ל התלמוד מבלי מעשה למי שבוהו ביותו ואינו מביב לו דלתותיו בודאי יהיה אותו הבית מוסלח ונעזב כמדבר ומיקצתם דמו אותו למי שאין לו בית ונבונה דלתות לבית כי טורח הדלתות ללא תועלת הוא ואמרו חכמים ז"ל החכמת מבלי מעשה היא טעם הבור על בראשית ואמרו מי שאין דבריו ידומין למעשה הוא מביש את עצמו ואחר שביארנו כי המעשה הוא העיקר כאמר כי המעשה הוא על פני פטים וכל אחד מהם הוא עמוד גדול לספר האדם בזה ובא האחר הוא מעשה המצוות ושמירתם ודרכי המוסר ימצא בהם שכל טוב בעיני אלהים ואדם והמעשה האחר הוא כתיבת החכמות וביאור התורה והמצוות לחקוקם על ספר למען יעמדו ימים רבים כי אם לא היו כותבים החכמים הקדמונים דבריהם על ספר כבר אברו החכמות וסכו המזמות ובטלו התורה והמצוות אבל החכמים ובעלי התורה בכתובת דבריהם וביאוריהם על ספר יסאירו ברכה אחריהם ובודאי לא מתן החכמים ההם ואמרו רבותינו ז"ל הצדיקים אפי במיתותם קי וזין חיים ואמרו משה רבינו ע"ה לא מת ואשר יתברך שמו בא כתבה על לוח איתם ועל ספר חוקים ותק: ליום אחרון לעד עד עולם ועל כן חתם רוד עליו הסלום הפסוק שהקרימו תהלתו עמדת לעד ויתפרס על המעשה הראשון שהקרימו כי עושה מעשה היושר וסומר התורה והמצוות והמתעסק בחכמה תהיה תהלתו בפי האנשים לכמה דורות ונכסו גם כן עמדת לעד לעולם הבא עד עולם ויתפרס על המעשה הפני כי כותב הספרי תהלתו עמדת לעד לרואי הקפרי"ה הם וללמדניה ועל כן כקראו החכמים בעלי אסופות לשי פשוטין דבריהם ודבריו זולתם על ספר ליוזתם לעד למשמרתו ולעולם למזכרת ויש להם ספר טוב בעולם וברקתו עמדת לעד ועל כן ראונו אכבי הנער רוד בר יוסף קמחי ז"ל לכתוב על ספר ביאור דברי המקרא באשר למדתו וקבלתו וכאשר תעב יד מחמתו באשר יי אחי אשר לו כחו ותהלתו אמאל העזר להחל ולכלות כי הוא העזר והסומך יתברך שמו וכתוב הפסוקים אשר צריך לפרסם והמלים אשר צריך לרקוקם גם אכתוב טעם כתוב וקרי וכתוב ולא קרי וקרי ולא כתוב כאשר חובל לתת טעם לפניהם כל אחד ואחד בתקומתו וכרא כי המלות האלה כמאז כן לפי סבגלות ראשונה אברו הספרים ובעלמנו והחכמים יודעי התורה מתו ואכבי ככסת הגדולה שהחזירו התורה ליסנה מצאו מחלוקת בספרים והלכו בהם אחר הרוב לפי דעתם ובתקום טלא המורה דעתם על הברור כתבו האחר ולא נקדו או כתבו מסחון ולא כתבו מבפנים וכן כתבו בדרך אחר מבפניו וברך אחר מבחון ואכתוב בק"ב המקומות תרגום יונתן בן עוזיאל שיטבו פירוש טובים ואלים גם אביא דברי רבותינו זכרונם לברכה בתקומות שאנו כריכים לפירושם ולקבלתם על כל פנים גם כן אביא קצת הרשות לאוהבי הרדס ושניה אהל בעזרת המלמד לאדם דעת

אמר

כיוון גרסום אחר התהלה לאל והסאלה ממנו להיסוד לפנינו דרכו ראונו לבאר דברי הכביאי כולם ולספר התועלות המגיעות מהם אם בעיון אם במדות אם בביאור קצת המצוות התוריות כי קצתם נתבאר ענינם בדברי הכביאים כמו שכבאר ב"ה בהגיעו למקום מקום מה המקומות ההם ובמקומות פ דמר בהם דברים קוראים הם מצד העיון או מצד סאר דברי הכביאים נעיר עליהם ונסתדל בהתרת הספקות ההם כדי שכלכו כמו שהיה מהגבנו בביאורנו ולדברי התורה וכתביל מספר יהושע כי קרת אח דברי התורה

אבל החכם המתבונן בהם ימצא טעמים ברור ומבואר ואחרי התבונן החכם המבין בדרכי התורה וישימה וסוד לחכמה ויפתח לבבו לקרבת הדברים הרחוקים א העיתות ילמד חכמת הפילוסופיה אחריו כן לא תסתבם רעיון בלמדו החכמה בעזרה אשר למד תחלה כי כבר תקשה יתד בתקום כאלו ויקרברכי החכמה אליה בכל כחו ויכולתו ותהא סלמה מסכורתו ואמר שכל טוב לכל עושיהם פירושם שכל טוב עיון טוב והספחה טובה ים לכל המשתדל בפניהם ביראת יי ובחכמה כי גם ביראת יי לא יתעסק בחכמה או יהיה פ"י שכל טוב הכלחה טובה כמו ויהי רוד בכל ירכיו ומסכיל כלו סכילת המתעסק במתניהם בעולם הזה ובעולם הבא ואמרו רבותינו ז"ל למריהם לא כאמר אלא עשיהם מלמד שהמעשה גדול ואף על פי שאמרו הם גב התלמוד גדול מהתלמוד מביא לדי מעשה לא הגדילו התלמוד לא מפני שהוא מביא לדי מעשה ולא יבשר המעשה הלא תלמוד כמו שאמרו חז"ל בירא חטאו ולא עם הארץ חסיד אלא ביראי המעשה גדול כמו שאמר הכתוב ולמדתם אמתם ושמרתם לעשותם לגדול בעבור שתעשו ואמרו רז"ל כל מי שישנו בעשייה יבא בלמוד וכל מי שאינו בעשייה אינו בלמוד ואמרו עוד כל האו איך לי לא תורה איך לו תורה פ"י סוף איך לי עסק בעשיית המצוות אלא בדרך יראת התורה בלבד איך לו אפי סבר קריאת התורה ש: אמרו ולמדתם אמתם ושמרתם לעשותם כל שיטנו בעשייה יבא בלמוד וכל שאינו בעשייה אינו בלמוד ואמרו כל העוסק בתורה בלבד רומה כמו שאין לו חלום שכאמר ללא אהי אמת ולא תורה פ"י שהלמוד מאת מעשה אינו דבר מועיל אבל הוא קריע ומזיק לעצמו ולזולתו ודמו חכמים ז"ל התלמוד מבלי מעשה למי שבוהו ביותו ואינו מביב לו דלתותיו בודאי יהיה אותו הבית מוסלח ונעזב כמדבר ומיקצתם דמו אותו למי שאין לו בית ונבונה דלתות לבית כי טורח הדלתות ללא תועלת הוא ואמרו חכמים ז"ל החכמת מבלי מעשה היא טעם הבור על בראשית ואמרו מי שאין דבריו ידומין למעשה הוא מביש את עצמו ואחר שביארנו כי המעשה הוא העיקר כאמר כי המעשה הוא על פני פטים וכל אחד מהם הוא עמוד גדול לספר האדם בזה ובא האחר הוא מעשה המצוות ושמירתם ודרכי המוסר ימצא בהם שכל טוב בעיני אלהים ואדם והמעשה האחר הוא כתיבת החכמות וביאור התורה והמצוות לחקוקם על ספר למען יעמדו ימים רבים כי אם לא היו כותבים החכמים הקדמונים דבריהם על ספר כבר אברו החכמות וסכו המזמות ובטלו התורה והמצוות אבל החכמים ובעלי התורה בכתובת דבריהם וביאוריהם על ספר יסאירו ברכה אחריהם ובודאי לא מתן החכמים ההם ואמרו רבותינו ז"ל הצדיקים אפי במיתותם קי וזין חיים ואמרו משה רבינו ע"ה לא מת ואשר יתברך שמו בא כתבה על לוח איתם ועל ספר חוקים ותק: ליום אחרון לעד עד עולם ועל כן חתם רוד עליו הסלום הפסוק שהקרימו תהלתו עמדת לעד ויתפרס על המעשה הראשון שהקרימו כי עושה מעשה היושר וסומר התורה והמצוות והמתעסק בחכמה תהיה תהלתו בפי האנשים לכמה דורות ונכסו גם כן עמדת לעד לעולם הבא עד עולם ויתפרס על המעשה הפני כי כותב הספרי תהלתו עמדת לעד לרואי הקפרי"ה הם וללמדניה ועל כן כקראו החכמים בעלי אסופות לשי פשוטין דבריהם ודבריו זולתם על ספר ליוזתם לעד למשמרתו ולעולם למזכרת ויש להם ספר טוב בעולם וברקתו עמדת לעד ועל כן ראונו אכבי הנער רוד בר יוסף קמחי ז"ל לכתוב על ספר ביאור דברי המקרא באשר למדתו וקבלתו וכאשר תעב יד מחמתו באשר יי אחי אשר לו כחו ותהלתו אמאל העזר להחל ולכלות כי הוא העזר והסומך יתברך שמו וכתוב הפסוקים אשר צריך לפרסם והמלים אשר צריך לרקוקם גם אכתוב טעם כתוב וקרי וכתוב ולא קרי וקרי ולא כתוב כאשר חובל לתת טעם לפניהם כל אחד ואחד בתקומתו וכרא כי המלות האלה כמאז כן לפי סבגלות

ראשונה אברו הספרים ובעלמנו והחכמים יודעי התורה מתו ואכבי ככסת הגדולה שהחזירו התורה ליסנה מצאו מחלוקת בספרים והלכו בהם אחר הרוב לפי דעתם ובתקום טלא המורה דעתם על הברור כתבו האחר ולא נקדו או כתבו מסחון ולא כתבו מבפנים וכן כתבו בדרך אחר מבפניו וברך אחר מבחון ואכתוב בק"ב המקומות תרגום יונתן בן עוזיאל שיטבו פירוש טובים ואלים גם אביא דברי רבותינו זכרונם לברכה בתקומות שאנו כריכים לפירושם ולקבלתם על כל פנים גם כן אביא קצת הרשות לאוהבי הרדס ושניה אהל בעזרת המלמד לאדם דעת

ממדת מסה. והוא היה במקום מטה לכתוב לטוב לפני ישראל ואחר שמת מסה
 זוהו הקדום בה לעבור הדרך עם ישראל: לאמר. לפי שבמקומו במלחמת אמור
 עם הלתי ויהי משאר ארצות המזרח הקדומה האלף עם הלתי מה שלא עשו כן
 עם השאר מאמרו בלתי להם עם יוגו. והיה באמור והושע בהגעת האלף ופי
 לאמר לאמר לישראל שהקדום
 בה כזה לעבור את הדרך כי
 הכניסם בכל מקום אשר הדרך
 כך רגלם בו וגו: קום עבור.
 קום ענין זרזו וכן קום מסהו
 קומו ועברו קום התלך: להם
 וגו. לפני ישראל כמו יבאו את
 תרומה וי' תהיה את הילך:
 כל מקום אשר הדרך כל מקומו
 כיון שתעברו את הדרך כל מקומו
 אשר הדרך בו לכם יהיה כלומר
 אני אתם לכם כח כרי שתכבסו
 הכל ואחזק זכר קנת הגבולים.
 ונדרם כל מקום אשר תדרך
 וגו לרבות חוצה לארץ:

מהמדרש. הו' מרדכי סוף שהוא
 גבול נבני והלכנו הים: הוא
 מקום ירוש' בארץ ישראל ואמר
 הזה אף על פי שהוא מעבר ה'
 הדרך לפי שהיה כראה ממס'
 להם וכן אמר משה ההר הטוב
 הזה והלכנו אז אמר הזה על
 הדיעה כמו זה סיני זה עני'
 ליתן זה: כל ארץ החיתים.
 כי באותה הפאה היה יוסב
 החתי: מבוא המים הים
 הגבול. הוא מערב ארץ ישרא'
 כמו שאמר בתורה עד הים ה'
 הארץ ומה שאמר הגבול כנגד
 שאר הימים שבארץ ישרא' שהם
 קטנים כמו ים המלח וים כנרת:
 אל תקור ממנו. סבאל מסה
 ופירושו מדרכו הטוב או פירושו
 ממו: מספר התורה ויף על פי
 שלא זכר הספר הזה זכר ה'
 התורה ובמפרש סביר ממה:
 תשכיל. פירושו תכלית וכן תי'
 גדיל תכלית וכן תרגם אבן עזר
 למען תשכיל גדיל תכלית: לא
 ימום. בחלקו רבותיו אל בזה
 הנסוק יא שהוא מזה לכל ימי
 האדם ואפילו ידע כל התורה
 כלה ויש אומרים שהוא ברכה
 והגדלה כי היקף מזה ליהושע
 וכן לכל אדם עד מידע התורה
 ואחר כך ילמוד החכמות.

משה ר' בקריאתו משה עבדי שתועה קום עבד. משה עבד י' ובני ישראל היום: כשה וארץ
 כבדנו ושמואל בקריא' שמו: הדרך ה' וחס' כל הבקום אשר הדרך דבשנה תורה: וחברו כל מקום
 דיהושע' ואתה על בנותיכו תדרך. אתה הדרך י' ונא' על שחל ופתן תדרך: ובסר גם בסדר עקב:

משקשניוהי משה למימר:
 משה עבדי סית וכען קום עיבר
 ית ירדנא הדין את וכל עפא הדין
 לארעה ואנא יחיב להוזן לבני
 ישראל: כל אתרא ויתדרך
 פרסת רגלכון ביה לכוז ותבמה
 קמא קסלית עם צושה:
 ספדברא ולבנוא תרין ועד
 נהרא רבא נהרא דפרת כל
 ארע חתאי ועד יסא רבא מעלני
 שמשא ויא תחוקכון: לא
 יתעמד אנש קדמך כל יומי חידך
 קמא דתוא סימרי בסעדיה דמשה
 כן אחוי עפך לא אשבקיןך ולא
 ארקהיןך: תקוף ועילם ארו
 את תקסין ית עפא הדין ית
 ארעא דקייסית לא בהתהוון לבתן
 להוזן: לחוד תקוף ועילם לתוא
 למטר למעבר ככל אורייתא ד
 דפקודך משה עבדי לא תסטי
 מיגיד לימינא ולשמאלא בדין
 דתצלה בכל אתר דתהך:
 לא יעדי סיפרא דאורייתא תרין
 טפוסך ותהי גמי ביה ייסם ולילי
 בדין דחטר למעבר בכל דכתיב
 ביה בארי כן תצלה ית דרךך
 ודכן תכשט:

משה עבדי מתו: ואילו היה קיים בו הייתי חפץ ורבותיכו דרוסוהו על מלפת לסימ
 הלכות שמועוהו ביומי אבולו משה בא יהושע וסאל אמר לו הקב"ה משה עבדי
 מת והתורה על סמוך ארץ לומר לך אי אכפר בא וטורדך במלחמה: כל מקום
 אשר תדרך. ידרך כינא בו כאמר למטה ופיניו בכפרי אל ללמד על תחומי
 ארץ ישראל הרי הוא
 אומר מן המדבר מ'
 והלכנו אס כן למת
 כאמר אשר תדרך כף
 אף חוצה לארץ מ'
 מטכבסו את הארץ
 כל מה שתכבסו חוצה
 לארץ יהיה קודם
 ויהיה סלכס: מן
 הלכנו והמדבר הוא
 מדבר קדם מדבר צין
 שעל ידי ארום שהיה
 במקומו דרומית מ'
 מזרחית ודרך סס כ'
 נכבסו לארץ סכאלמר
 והנה אכחנו בקדם
 וגו ומכין שהיה
 בדרומית מזרחי סל'
 והיה לכס פאת נב'
 ממדבר צין על ידי א'
 ארום וגו: ועד הנהר
 הגדול כסר פרת. זה
 רחבה מדרום לכפון
 כל ארץ החתים בכלל
 הזה ורחבה מדרום
 לכפון: כל ארץ החתי
 ועד הים הגדול מבא'
 הממס. לארצה מן
 המזרח למערב: חזק
 ואמץ: בדרך ארץ
 כמה שהוא אומר כי
 אתה תשכיל: דין חזק
 ואמץ מאד: בתורה
 כמה שהוא אז לעמוד
 ולעשות בכל התורה:
 ספר התורה הזה.
 ספר משה תורה היה
 לכפון: תשכיל.
 תכלית: הלא

משרת משה לאמר:
 מתועה קום עבר את הדרך הזה
 אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
 אנכי נתן להם לבני ישראל: כל-
 מקום אשר תדרך כף רגלכם בו
 לכם נתחיו כאשר דברתי אל משה
 : בהמדבר והלכנו הורה ועד-
 הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ
 החתים ועד הים הגדול מבוא
 השמש יהיה גבולכם: לא יתיצב
 איש לפניך כל ימי חיך כאשר ה'
 הייתי עם משה אהיה עמך לא
 ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ בי
 אתה תנחיל את העם הזה את-
 הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת
 להם: רק חזק ואמץ מאד לשכר
 לעשות ככל התורה אשר צוך
 משה עבדי אל תקור מפני ימין
 ושמאל למען תשכיל בכל אשר
 חלקך: לא ימוש ספר התורה הזה
 מפיך ותגית בו יומם ולילה למען
 השכר לעשות ככל הכתוב בו כי-
 אז תצליח את דרךך ואז תשכיל:

והלכנו ה' בלאים ואחר וס' נבסר בסדר אלה דודבים: מבנו ל' כסירין נבסו וס' נבסר בסדר צו: דרךך
 ג' חס בקריאתו הדיעה נא את דרךך וארעך למען. כי אז תצליח את דרךך. והעבר עני גרות שוא
 בדרךך. נבסר גם בסדר כי חשא: ואז ד' וס' ואז יקרב לעשתו. ואז ירצו את עונם. ואז חזל מלך בבלי
 צרים. ואז תשכיל. ובסר גם בסדר בא:

רלבנ

משה עבדי מתו. ראויו סוכן מזה כי עבדו ישראל את הדרך הזה לא הכינס
 המס ית סיהים בחיי משה כי הוא ית גר ער עליו שלא יעבור את הדרך לכה
 התבארה בתורה ולזה כתבאחר זה עד מות משה כי איך מלכות נוגעת בחברתה
 אפילו כמלא נמא ואלו התבארה לזה קבה אחרת וזה כי כסר כתבאחר בספר
 סופוטום כי עזב יהושע מהגיס ההם אמות למכן נקות בס את ישראל הסומרים
 הם את דרך י' ללכת בס כאשר פתחו אבותם אס לא והנה חפסר כי ישראל לא
 היו ראוים שתעשה להם זאת ההצלה על ידי משה כמו סכין משה מתלתת הענין
 בצאתם מארץ מצרים וזה שאם היו אלו המלחמות נעשות על ידי משה היה
 נשגב אל אלו האמות בכלל כליון חרוץ לשבס מעלתו ותוקף הכפלחות הנעשות
 על דיו ולזה תמצא בסיוון ושג סלכס בהם משה שלא נסאר בהם סריר ופליט
 ול היית ישראל בלתי ראוים לכמו זאת ההצלה כמו שהתפרסם מדבר המרגלים
 לא זכו אל פקיהיה זאת המלחמה על ידי משה והיקפה על די יהושע ולא היה כחול כל
 כך גדול ולזה נקבעל באלו המלחמות כמו שהתבאר במה סובאש סהפרד המות בינו וכן הסלמת המלחמות ההם וממה שיעד על סזה העונם הסב. משה בען
 ישראל מה שאמר בתפנה תורה גם כי התאסף בבללסס והנה הזהירו הסם יתבדך לבחתי כמות מרדכי התורה ימין וסמאלו רל סלא יוסף לביהיה ולא יגרע מהן
 והנה נראה כי הנטות למין הוא כסיוסף על דביה והנטיה לסמאל כסגריע מרדכיה וזהו הנהגתו לסמאל כסגריע מרדכיה וזהו הנהגתו לסמאל כסגריע מרדכיה וזהו הנהגתו לסמאל כסגריע מרדכיה
 המעשים ממנה ולזה אף ראויו ס' יקצר האדם מלשין בדברים המעשים ממנה ויחסכו די לו סיענה המכות המעשיות ההם כי הענין בדברי תורה הבזה יתסר במלמות
 אל המעשה שם מזה ועמיהו על סוד זאת המכות והתכלית המכות בה ואלס הענין בחלק העיני מהתורה סלא יסוד למעשה היא ממנה סאל סקת בו סאלין ראויו ס' יקצר
 האדם בו כי הוא נכבסם להייסר המעין בו אל הסלמות האכוס: כמו סבארנו בסארנו לרבי תורה.

הנה

לכס

חתי

והחלוק. כפי רלוונט ובני גד היו שבעים לשניהם לפי שהיו בני גד בצורה ומכוס במרוע חזקה כמה שאמר וטרף זרוע אף קרקי. והוא מאסף. שבגדן הכוסע אחרת והוא מאסף את כל המתעבבים האחרונים ביום השביעי. עתה היה והיה חרם הקדש כי היום שבת קדש ורחו ליהויה קדש סגל הנפלל בו ועכרתם למחן מים עכורים יבאו

רלבג

והנה כזה פירוש כל אשר בעד ולא יתנו ממנו דבר כרי מלא יתנו ישראל במה שנעשה להם מההנהלה אחר זה ויחמוה אל מה שיקבו מסלל העיר הריח ואלו יהיה זה סבה שיחשבו מ שאמנתם היתר טובה שדבש מקניהם ונכסיהם מבאדם ה הצלה למי שיקדם ולזה הסבה בשיעור קלל מי שיבנה ירחו שדביע הכחן ב בהיות כל בני חיים ולא יפילו בהשלמתו כי הם צעירי בני וידעו פשעלות יוסבי ירחו והמנוסתם היו יותר מ מנוסת פשעולו שאר יוסבי הארץ ומוכנתם ולזה כזה שלא יאשר מההיבוסם ולחמן ה העיר או היה זה לתת מורך לשאר הגוים עם מזאת הקללה ל היתה לפי הכשרה ולזה תמצא סכבר בנקייתו בימי אחאב אשר בימי בבה חילל בית האלו וכזה אחת שפילו רחב הזול וכל אשר היה בבי כחאשר נכפש לה המרגלים. וכפר

והחלוק הלק לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלק אחרי הארון הלק ותקוע בשופרות ואת העם צוה יהושע לאכו ללא תרעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יעא מפיתם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה ולינו במחנה: וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הכלים לפני ארון יהוה הלכים הלק ותקעו בשופרות והחלוק הלק לפני הים והמאסף הלק אחרי ארון יהוה הלק ותקוע בשופרות: ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכמו בעלורת השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום הוא סבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעי תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו בני נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה יהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בפירת בני החכמה את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם מן תחרמו ולקחתם מן החרם ושמחתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: וכל בסוף זהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי בשמע העם גדולה ותפל החוכה תחיה ויעל העם העיר והאיש נגדו וילכו את העיר: ויחרמו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מבער ועד זקן ועד שור ושה מבער ועד איהת מעולימה ועד סבה ועד רגור ואיפר

אחת וקמן פתחו בקריא וס' קח ציצנת אחת ותן שכה בלא ייסבו את העיר ביום השני. ואמר אביש אל דוד: וחלק לכל העם לכל והמון: ואמר הבדך גזרו את הלק הזה לשנים. והנה כבר עפרת ודבריה: וס' בלשון תרגום צלוות טקף אביש של פלג גולות עגלי: ובל חקר כזה שנה תורה דכונה חפשת זמרו וילא אוליין קדם בנתיה תקעי שופריא ושיבטא דבית נן אולי בטר ארנא וכתביא אוליין ותקעו בשופריא: ונת עמא פקיד יהושע למיסר לא תיבבו ולא תשמיעו ית קלכון ולא יפוק מפותכון פתגמא עד יוסא ד דאמר לכון ויביו ודעבבון: ואתחר ארנא דיי ית קרתא אקוף זמנא תרא ועלו במשריתא וכתו במשריתא: ואקדם יהושע בצפרא ונטלו בנתיה ית ארנא דיי ושבטא בנתיה נטיבו שבעא שופריא דקרן דיקריא קדם ארנא דיי אוליין מיתל ותקעו בשופריא וזמרו וילא אוליין קרמיתון ושיבטא דבית נן אוליין בטר ארנא דיי וכתביא אוליין ותקעו בשופריא: ואסחרו ית קרתא ביוםא תנוא זמנא תרא ותבו למשריתא כדון עברו שיתא יוסין: והנה ביוםא שביעאה ואקרימו כמיסק צפרא ואסחרו ית קרתא כהילכתא דרין שבע זמנו לחוד ביוםא תהוא אקפו ית קרתא שבע זמנין ויהוה בזמנא שביעיתא תקעו בנתיה בשופריא ואמר יהושע לעמא ויביו אריתב: ולכון ית קרתא ותחיו קרתא תרמא ויא וכל דכה קדם לחוד רחב פוניקתא תחיה היא וכל רעפיה בבית ארי אטמר ית ארנא דיי שלתניא: ולחוד אתון אקטמרו מן חרמא דילמא תחרמו ותסבון מן חרמא ותשון ית משרית דיישר לחרם ותעכרון יתיה: וכל כספא ונהבא ומני נחשא וברזל קודשא אינון קדם ית לאוצר בית מקדשא דיי ותעלון ויביו עמא ותקעו בשופריא והנה כד שבע עמא יתקל שופל ויביו עמא ויבא רבא זפול שורא דקרמא ואתבל עתותו ויוקליק עמא לקרתא ובר לקבליה וכתשו ית קרתא: וזמרו ית כל דקרמא מבער ועד איהת מעולימה ועד סבה ועד רגור ואיפר

והחלוק. פירושו זה שהם בני רלוונט ובני גד וזכי שבט מכסה מעברו חלופים לכמי אחיהם: תוקשי כן כתיב ושיעורו אשר תקעו והקרי הוא תוקעי ומבאר הוא המאסף. חלק בו התרגום סבטא דין לפי שהוא היה אחרון בגדלים כמו שאמר עליו מאסף לכל המחנות: הלק והקוע. ואינו אומר על המאסף שהיו תוקעי אלא כמו שאמר המתרגום וכהניא א אוליין ותקעו בסופריא: עי ווס אמרי חלבים: ים מפרסים כמו שת כמו ווס בעקרת בליה וחק כרף דין פירושו כממש הוא יוס הסביעי: ויסב ארין ית את העיר. פירו יהושע הסב אחרון את העיר: הקף. ארון ית את העיר פעם אחת וזה היה ביום הראשון וראשון למי הסבטא כך קבלו דול כי ביום ז סכלסרה וירחיו ווס סבה היה ואף על פי שהרגו ופרכו בענת מי טכוס על הסב כזה לחלל סבת כבבים ירחו: וכך בשאר עמדות שהיו יסל כרים עליהן ואמרו טבלתה ש דיתה ואמלו בסבת וכמו טכוס גם כן להעלות שלות ב טכיל: הלק ותקוע. כתיב הלק דל סכמו שהיה המאסף הלק כן היה הכהנים תוקעים וקרי הלק סהו מקורי והפירו אחד: וסכלמו בעלות המחר. כתיב בבית קרי בסף: כמספת הזום סבטא פעמים: כמספת הזום סעמו בספת הימים והיו סבטא פעמים עם ההקפה הראשונה הזאת לוס הסביעי דין בוס ההוא עמו יתר תקפו כי הקיע העיר סבטא פעמים והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה היא סלא טבהה עד וכל אשר בה סלא יכנה חרם מכל הסר בה ודלה כי הקבה אמר לו כן כי יהושע לא אמר דבר כזה מלבד ואף על פי סלא זכר זה הכתוב ימצאו כמותו בוס וזל אמרו כי יהושע אמר דבר זה מרצונו ולא אמר לו הקבה אמר יהושע ירחו כבוסה תחלה לארץ ישראל ככונאה תרומה כלשה הולת סמפרסת חלטה מתחלת ע שיטתה ועוד אמר יהושע בסבת לכרנו וסבת קדם סבאמר כי קדם היא לכ כל מה סבכסן בה יהיה קדם סבאמר קדם לוי אוכר לייבא ואף עכסן הקבה הסכיס על ירו ומניין סבהם הסכיס על ירו סכלת סטול ישרא וגם סכרו את בריתי והיה זה אחר מל סגורו ותרין סלמתס והסכיס הקבה עמהם: כי החכמה. כפי פמיט כקטב כמו ימשתה עזרתה וכל סכל לחיך הענין כמו ספירס בספר מכלל וככפ הנה לפי סחכטאה אונס יפה: סמרו מן חרמס: סמרו עמכס וסמרו איס את אחיו ופמיט זה את חטא ישראל מפמי סלא וכתו עיניה סלא וקח חרם מסלל העיר דברי: כן תחרמו פירושם ולקחתם מן חרמס: אוכר לייבא: באהל מוש שהיה עם הקדם מסלל מ מרין העסכ סכתו סרי האלפים והמאות: ויבאו

ס' כסא נקי וזה לביתו שנה: וכסר גם בסודי בשלח: ולקחתם לוס נסמר כסור ויגש: והעיר ה' כליש' וס' וקרעו שכלחם ועכס' ריע העם ותקעו בשופרות. ווס אל אחת. והונחן ואחזיעץ. ואת קומי לבי וישלח כלאים אל אחאב. וסא את זמס. ונכ עמך ראו דדה. העיר והקיעה

ויעד וכל לסימו מכל אדכ לכסנו

ויעד וכל לסימו מכל אדכ לכסנו

ויבאו הנערים - כל משרתי יהודה כבר ואפילו יהיה זקן כמו יהושע בן נון כבר
 ולא האבטי המרגלים היו כשרי יהושע או כשרי אחר מגדולי ישראל מחוץ למחנה וישראל
 והיחוס מתחזק למחנה עד שיתגברו וימוכו לרתי ישראל ואחר שכתבירו ויטבו בעת
 ישראל כמו שחזק ברוך בישאל עד היום הזה : החיה יהושע - טעה לשמו
 לה הטוב שבט פכסבטו לה המלאכה

ויבאו הנערים המרגלים : כאן היו צריכין זרזו ובעפו כנערים זרזים וכלילק
 הדאטון היו כמלאכים כאן ששמו רועמזן מן העבירה עם רחב הזונה לך בקראע
 עם מלאכים ולכך בקראו חכמים מלאכים נערים : בבבא וישראל ובעשירו
 בתולה יקור טובה בה ימות בנו הסבור ויקברו ויך עד סימות הנער בצמר
 המלאכה היא הנצט
 הדלקות : עם בית

כמו שאל ריק רחב הזונה ונגו
 וים לפר עור החיה פתח להם
 מחיה ממזון או חלה במה פתחו
 וזהו שאל ותשכ דקרב ישראל וזהו
 השני הנכו וים בדרם כי יהוש
 לקח רחב לאשה וזהו החיה
 כי כיון שראו סיהושע לקח רחב
 לאם הרבקה בבית אביה מגדולי
 ישראל ואף על פי שכתוב בספטה
 אומות לא תתחת עם אמרו כי
 רחב ובית אביה ככרים היו ב
 בארץ ולא היו משבעה גוים
 וים מי פאומר כי ככנסנו
 מרגלים טפלה יהושע בירחו
 בתגירה ודיין לא ככנסו ישראל
 לארץ וכל זה למי פאמר כי כתי'
 לא תתחת עם בגויות כתיב :

וזהו שאל ריק רחב הזונה ונגו
 וים לפר עור החיה פתח להם
 מחיה ממזון או חלה במה פתחו
 וזהו שאל ותשכ דקרב ישראל וזהו
 השני הנכו וים בדרם כי יהוש
 לקח רחב לאשה וזהו החיה
 כי כיון שראו סיהושע לקח רחב
 לאם הרבקה בבית אביה מגדולי
 ישראל ואף על פי שכתוב בספטה
 אומות לא תתחת עם אמרו כי
 רחב ובית אביה ככרים היו ב
 בארץ ולא היו משבעה גוים
 וים מי פאומר כי ככנסנו
 מרגלים טפלה יהושע בירחו
 בתגירה ודיין לא ככנסו ישראל
 לארץ וכל זה למי פאמר כי כתי'
 לא תתחת עם בגויות כתיב :

את העיר הזאת תירחו -
 תוספת ביאר ורזל פירמו סלא
 יבנו אותה ויקראו אותה במס
 עיר אחרת וסלא יבנו עיר אחרת
 ויקראו שמה וירחו - ומה
 שהחדים יהושע סלא תבנה עיר
 העיר כבר כתבנו הטעם בפסק
 והיתה העיר חרם - והחכם
 הגדול רבינו מהם בר מיוזל
 פיר הטעם להיות המופת קיים
 פכפלה חומת עיר וירחו תחתיה
 כי כול מי סיראה החומה פוקע
 בארץ יתבאר לו שאין זה תכונת
 בנין כהרס כן אבל כסתוק ב
 במופת : ובעשירו סימותו כל
 בניו מהבכור ועד הנער תוך
 הזמן הזה מהושד העיר עד ה
 הכנס רותיה : מעט : והכבוד
 שומע בסקל אורח : עם בית

והוציאו לבקריא וכל ורוציאו את בתולי ובער אל וקני : והוציאו אותו אל זקני עירו ואל יעיר : והוציאו את
 דבערה אל פתח בית אביה : והוציאו את רחב הזונה : והוציאו את הנדה בן הקדש :
 ורוציאו יב בקריא וסגם נבסר בסוף סדר אבו : ותשב יב וסגם נבסר בסדר רישב : וישבע ד וסי נבסר בסוף

רלבב

וספר סכבר משלו
 בב ישראל מעל בחרם
 וביאר מזה המעל ה
 היה סכבר לקח עפן
 מן החר מזה החטא
 חרוץ חף על כפי ישראל
 עם סמתו מהם פלסו
 וטפה אים לפני יוסט
 העיר וכבר יספק
 מכפן ויאל חוף יתלן
 בזה בחק המספט ה
 האוי לבגום על חטא
 עכף בני ישראל סכבר
 מותה התורה פלא י
 ימותו האנשים כלאם
 אים על חטאו ימות
 זה הספק בעיני ופול
 במה סוכרה התורה
 פוקר עון אבות על כ
 בני ועד סכבר זכרו
 ירמיה ויחזקל סכבר
 ובעשית סלה יחם ער
 אבו יאלכו בוקר ופני
 בים תקיחה וזה
 סותר למה סוכרה ה
 התורה מזה בחק ה
 המס יתבל ולא יתקם
 פכאמר טעם העת ה
 ההוא היה טנה הספ
 יתבל לבגום הנשים על
 חטא אבותם ואלו כן
 יפנה מכהגו כי זה מ
 מבוחר הביטול ובהל
 הענין כן יהיה העת
 בזה מי יתן ואלע
 וכאמר סכבר ויחזק זם
 הכפן בסכאמר ה
 מהסם בלתי פוקר ע
 עון אבות על בים ב
 בעצם כי זה יהיה של
 אבל אספר מזולתעול

וזהו שאל ריק רחב הזונה ונגו
 וים לפר עור החיה פתח להם
 מחיה ממזון או חלה במה פתחו
 וזהו שאל ותשכ דקרב ישראל וזהו
 השני הנכו וים בדרם כי יהוש
 לקח רחב לאשה וזהו החיה
 כי כיון שראו סיהושע לקח רחב
 לאם הרבקה בבית אביה מגדולי
 ישראל ואף על פי שכתוב בספטה
 אומות לא תתחת עם אמרו כי
 רחב ובית אביה ככרים היו ב
 בארץ ולא היו משבעה גוים
 וים מי פאומר כי ככנסנו
 מרגלים טפלה יהושע בירחו
 בתגירה ודיין לא ככנסו ישראל
 לארץ וכל זה למי פאמר כי כתי'
 לא תתחת עם בגויות כתיב :

סדר רחוי : שמעו טה בפרשת נדרי ור' ויהי את יהושע : כארץ רחוקה מאד כאו עכו"ד : שמענו
 את שמעורפו : כי גדול טרדי בבית :

וזהו שאל ריק רחב הזונה ונגו
 וים לפר עור החיה פתח להם
 מחיה ממזון או חלה במה פתחו
 וזהו שאל ותשכ דקרב ישראל וזהו
 השני הנכו וים בדרם כי יהוש
 לקח רחב לאשה וזהו החיה
 כי כיון שראו סיהושע לקח רחב
 לאם הרבקה בבית אביה מגדולי
 ישראל ואף על פי שכתוב בספטה
 אומות לא תתחת עם אמרו כי
 רחב ובית אביה ככרים היו ב
 בארץ ולא היו משבעה גוים
 וים מי פאומר כי ככנסנו
 מרגלים טפלה יהושע בירחו
 בתגירה ודיין לא ככנסו ישראל
 לארץ וכל זה למי פאמר כי כתי'
 לא תתחת עם בגויות כתיב :

שימך בתקרה עכש מה לבנים בחטא האבות כי כמו זה לא יהיה בו עול כלל
 עמים ולא ירשו דבר מכסי אביהם מהיו עתידין לירם ובכמו זה אמר הכבוד אבותינו חטאו ואינם
 אחרי הסקו חטא ימשך ממנו פגולה מעל ארמיתו אילו היינו עם ובזה האופן קרה הפסם ית
 עכש מה לבנים על חטא אבותם וזה אמנם יהיה כחטאו האבות והיו הבנים אחוזין מעשה אבותיהם
 במהם וזה טעם היותם חזקין חזק ולא יוסרו אלא בעשיבם עכש גרול על זה
 ולזה יקרה עכש יחזק גרול משני חטא האבות ולזה חטא האבות כח כסר יעשו ישראל על המצות
 יסרם ית טבע על חטאיהם וזוה עש זה
 למטה עכש יבא רעש כי אם כריר עשיתו במספר אלא בענין כן קורר ומורה שיעטו אוי
 חלו הייסורין על כל זה הענין כן היה זה הענין עול בחק המירל טעמי החומה ויחזק מן
 עול אבל הוא חכמה והטבה המפל אם רכה אדם לפרם בים עם פיירה מה והיה סוף
 היה לא יהיה זה עכשם אבל הטבה וחכמה וכן אם כסתבך אדם בעצירות סבך מה והיה
 הרע שבמקום בו הנח הוא מבוחר כי יהיה לו הטבה וחכמה וכאן הודיע זה הספק סיקרה
 על בים : ואמנם מה סכאמר מן הספק הוא מה סכאמר עכש פחטא ועכש על חטאו רבים
 בתורה ספורים דומים לזה וכאמר בהמה זה הספק פחטא והקבץ המתאחד יתכן
 ית המפוט סלה יכו הרעע כי אם כריר עשיתו במספר אלא בענין כן קורר ומורה שיעטו אוי
 ועכש המקיים ולראות הסבה קרה שמתו לו המלם וטפה אים עם היוכם בלתי חוטאים
 סיבאחו רעולפי עכש לא עם עמיו במקום הסכה לא מית מפני העיר ההפחה ממנו
 ואלם עכשן הקבץ המתאחד בחטא האים האחר הוא מבוחר וזה כי הקבץ הוא
 והואם

הלא כיונתך חזק ואתך. במלחמה כדאלה תעריך ואל תחתנהיבן צויהו בזמי מסה כמו שבארנו וכן את יהושע בן נון וגו' וכן את יהושע. ביום שמתו ימי בני משה: בצבא פלשת ימים. בסוף פלשת ימים בעוד שהיה כחן פלשת ימים ואחר תעבורו: הכימו לכם צדיה. כל דבר הברוך לירך וכלי זיוהם למלחמה המר להם לתקן סאם אתה אומר כחילך וממהרה היו המשתקן כחן סבלוהם עד אחר כבשון וכן הוא אומר ויסבותהזן ממחרת מרי כל גבורי החיל. סבכם יעברו חלוצים: בעבר הירדן מזרח השמים. עבר מזרחי סל ירדן: ימרה. ויקים את דבריו: ויסלח יהושע. על כרחי ברך אי למר שבנתך אבל מסה פלחם פהרי נסוף פלמס יום שמתו ימי אבנ משה עברו את הירדן

רקק

הלא כיונתך. מלת זרתי. וכן הלא שמת בתי הלא פלחתיך והרומים להם: כיונתך יי אליהן. כמו ואל מסה אמר עלה אליו ואת יפתח ואת סמואל: הכימו לכם צדיה. פירושו מיה מאכלי זולתי הלח כי עיריין הים יורד להם הן בכל מקום שהיו נוסעים עד ממחרת הפסח ולמי מה שאמר חזל בו ביום שמת מסה פסק הן אמרו הם גם כן כי כל בארץ שמת מסה ליקטו מן שהסתפקו בו עד יי בסיסן. בעוד פלשת ימים. כחרגונו בסוף תלתי וימך יזכור. מקור: כפיט טפכם. חסרו וי חסיוטו כמו שמת ירח ראוכן שמעון והרומים להם: חמוטס. כמו חלוצים: רק יהיה יי אליהן עתך. כלום שתלך בדרך משה פיהיה יי עתך כאשר היה עם משה: רק חזק ואתך. דרסו רבותיכו אל יומת יכול אפי לרבר עברה תלמוד לו רק אכי ותיקן מיטשון הן: קסיס

חמשים ד' חס' כליש בקריא וסג' חמשים ע' ד' וי' ישראל מארץ מצרים ואתם תעברו חמשים לפני אהיכם כל גבורי. חמשים תעברו לפני. וירד הוא ופורה נערו אל קנה החמשים. ונפטר גם כסדר בשלח: כל איש אשר ימרה כל פראשי פסוק' בספרא וסג' כל מקום אשר תדרך כף רגלכם. כל איש אשר ימרה את.

הלווא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחרת בי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך

ותלך פקידימך תקיף ועלים לא תחיל ולא תחבר ארי בעעדך סימרה די אללהך בכל אשר תתחך

ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה ויצו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הוה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: ולראובני וגלדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: וכוז את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: גשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אתם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבבתם לארץ ירשתכם וירשתם אתה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש:

ופקידי יהושע ית סרבי עפא למיכר: עברו בגו משרי יתא ופקידו ית עפא למיכר אתקינו לבון ועודין ארי בסוף תלתא יומין אתון עברו ית דרנא הוין למיעל למיית ית ארעא די אללהון יהב לבון למרתה: ולשבט ראובן ולשבט גר ולפלגורת שבטא די דמשא אמר יהושע למיכר: הוין דכריו ית פתגמא דפקיד ותבון משה עבדא די למיכר ואללהון מניח לבון ויהב לבון ית ארעא הנא וגשיכו טפליכו ובעדכו ונתבון בארעא דיהב לבון משה בעברא דירנא ואתון תעברון מיריון קנים אחוכון כל גבורי חילא ותסערו יתון: עד דיקיח יי לאחוכון כותכו ויתתון אף אינות ית ארעא די אללהון יהב לבון ותתבון לארע ירושתכו ותרתון יתה דיהב לבון משה עבדא די בעברא דירנא מרנא שמשא:

ואתיו ית יהושע למיכר כל דפקידמא נעבר וכלל אמר ותשלחנתא נסך: בכל דקבלנא מן משה בן נקבל מיכר לחוד ית מיכר די אללהך בסעדרך כמא דהוא בסעדיה דמשה: כל גבר דישבר על מיכרך ולא יקבל ית פתגמך לכל דתפקדינה יתקטל לחוד תקף ועלים: ושלח יהושע בר נון מן שטין

ויצו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: בכל אשר שמענו אל משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיה לא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו ומת רק חזק ואמץ: וישלח יהושע בן נון מן השטין

רלבג

סכסכ סכסכ רכס רכס רכס רכס

כי הולך ברכי ה התורה ומשיח להי לפי מה שאמר הוא מן מוסע מחתו ית ויוחילו דרכיו בבל עת. וכוהו סלא וירא מהלחם ב בגוים ההם ואם היו חזקים מלך אבל יהיה לבו בטוח ביל אשר ישו סכר הכח און יוכו יהושע את שוטרי וגו. אחסוב סוה הענין היה אח סלח יהושע המרגל והשי עלזה סכר נחכאו המרגל פלטה ימים וכו לבי פפטו ה הכתובים כי ביום הר ולמחרת היום הרבעי הפכו יהושע וכל יסר וכוו עד הירדן ולגו פס טרס יעברו ויתכן עור כי ביום ההוא בעיני פכה י יושע שוטרי העם ה הזה פלח המרגלים והנה לא היה היום ההוא מתיקן פלשת ימיס שזכר כי הוא ח אמר בשר פלשת ימי דל אחר היום ההוא

פך. כל יושבי הדר מן הלבנון. כל טמלכת עוג. כל ערי בני אחרן דבזים. כל ערים עשר ובגדשויהן כל ערי הדרים בתוך. כל ערי הגרשני כל הערים לבני מרדי. ולא ישמעו וי ס' נבטור בסדר וארא: והנה בתולת היום החמישי ליום ההוא כפלמוו אלו הסלשת ימים והנה בעצם היום ההוא כאו המרגלים לבת רחב ולכו מס הלילה ומה שאמרה והכרתם סמה פלשת ימים רוצה לומר עד היום הסלמו לבשעתן וכן מאמר יוכאו ההרה ויטבטס פלשת ימים עד סבו הרדפים רוצה לומר עד היום הפלטי ויהיה חסר מלת עד וכמנהו כי יכאו רבים כמו סבארנו בבואורנו לרברי תורה באמרו ארבעים וכוו סהרצו בו עד ארבע מאות וקלמס סנה וכן מה סאמר תקברו חמשים יום סרצו בו עד חמשים יום: בעד פלשת ימים וגו. סרצו בו זולת היום סהוא בוואחר טיעברו אחריו פלשת ימים פלמים יהיה להם כן ולזה אמר אחר זה והי מתקנה פלשת ימים וגו להורו כי סרצו בה אחר עבר פלטה ימים והנה נתאחר הענין עד הבקר סרי פיתפסקס לסר אל עובס המופת הזה ויראו זה בעיניהם והנה כוה לראובני ולגדי ולנחי פבט המכטה סתוימו סתכאו סתהנה להם מסה בתנו להם הארץ אשר מסבר הירדן לפאת מזרח וזכר סכבר הסכיוו לסמוע אל רבריו באונס סהיו סומשן לרברי מסה ושמיו סיעבור על מצותו יומת כי כן ישדה התורה העובר על רבריו ככו: וכל סכן יהושע סהיה מלך וככו. והתרו לו רק חזק ואתך רוצה לומר סיתחוק להסנה סכל רבריו התורה כי אס יכוס לעבור על רבריה לאי שמעו אליו אלא אס היה זה לפי סנה כה כי הוא והם מחוויים לחזוק התורה: או ירצה באמרו חזק ואתך מאר סיתחוק ויתאמן על סבהת העם סררררר וכל עובס סהתגס כי העם לא יתכן סהיוו זולת רוצה כמו סאמר מסה ולא סהיה ערת ככאף אמר אף להם רוצה וראוי

רמו בראשו. הוא כתיב בדמו טלח סמך עבמו: ונעלם: סדר בלמך אחר

להם לכו נעלם: ודקדק. לא קטרה ארון ענה אחר טיכאו אלא סמך הכתוב כי כן עשה. כן עשאו ארון סקטרה התקנה בחלון בעת כבוש העיר: ויסוכו. סוכו אל הדרך כי כבר היה נכבשים בהרמסי הרודים וכסוף ג' ימים יחאו מן המחבוא

רמו בראשו. עץ הדבנתו על ראשו תהא כי הוא גרום מיתו: רמו בראשו. עץ הדבנתו תהא בראשו: ועברו. את הירדן: והלכתם אחריו. כשתנה מקום מכל המסעך שכל זמן שמסה קיים היה עמוד העץ נוסע תחלה ומראה להם הדרך. והארץ נוסע אחר סמי דגלים עבמו הארון נוסע תחלה: והכהנים הלויים. לפי שיכחו

כלם תלוי ארבי עמינס בקראו לויים כמו שפיר רבותינו כבראמי רבה בצמח מקומות תקראו הכהנים לויים וחכו ט עמנו סל דבר מה? אך רחוק יהיה. כבדו של מוקום הוא: וכבויו כמו וכו: ודומה לו יסמח ישראל בעשוי. ראשית ארונות היו של סביחה ושל זוסף מהלכת יחד: כאלפים

והיה ב כפעם פור בקריאה וסוף ודהאם לא יאסינו גם לשני האותות האלה. והיה בתינו י' אלהך ד' ה' ודה כשמעו את דברי האלה. והיה כל אשר יצא בלתי בידך. ודה בנוח כפות רגלי הכהנים ונכרבתם בבקר לשכשכים. ואמר י' אל גרוען עור. ויהי הצעד הבאסף ראה לי שזה אמו פן הבנין כי הוא בוסף כי

ויהי כל יפול בר משיב בידך לבר י' ויהי כל יפול בר משיב בידך לבר חובת קטוליה ברישיה ואתנא ופאין וכל די יהי עפך בביתא חבת קטוליה ברישנא אסוד אש מהו ביה וואם תחזון ות פתנמכאזין ונתי ופאין מפותחך דקיימת עלך וואסרת כפתנמיכון בן הוא ושלחתנן ואלוה וקטרת ות תורא דזוזריתא בתרכא ואלו ויעלו לטורא ויתבו תמן תלתא יומין עד דרבו דרפנא ובעו דרפנא בכל אורחא ולא אפכוו ותבו תרין גברין ונחיתו סן טורא ועברו ואחזלות יהושע בר נון ואשתא עאולית וירבל דערא ויתחזו: ואמרו ליהושע ארי כטרן בידנאית כל ארעה ואף איתברו כל ירגבי ארעה מן קרנא:

והיה הכל אשר יצא מדלת ביתך החצה רמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בפירת רמו בראשו אם יד תהיה בו: ואם תגיד את דברנו זרה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדברכיכם כן הוא ושלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מעצו: וישבו שני האנשים וירדו בהרה ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המעוואות אותם: ויאמרו אל יהושע כי נתן עבורה בידנו את כל הארץ וגם נמנו כל ישיבי הארץ מפנינו:

ויעשו וישבם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן והוא וכל בני ישראל וילכו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים יעברו השטרים בקרב המחנה: ויעזו את העם לאמר בראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אותו ואתם תסעו במקומכם והלכתם א אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינו

ואקדים יהושע בצפרא ונסלו משיטין ואחו עד דרבנא הוא וכל בני ישראל ובחו תמן קדם די ועברו: והוה ססוף תלתא יומין ועברו סרכנא בגו משריתא: ופקדוית עשא למימר בטהיכון ות ארון קיים בריאלהכון ובתנא וליא גטלין ותתיה ובתון חסדון מצאתרכו וקרנכו בדרוריהו ברם רחוק יתי ביניכון ובגודיהו

לא נענה אלא יג בסטרת כפעם פור ואחב כרוב ספרים ישנים בדקתי גב והוא כבוד חש נגמנס ובטס אחרת לא נענה זה מן פנין הפורים. ויהי כאשר יחלם דרעב: ודה כי תרכו ופריחם. והוה אם לטוד ולפדו. ויאמר אלהים ירמוהו. חוששה ועשרים אלף. ודה כאשר הייתם קלה כגורם יודו וליהנותן בן שאור: שני האנשים דרסביבי בקריאה וסמיטסטר בסדר שפטים: נגמדו ד וחסוסימ נסטר בסדר בשלח: וכל בני וחסוסימ בסדר בי תשא:

עבור ימים ארבע עשר את הירדן והוא עשר ביםן שעברו את הירדן כמו סככות והיה פי יקצה פלסט ימים ביום פעברו. שהוא סוף ימים לתה טבוס הכיול לכס זרה אל המרגל פלחם יהושע תוך ימי אבל ועכו יהושע כמנהג ביםן והסכוס יהושע בבקר נעש מהסעו בתמצ ביםן ולינו סס על שפת הירדן וכו ביום אחר יהושע אל העם וקראו כי מחר רל בעערה ביםן עשה י עמל כפלא: ותקפת כתב הרב רבי יהודה זל עשן דרקתך שזומרין סככות במכחה יס אומר לך לנו אומרים שלמה פסוקים של כרוק הדין לפי ספטור מסה רבי עליו השלום במנחה בסבת ויתו כי ויט להוכיח מפרקא קמא דקדוסי מכת חסכבן ע"י אבלו של מסה סהיו סלסים יוס ובעבור להם אחר כי כשע ללכת על ירחו וירחו נלכרה בסבת וחלטר נלךר חסכטון למפרע: מנח סלא מת בפלוינו את העם לאל כראותך וגו: ואתה תבני מתקומה וגו והלכת אחריו אמרו לך תך כיבר עברו ישראל את הירדן בכל יום ויום היה ארון נוסע תחלה ומראה להם הדרך כשאלת הולך לפניך בדרך לתור לכם מקום וגו: ובכין יומם והארץ אחר סמי דגלים כשאלת מסה אחרת נוסע תחלה וקראו סככות ויהי עמוד העץ נוסע תחלה ומראה להם הדרך: וכינסו סמי דגלים עברו וישבו עמך י' דרך שלשת ימים וארון ברייתו נוסע לפניהם: ארונו של מסה היה סהיו בו סברי לחיות ולסוף עבר מתלמח ויעבר את הסעי לוסא דרחיקתיו הוא עב: והכהנים הלויים שר עשה הלויים הין כוסיאם הארון ועתה כשאוהו הסכיה להקייסו ויתר מפני הנס סכשפה לפי עתה ואמר ר' כל בסלימה מקומות נסאו ההגיס את הארון כפעברו את הירדן וכסככטו את ירחו וכסכהזוהו וירחוקו לתקומו זה היה כסכיה דוד ברח מפני אכפסול סג ויסב כדוק ואכייתר הכהן את ארון אלהים ויוסלם וכל זה להברלל קדושתו ועד מנכיו במקל אחר בבנין הבית שיעלוהו הכהנים משיר דוד והבוואוהו לבית קדשו הקדוש ואפשר כי לפני סכנוהו במקומו היה סס לשלם לא מנו אלא שלם מקומותו כלל סהזיריהו לתקומו הוא ועד עתה היה הארון נוסע אחר סמי דגלים ושענה כשע תחלה: וכוני: וכוני כותיב וכוני קרי והכל אחר כי ימנא בלמשן יחיד ובלמשן רבים ויס בודרסו סמי ארוכות היו סל מקל ושל סכי והוה מהלכת יחד: כאלפים

רבה סיהיה המופת הזה פלו להפיל אימה ופחד על כל מלכו האמורי והכנעני ולזה היה ראוי סיהיה בעת שיראו האנשים זה המופת תה סבוס. והסלימי הוא סרביה ספי' סיתקדסו העס כרי סהיו תלויים ויתר אל סעפה זה המופת כבעורם עס סזה סתיאס לרקרין ויתר בעשן אלו הכפללות כי זה ממה סייסרכ סהסגמיה סהיה בהס מהפלח והזרות ולזה הוכרח לומר פלו סס טרס ועברו כי יספכ לפי שיער יהושע להס מכאטר ושלמנו ימים יעברו את הירדן ויבא זה לחסכ מיסערו

רלבג

ואס תגדי את דברינו זה. באופן סימלנו סאר יוספ העיר בוס הבית כספורישי להס סכבר כספסו להחיות הנמאס בולל ת תקסרו סעשיתו ל להחיותס. והה סכי סכי האנסים בוס הו לסלחוס סהו חוס הסני מהסלסיה ימים סזכר יהושע כמה ס סחמר בער סלסתי י יתוס חתס עטובים את הירדן והנה ביוס הסלויס ומלחן הסלסה ימים סכסים יהושע כסר להזריר על זאת המלכיה כי המלכיה לי וכל ער הירדן הו וכל יסר ולכו סס טרס יעברו את הירדן והנה לא עברו את הירדן בליה סהו אחר ל עבר הסלסה ימים סזכר יהושע לככות הו כי ספי רכה סיתסרסס זה המופת ליסרל כרי סתיהה אמנכ כותן וכהושע ככוילו ויתר חיקה ולוח חויב להמתקן עברו ה ירדן ער בקר יוס סר והספי הוא ספי

עד תום כל הדיו ; כמו שמוכר במבט סוטה : שמים טרוף . אמר להם יהושע דעו
למה אתם עוברים את הירדן על מנת שתורישו את כל יבשת הארץ כו' ; ויהי כאשר
קם כל העם לעבור וישבור ארון וגו' . ארון לא כדרך מעברו האחר לא כמו שמו
למטה בצביון כתיב : כתיב : כמות רגלי הכהנים לאחריהם אל החרבה על הספה
פרכנו בה פה ע
עמדת מן האלה וחזרו
המים לאחריה ללך
כתיב : כלם כמנח
ארון וכספיו מצד זה
וכל ישראל מצד זה
כח ארון את כספיו
ועבר : לפני העם .
לעני העם : כוח ארון
הכהנים : כאן עירם
הסתובבות האמור ל
למעלה הארץ עבר א
ארון והכהנים לפני
העם וגו' ועליון
הירדן . ועברו את
כתיב : כאן אלה ועלו
למנו על הספה פ
פה עמדת מן האלה
עלו ואלו אמר למר
שהיו עמדת אהל ספת
הירדן פבמערב ספה
כאמר למעלה טבלו
רגלי הכהנים בקפה
המים וסע ועמדו ה
הכהנים וכל ישראל
עברים : כתיב כמות
רגלי הכהני . מן המ'
אל החרבה פאבלס
ויסובו

לבג

חכר עור שנתן לעשה
אנבים הקים יהושע
בנות הירדן תחת מב
רגלי הכהנים ויתפרס
להם פאכל מקומם
יעמדו מן הירדן כר
אחר . והנה זכר
סכר מהרו העם ל
לעבור ויתר מהחוק
הנהג ודמה סכר
עמו זה כתיב פיתבאר
להם מדרגת יהושע
בשכן זה המופת כי
אילו היה מוגבל זמן
עמידת מן הירדן עד
הזמן שהיה ראוי ס
סיעבו בו העם לפי
החוק הנהג היה ראוי
כשמהרו לעבו פיתבאר
מן הירדן כך זמן מה
אחר עברם והנה ספר
שנתק עברו העם עבר
ארון לפני העם ו
ותקף עמו מן הירדן
למקומו וזה גם כן
היה במנות אחרת כו'
פיתפרס למעלה
עמו זה המופת ל
סכר כוח המצאת ו
יהושע פמה הכהנים
נוטלי הארון פיעלו מ
מתיירדן תקף עמר
העם והנה

עליון
הוא חסר
הוא חסר
דפי כפי

לזכות ח' חס' וס' נכסר כוכריה סקו' ; יעברו ח' חס' בליט' וס' יקום ויעברו . יעברו עמו אל
ובלון . בעברים עס' י' . וקראו ישי אל אבינדב ויעברו . והוא ירה החץ להעברו . ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאל לסו' . וכל עם יהודה ויעברו את הברך כתיב . יעברו את הברך ואת כיוו' . וכל גבנון דבול

בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו
האבלים האלה לזכרון לבני ישראל
עד עולם : ויעשו בן בני ישראל
כאשר צוה יהושע וישאו שתי
עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי
בני ישראל ויעברו עמם אל-
המלון ויכתובו שם : ושתיים עשרה
אבנים הקים יהושע בתוך הירדן
תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון
הברית ויהיו שם עד היום הזה :
והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך
הירדן עד תום כל הדבר אשר צוה
יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע וימרו
העם ויעברו : ויהי כאשר תם כל-
העם לעבור ויעבר ארון יהוה
והכהנים לפני העם : ויעברו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל כאשר
דבר אליהם משה : כארבעים אלף
חלוצי העבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות ירחו ;
ביום ההוא גדל יהוה את יהושע
בעיני כל ישראל ויראו אותו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו :
ואמר יהוה אל יהושע
לאמר : צוה את הכהנים נשאי ארון
העדות ועלו מן הירדן : ויעזר יהושע
את הכהנים לאמר עליו מן הירדן :
ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון
ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
כפות רגלי הכהנים אל החרבה

במעבריה בירדן פסקו מן ירדנא
ויהיו אבניא האילן לזכרנא
לבני ישראל עד עולם : ועברו בן
בני ישראל פמה די פקוד יהושע
ונסלו תרמא עשרי אבניא מנו
ירדנא כמא דמלוי עם יהושע
למנין שבטיא דבני ישראל
ואעברונן עמוןן לכית מפתח
ואענונון פמנו ; ותרמא עשרי
אבניא אקים יהושע בגו ירדנא
באתר מיסר רגלי פתניא נטלי
ארנא דקייסא ותוו תמן עד יוסא
ההין ; וכתניא נטלי ארנא קייסין
בנו ירדנא עד דשלים כל פתנא
דפקודי . ויהי יהושע למללא עם
עמא ככל דפקוד משה ית יהושע
ואודיא עמא ועברו : ותוה פד
שלים כל עמא למיעבר ויעבר
ארנא דיי וכתניא קנס עמא ;
ועברו בני ראובן ובני גד ופלגות
שבטיא דמנשה מזרזין קנס בני
ישראל כמא דמליל עמוןן משהו
פארבעין אלפין מזרזין חילא עברו
קנס עמא דיי לקרנא למישרי
ירחו : כיומא תהוא
רבי . ויהושע בעיני כל ישראל
והחלו מיניה כמא דתו דתוין מן
משות כל יומי חייו :

כג' מ' וס' ויעברו עליהם סביב . ואמר המלך לזכרון ויעברו . אשר ויעברו עדי אשר אבא אל
יהודה ; ויעברו בו וס' ויעברו העם ויעברו . עליה הפרץ לפניו . ואיגעשו עם יעברו : חמשים ד'
וחס' וס' נכסר לעל בספרא בסים א וכסדר בשחת : צוה בקריא וס' צוה את דבהנים נשאי ארון .
צוה ויברתו לי ארזים מלבבן צוה ישועות ועקב : ארון ועודות כד' וכמבי בקריא וס' נכסר בסוד כי תשא
ועל' ר' רפן בקריא וס' צוה את דבהנים נשאי . ועודו ועליו דגויס אל עמק יהושפט ; וחס' ועליו עליה בקולם :

עברו טרוף . בתקנת ספרים העין בצעיה כקרא רחוב והוא מן החלופים ;
הקים יהושע . אף על פי שלא ראו מפניה האל על גא האבנים אחר משה ידענו
כי במכול הא יתעשה : תחת מב- מקומם לל תחת רגליהם מפניו לא זוזו מפניו
מפניה כל מה פהיה להם לעשות כמו סתו' עד תום כל הדברי . עד תום כל הדברי .

הקמת האבנים בירדן והעברת
האבנים האחרות אל המלון ;
אמר כוח ילאת יהושע . כמו
פכתוב למעלה ; ככל אשר צות
מ סה את יהושע . כמו סכתוב
בנו' והיה כוח אשר תעברו את
הירדן ; וימרו . הקמת האבנ'
והעברתם ואחר כך עברו ; ויהי
כאם חס כל העם וגו' לפני העם
פ' הארון והכהנים פהיו לפני
העם קודם שתמו לעבור עברו
אחרי עברו העם . אופי כאשר
תום כל העם לעבור המתקו על
פפת הירדן עד מעבר הארון
והלך לפני העם והלכו אחריו .
או יהיה פל לפני העם לעמי
העם . ודול פירוט בשכן אחר
כל זה הענין ופירוט זה קצה מי
הירדן בירדן תעמדו סך אשר
כס' וס' וס' וס' עמדי וס' עמדי
והאחרון עד מעבר העם ופדמו
אל החרב' אחר בדרס והיא
הפע אשר כס' וס' וס' וס' וס'
לאחריהם אל החרב' מה סאל'
ועליון מן הירדן טבלו מן הירדן
אל הספה כתי פתוזה המים
למקומו קודם שיעברו הארון
כתי להראות להם כס' אחיכאכא
ארון וכהי' מצד אחר וס' מצד
אחר והירדן מלא בבינה כס'
ארון אחסאפו ועבר ס' ויעברו
ארון לפני העם ואני תמה
מזה הדרס מה הצרכים להם
לאלה הפסוקים כי כבר פירסנו
אותם כלם לרשתנו ואפילו יהיה
כדבריהם פי קצה מן הירדן כ'
בפמה אשר כס' וס' וס' וס' וס'
תום כל העם לעבור עבר הארון
אחריהם ביבמה וכאמר נתקנו
כמות רגלי הכהנים אל החרבה
מזד המני פכו המים למקומם
ואלה ראו סארין מצד זה וס' ר'
מצד זה ומה צריך לפח ארון את
כספיו ולעבור ואם היה כס' כזם
לא היה הכותב מפרס סהארון
כס' ארן כס' וס' למעלה מן המים
וא' לילוי לפני שפרס דבריהם כ'
כמפשו שפרס ע קצה מן ה'
הירדן הקצה כס' וס' וס' וס' וס'
פארס מפרס ומפרס ארון מצד
ז' וס' אהל מצד זה כי כלם ה'
מהפשה אשר יכאו ממנה אלה
פל מצד זה סהארו היה על ספת
הירדן ויסר אל הי לפני רחוקים
וחיו כמצד אחר ארן כן הארון
סשה אחרי העם ארן אמ' ויעברו
לפני העם אלה כס' ארון את כ'
כס' וס' ועבר לפני העם אף על פי
כן מן הצרכים להם הכס' וכי קמה
והם סאמרו ידעו מה סאמרו
גדל פי סכתוב הירדן לפניו כמו סכתוב הים לפני משה : ויאמר י' אל'
יהושע . וזה את הכהנים ; וכבר אמר כי כבר אמר למעלה ויעברו ארון ; וענה ספר הירדן עבר כי הקצה אמר יהושע קודם זה מפניה
את הכהנים פעלו מן הירדן ; ויהי בעלות הכהנים . בבית כתיב וקרי בה' והענין אחר :

הוא לקרם שהמתכו אחיו ישראל עד מעבר לפניו כמו שפירסנו
פ' ויעברו רחבה מרשנו ; כארבעים אלף . הכף כף הטיעה : גדל פי סכתוב הירדן לפניו כמו סכתוב הים לפני משה : ויאמר י' אל'
יהושע . וזה את הכהנים ; וכבר אמר כי כבר אמר למעלה ויעברו ארון ; וענה ספר הירדן עבר כי הקצה אמר יהושע קודם זה מפניה
את הכהנים פעלו מן הירדן ; ויהי בעלות הכהנים . בבית כתיב וקרי בה' והענין אחר :

ויסבנו מי הירדן כתמונל סלמס על כל גדותיו. בא להדיע כי בצוב המים למקומם גב כל באוכאחד בי היו פוטמים בירידתם וזיאלתם חוץ מערות הירדן אלא ירדו התחלתים עם קצת העליונים וכן מעט מעט עד אשר סבו כתמונל סלמס ללכת על כל גדותיו: ויחזו בגלגל. והוא המלח אשר בזה י' להניח עם האבנים

ויסבנו המים למקומם. כמזל ארוך מזר זה וישראל מזר זה כמזל ארוך אתנו סלמס ועבר ועל רבר זה נענש שווא כמזל ארוך. כוסאיו: כמזל ארוך כל ספן: הקים יהושע בגלגל. הוא המלח אשר לנו בו היליה: אשר בעבר הירדן מיה. לבר מעברו בני ישראל הוא בר מל מעברי ועד עכשו היו בעבר מזרחי: חרות

ומס הקימם יהושע וצובו בזה ס מסברו באו הגלגל כמזל חלוק אחר תלכו בו היליה ואמרו רלל כי יחזר מסמים מיל הוא הדרך סהלכו באותו היום מן הירדן ועד הגלגל ועי כס הלכו הדרך האבנים וכמים וטף יותר מסמים מיל באותו היום: אחר יסאלח נביכס. הנולדים הקנטים ואמר וולרו: אמר הובסי: אחמי הירדן מפכיל. דברי יהושע לבני ישראל לזכור ממצרים ולילדים במדבר אשר הובס מפכילו אחסו סכאכו מ ממצרים: ירחסי' לגזרת פעל כי ירחס לגזל פעל והוא עבר במקום עתיד כמו תראו ורביס כמוהו: עד עברנו: עד עברם קרי והס דברי הכותבי: בעת

ותבו מי ירדנא לאתריהון ואזלו כמאמלי ומקדמותי על כל כ פפותי: ועמא סליקו מן ירדנא בעשרנא לירנא קדמא ושרו בגלגלא בסופי מדנח יריחו: ות תרתא עשרי אבניא ואלן דרסיכו מן ירדנא אקים יהושע בגלגלא: ואמר לבני ישראל למימר דישאלון בניכון מחר ית אבתהון למימר מה אבניא האלו: ותוודקעון ית בניכון למימר ביבשתא עבר ישראל ית ירדנא תרין: דיבש י' אלהכון ית מי ירדנא מן קרימכון עד דעברתון כמא דעבר י' אלהכון לימא סוף די יבש מן קדמנא עד דעברנא: בדיל דוידעון כל עממי ארעא ית גבורתא דיי אריתקפא היא בדיל דתדעלון ית י' אלהכון כל וסיא: והנה כד שפעו כל מלכי אמורא דיי בעברא דירדנא מערבא וכל מלכי כענא דיי על יסא ית דיבש י' ית מי ירדנא מן קדמנא בני ישראל עד דעברו ואתמסי לכותון ולא אשתארת בוזן עוד רומן קדמנא בני ישראל:

גדותיו לוסיס מלכו כחמל שלשום על כל גדותיו. והירדן כלא. ועלה על כל אפיקו והרד על כל גדותיו. אלה הם אשר עברו את: הוביש ד' כל ס' בי שכעני את אשר הוביש. אשר הוביש רפ. ויהי כשכעני כל מלכי. כל הוביש על עם בן כתיבי: לבעון ופס' אית בהן למען למען וס' בי ידעיתו למען אשר יצוה את בניו.

וישבנו מי הירדן למקומם וילקו כתמונל שלשם על כל גדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר כי בשה עבר ישראל את הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים: ויהי כשמע כל מלכי האמלי אשר בעבר הירדן ומהוכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבכם ולא היה כס עוד רוח מפני בני ישראל:

רלבג
והנה זכר פעם עלו מיהירדן בעבור לחרם הראסון ויחזו בגלגל וסכבר הקים יהושע עם יב האבנים אשר הרמיו הפסים עמר ס סחכין מבני ישראל ל למען יהיה זה לזכרון לבני ישראל עד שלס חה ממה סורה כי במקום המקדש סמו ארוח כמו הענין כ בצננת המן והמטה אהרן ססכארי בתור סהוסמו לפני מסכך י' למשמרת והנה סקבע המסכך בגלגל זמן מה כמו סבא ס סכבר עמו בני ישראל מס הפסח בארבעה עשר יום לחדש ולא היה ארספר טיעסוה סס סלא היה סס ס המסכך. והנה יראה סלא הוסמו האבנים הזל לפני השדות כמו הענין בצננת המן ומטה אהרן לספיו ס סכות האחת סלא מזכר בזה המקום זה אכל זכר סכבר ס הקימם יהושע בגלגל. והסכיתם הוא ראו סיהא הדבל עמו סן מופתו מטה ומופת זולתו כמו סככ סוף התורה ולזה אר ראו סושתקפו אלו הרברי סתיו לזכור לאלו ס המופתו במקום אחד עם סאלו האבנים י

בי מאת י' החת לחס. למען דעת כל עם הארץ. ואטמא אהם כבהנהם. למען חניקו ושבעתם. למען טבח טבח. ונמסר גם בסדר מרא. וכל מלכי לוסיס ויהי כשכעני כל מלכי האמרי. ויראו גם את שם י'. ולא נעשה פסח בעבור. וכל מלכי הארץ טבקשים ודה. לבר מאנשי התרים דמלכים. וחברו ודה:

ינטרך להם מקום גדול ולא יכילם המקום הוא ועד סכבר היה הדבל עמו סן בצננת המן ומטה אהרן וכן האבנים האלה זה כי בצננת המן היה בו המופת מתמיד עד ממה סהיה נמס כחוס הסמס יסאר ויתקיים זה הזמן הארוך. וכן היה הענין במטה אהרן עם הסקרים סגמל ואלו הענינים גם כן מה סעוסה בו המופת בעצמו. ואולם האבנים לא היה בהם בעצמותן מן הזרות והסלא ולא היה מה סעספה בו המופת אכל היו סבה באופן מה לזכר ענין זה המופת כמו סזכר בזה המקום. ולזה היה סהיו במקום סהיה בו המסכך כי סס יבאו ישראל בגלגל סלם פעמים בסנה ויזכירו אלו האבנים ענין זה המופת עד שלס. ולזה לא אמר בזה המקום סהקים יהושע אלו האבנים לפני הסס אכל אמר סהקים בגלגל כי די להזכיר זה המופת בזה האופן ומזה המקום יראה סאלו האבנים היו תמיד במקום מסותק לכל ישראל כרי סהיו זכרון מתמיד לכולם כמו סזכר פה. והנה למדו רבותינו זל ממה סזכר פה סס סעספה באר מן מטה וירמה סהסכינו סאלותו ארר היה מסלסס יום כי אז היו מקדסן החדס על פי הראיה ובו סווס סמת ממה התחיל מספר הסלסס יום סכבו ארנו והנה היום הספי מניסן היה היום הסלסס ולפי סמקפת היום סכלו סלא אז יהושע המרגלים ביום הוא ובו ביום אמר לסוטרי ישראל כי בעוד סלסטימים יעברו את הירדן והנה סוף היום התשיעי לניסן לנו אכל הירדן ובוים העברי עברו את הירדן וחנו בגלגל. ואולם אם היה בסנה היה ארר מעפרים וסעספה יום הנה יתויב כמאמר סכספה בארר יתן מטה. ולפי סכבר אמר מטה ביום מותו כן מזה ועשרי סנה אכבי היום למדנו סכספה היום סמת סולר. והנה זכר אחר זה סנה המופת סוף מורך לב לכל מלכי האמורי והכעני וכבר כתפרסם זה המופת לכולם מזכר מה סראו סככרתו מי הירדן סהיו אכלס עת מה כי סכבר כדקדו מימי הירדן ממקום תגלי סכהניס עד היום. וכאמר חקרו בזה מצאו סהספה היתה סהפי הוביש מימי הירדן מפני בני ישראל עד עברם. והנה זכר בזה המקום סמה סעספה יהושע מאלו הרברים לספרם את המופת היה לפני מן סכזה מטה את יהושע ולזה דימה סמה סכזה בבואר חייך יעשה זה כסיסרתו מי הירדן על דיו כרי סעספה מזה לכל ישראל זה התפלת האמרי סיעו סממו. והנה ראו סחקור סכאן סהייר ססך מה ארכו מעט יקרה בזה המופת אשר זכר פה. זה סכבר ספרינו זל כולו יתחדס כמופתים דבר חדס. ולזה הוקספה לרביא מה סאמר ואס ברייה יברא י' מפני מה סככות חוף כל חדס תחת הסמס והייר סמקן הזה כמאמר סנה המופת היום למחר זמן סתחת הארץ כיה. וביאור זה כי זה יקרה לארץ באורך הזמנים כסעבר בבטנה אר מה עספי כמו סכתבאר בספר האחות והמופת היה לעסות כולות זמן מורגס מה סיעסוהו הסעב בזמן ארוך. וכן הענין בהתקף המטה כחם אכל. לא יחדס סהיר רבר חדס אכל סמכזות כולם. ולזה לא יתכן סיעספה מה מטה כחם. והיה מטה וזכר יחיי וכן לא יתואר בעספיית רבר מה סהיה מכוילותו סחך עמנו כאלו תאמר עשיית מרובע הקיטר סוה לבלע או עשיית מוטלם מקימס יסרים סהיו זוויתו כחות או יחיי מטיי זווית ככבות או עשיית אס קר. ומה סרומה לזה ממה סמכזותו סחך כפסו וכויות הענין כן והיה מטובע המים סהיו מים בטועל סהיו מבקסי המקום הספל. הנה דימה סהיה המופת דברים אשר לא יחוסם לפני לעשות זס

וכן מה שאמר בדמיון חיי עמים ר"ל שמי רמיו רם פסח רס מילה א' עכ"פ באתם
 מלא כלם קודם מעטו הפסח וזהו שאמר כי מוליד היו כל העם היוצאים והנה
 אחתם שפיו מבין עמרים סהה ועמלה מתו במדבר ומבין עמרי סהה ומטה נשאר
 מוליד ולא הוכרח יהושע למול א' היולד במדבר מלא היו יכולי למול בדרך כמו
 שפירשו ופיר' לא מלא לא מלא

ואת בנייהם הקים תחתם - ואת בנייהם הקים תחתם אתם גם
 יוהסע - ויעשו האנשים - ואת בני הבנים לא הבית - ויגבר גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - אתם גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - ויצא אתם לאמר ראו אתם ארבים

ואת בנייהם הקים תחתם - ואת בנייהם הקים תחתם אתם גם
 יוהסע - ויעשו האנשים - ואת בני הבנים לא הבית - ויגבר גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - אתם גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - ויצא אתם לאמר ראו אתם ארבים

ואת בנייהם הקים תחתם - ואת בנייהם הקים תחתם אתם גם
 יוהסע - ויעשו האנשים - ואת בני הבנים לא הבית - ויגבר גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - אתם גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - ויצא אתם לאמר ראו אתם ארבים

ואת בנייהם הקים תחתם - ואת בנייהם הקים תחתם אתם גם
 יוהסע - ויעשו האנשים - ואת בני הבנים לא הבית - ויגבר גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - אתם גם בסדר ואחזקו:
 אתם גם בספרא וסי' - ויצא אתם לאמר ראו אתם ארבים

ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל
יהושע כי ערלים היו כי לא מלו
אותם בדרך:
ויהי כאשר תמו
כל הגוי להמול וישבנו תחתם
במחנה עד יויתם:

וילאמר יהוה
 אל יהושע היום נלותי את חרפת
 מערים מעליכם ויקרא שם המקום
 ההוא גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

רלבג

היום גלגלי - הסוריות ומה שכלם חרפת מצרים ירצה לפי מה שאמרו שהחכמה
 מצרים אמונותיהם הנפסות וכו' ענין הפסח היה מביא יס' להענין מהאמונות
 ההם כמו שביארנו בפירושם ואתם אמר זה כי ש' שנה קרה זאת המצוה
 מהם לכבודם וזכרנו ולזה אמר לנו ש' שנה קרה זאת המצוה כ' ויס' לחרם
 וחספם ויהי ארבעה חצות המספר לת' ימות המספר כי המצוה הו' פרוצ' בעריית
 כמו שאמר בתורה בפירוש העריית כמעשה ארץ מצרים וגו' ולפי שהמילה
 נכונת להלכות כח זה האבר הוא מבוחר שבגנן המילה תסור מעליהם חרפת מצרים והיו
 מהם חרפת מצרים שהיו אומרים כי ברעה הוציאם להרוג ולכלותם לא להחילם החרץ
 ואולם שנה ישר אותם סכר ירשו את החרץ אחר שסבר קיימו זאת המצוה ותסור מעליהם
 זאת החרפה והביאור הרשון הוא הבראה יותר ואם לא מצ' אכזרי לאחר מן
 יקדוהו אפר הגיעו אליו רבייה: ויאכלו מעבור הארץ - הנה אמר זה לפי שאמר ש' שנה
 יעניו הנה הרבון ממחרת הפסח והוא י' בגנן לא ממחרת הפסח בראשית כמו שפיר
 ש' שנה קרה אז שהיה פסח ביום השבת או בזמן יום השבת ואם היה בזמן יום השבת
 הנה לא היה ראוי שיהיה פסח אלא מה שהיה שבת וזהו ש' שנה קרה זאת המצוה
 הפסח חבל מפני היותו ממחרת הפסח ולזה הוא מבוחר שמה שאל בתורה ממחרת
 חרם החרץ וזוהי החרפה שאל בתורה ממחרת הפסח חרם החרץ וזוהי החרפה שאל
 ר"ל היום חמסה עשר: ויסבת המן ממחרת - הנה משאנו בזה דעת לרב ז' קתם אמרו
 על זה ידר המן אחר שמתמנה א' סכר לקטנו ממנו בהם שהפסח היה זה הזמן
 ועמו ממנו ח' לוקח אתו סכר ידר המן ש' היום הוא והחשוב שאמר הביא האו סל ידר
 המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה
 א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה א' סל ידר המן אחר שמתמנה

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

ויהי כן ויאמר יהוה אל יהושע
 הנה הנה גלגל עד היום הזה: ויהגו
 בני ישראל בגלגל ויעשו את
 הפסח בארבעה עשר יום להדש
 בערב בערבות יריחו: ויאכלו
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
 וקלו בעצם היום הזה: וישבת
 המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא:
 יהושע ביריחו וישלח עיניו וירא
 והנה איש עמד לנגדו והרב ש
 שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלא נתתה אם לצרינו:

דק

יהושע

רשי

הסמך ונאל להם לריוחו לכבשם וחנו את פני העיר והקיפה מלא מלאכו להראות ליהושע כדי לחזקו לכבשם ולכפרו ובראה לו כרמות אים וחרבו מלוכה בדו מורה על הגבורה ועל הכוח כמו שכרה לשיקב אחיכו ונאבק עמו לחזקו ולכפרו כמו סאמר לכו ספרית עם אלהים ועם האנשים ותוכל וכן בליהושע זה המלך וחרבו מלוכה בדו כרמות גבור מכשר

וזהו סאמר ליהושע ראה נתתי בדרך את ריוחו ואת מלכה: ויארר לא. כלומר חיבני כמו סאחה כבוד אים בא להלחם

חבל אני מלךך וזהו סאמר מד צבא וי סר צבאות מעלה ומהו כמו על מלכתי הקר הגרול ולכי גדולותי ויקדשוני קדם ה המקום מכרהו בו יהושע לפי אמר קדם הוא: שנה באתי. בשנת סאחתימה סאחן בבגס דרם וזה לחזקו כלבו כי מלךך הוא ויס בו דרם סכרא להפחד על ככול מורה ועל סכנלו הוים פעבר תמדי מל בן הער כי יאמ לו יהושע על איחה מהס באת אמר לו עתה באתי כלומר על בגרול תורה סאחרם בגלויס שנה מרד וילן יהושע ביתו השמך מלך בשמקה מל הלכה וזה הדרם דחוק כי ארן פענת המלחמת פשת תלמוד תורה ועבר כי פסוק וילן יהושע הוא דחוק מזה הפרסה כי הוא במלחמת השועד כי כ כונת הדרם הזה טעה בפסוק וילן כי מני פסוקים הם וילן יהושע כסופ בתוך העם והפסוק האחר וילן יהושע בגולה הוא בתי העמק ויס בו דרם אחר עתה באתי עתה באתי בני פ שמים אני הוא סבאחי בנימי ממה רבך סאמר הכה אכני סולח מלךך ורואה אחי ולא רכס סאלך עמו סאמר להקיפה איבי חפץ אלך בדך מרד ויפול יהושע על כניו ארצה: אל פנו. כמו על וכן אל ההרים לא חבל:

ויריחו ומסוקפא בעברו דנתש סן קדם בני ישראל לירח דנפיק מינה לשבער קרבא ולית העלי בגנה לסשאל בשלמא: ואמר ויהושע חזו דסקרית בידך ותיריחו וית מלכיה וקתרוני ית קרתא מל גברי עברי קרבא א אקף ית קרתא זמנא תרא ברין תעבר שיתא ימין: ושבטא בנהניא וסבון שבטא טופרניא דקרן דיכריא קדם ארונא וביתא שביעאה תסחרוני ית קרתא שבע זמניו וכהניא יתקעון בשופרניא וימי במיגד בקרן דכריא במישמעכון ית קל שופרניא בכון כל עפא יבבא רבא ויפול שורא דקרמא ויתבלע תחורה ויסקון עפא גבר לקבליה: וקרמא יהושע ברנו לבחנא ואמר לחון סולו ית ארון קיימא דוי ושבעא פתניא ויסלון שבטא שופרניא דקרן דיכריא קדם ארונא דוי: ואמר לעפא עירוי ואקיפוני ית קרתא וסרני חליא ועברון קדם ארונא דוי: ותונו פד אמר יהושע לעפא ושבעא פתניא אנסכי שבטא שופרניא דקרן דיכריא קדם ארונא דוי עברין ותקעון בשופרניא וארון קיימא דוי אנויל בתריהון:

ומתכס ואלעם סהס גבורי החיל כתיבתם בדרך: הוקף את העיר כתיב כד' כמו אס היה בזירק וחקף על פי סהוא כברי וכן ויעבר לכני ישראל יגד רבר: כה תעשה מסת ימים. אח לסאול טעם לכבות הברא למה היתה ההקפה הזאת ועם טענה כהניס ומכנה שופרות ושבעה הקפות ושבעה ימים וטעם ההקפה בתרועה להבדיל העם לארץ בתוך העיר ופול החומה קתלי למען ידע כל עמי הארץ כי יכלחם לישראל באחר ובחיות ומספר הטענה ידע סורו אכל מביני מדע וכן טענה מזכחות

וא פרס ח' אלים וטענה הוא הנסגר במים ובחרטל ובמני: היובל. האלים וטענה מזכרות ונפילה חומת העיר תחיתה. ים לסאול בית רחב סהיה בזומה אס כלמר כי נפל וככלה היא ובתי אחיה לז' יתכן כי אס היה נכ כזה היה מספר ארבע הכותב ועוד סאמר באו בית האלים כה סהיה היתה הרים ולא נפל חבל הכר בעיניכי לא נפלה כל חומת העיר אלא מה סהיה מן החומה את פני העיר גבר מחנה ישראל נפל ועל העם אים נגרו ובת רחב היה בזומה מצד אחר סאול נפל ומה סאמ תחיתה רל בבעלה בתקומה יחזת הארץ ובר ממנה מעט על פני הארץ לזכרון הכם: ויאמר אל העם: כתיב בוי ופיהושע והכהניס וקרני בלא ויועלי יהושע: ויהי כאמר. בכף

ועתה באתי. לעזרתך סאלך ארסי יכול להלחם עליה ולתופעה להפיל החומה אכל במימסה רבך באתי ולא פן בסלאס אח ספך הוכלונו: סר צבא יי יסרא סהו צבא לוי ומיכאס היתה סל ומיכאס סהכס: כוגרתומוסגור הכרנזומן. החדיר סדמך דטרולא ומתקפא טעברין דנחס: היובליס. איליס: בזמוןך. בתקופה אחרונה

בבאריך התקף את הקול: תחתיה בתקומה: והחלוץ רלבג

ויאמר לא בני אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפול יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מרה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של גללך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויריחו וסגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין וצאואין בא: ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את ריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסכתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהניס ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי מסכו את העיר שבע פעמים והכהניס יתקעו בשופרות: והיה במשך בקרן היוכל בשמעכם את קול השופר ויריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלר העם איש נגרו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהניס ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהניס ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ויאמר אל העם עברו וסכו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהניס נשאים שבעה שופרות ריובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם:

ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את ריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסכתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהניס ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי מסכו את העיר שבע פעמים והכהניס יתקעו בשופרות: והיה במשך בקרן היוכל בשמעכם את קול השופר ויריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלר העם איש נגרו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהניס ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהניס ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ויאמר אל העם עברו וסכו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהניס נשאים שבעה שופרות ריובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם:

סן ר' תינא פשיטא וסימ' בספר רבנא דאסדרנא בר'ש האי חיבורא בערך ש'ין בשמעכם א' מלך בתיב ב דקרי ל'וס' בבשרה רבתא:

הכתיב סתפול החומה החזקה תחתיה אס לא יחובר לזה המופת והנה בזה אחרם יהושע סלא ירישו ולא יסמעי את קולם ער הוים הז' כרי סלא ירישו בני העיר ויסלחיו אכניס מעל החומה וחק על כי סהיה אכפר למי לממרס מזה על דרך המוכ סנה אח מדרך הפי טיעם המופתי לטבלה ובמקומו סאכפר בזולת מופת

הכתיב סתפול החומה החזקה תחתיה אס לא יחובר לזה המופת והנה בזה אחרם יהושע סלא ירישו ולא יסמעי את קולם ער הוים הז' כרי סלא ירישו בני העיר ויסלחיו אכניס מעל החומה וחק על כי סהיה אכפר למי לממרס מזה על דרך המוכ סנה אח מדרך הפי טיעם המופתי לטבלה ובמקומו סאכפר בזולת מופת

בכל
מחצית יחידה
מכלל זה
שם

תכלס
חן' וזהו ית
חן' וזהו ית
חן' וזהו ית
חן' וזהו ית
חן' וזהו ית

קדש התקדשו. עין זמון: אמר ילכדו יי. אמרו כי העבד לפני הארון והנלכר הוא סהיה הארון קולטו שלא היה יכול לזוז ממסו ועור אמרו כי העמיד כל הפה לפני הארזים והתקדשו ואבני החושן היו כתובים בו שמות הסבטים ומי שחבטו כהה הוא הנלכר וכהה אבנו כל יהודה ולרשת המספחות והגברים עמו

לכתיים. ים ממספחה אחת הרבה עת אבותי לגבשים. לראשים וגוללות כל אנכך הבית יבאו לגורל. תום יסרף באם. האהל והמטלטלין: ארזות ואת כל אסר לו. כדרי המסורם למטה ארזות והבהמה בשקילה. והדקף סהיה על באם מוכיח סהיה ככר מרזות. סכן מביטו מקראות סהטעם מחלקן כמו אחרי ררך מביא סהמס פאחרי מולג מדרך

בזלפיעל פי הגורל: יקרב למספחות. פי לגברים רחמי מספחות: יקרב לבקר. לראשי עת המספחה: יקרב לגברים. לאנשי הבית: יסרף באם ארזות ואת כל אסר לו. לפי שבעבר ביחרם כל רכושם ובבני ו ובנותיו הקטנה פהם בכלל מ ממנונאכל השגם ואם בניהם היו גדולים הם בני עמם לפי ס סרלו וסתרין ועמיו בחרם ואמה לא היתה לו ואם היתה לו לא ידעה רבר כי העלים ממנה ס סהיה העמין ארזות תחת הקדקע מה סאמר יסרף באם כמו סמסרפה העור סהיתה חרם כן יסרף העבד על החרם וכל אסר לו סהיה חרם: יקרב את מספחת יהודה. יקריב סבט יהודה לראשי מספחות ומכר מספחה במקום סבטו וקבר ל למספחו והכל לקבר כי כן דרך המקרא: וילכר את מספחת סהרזי: זה לבדו וילכר מן הקל סבנין זה וסאר וילכר מן ספיעל ופי וילכר הארון לבדו: לגבול: לאכפסו רחמי עת המספחה: וילכר זבדי. סהיה רחם בית אב ויקרב אכפסו הבית וילכר עבן ו גברשים כא סבדו לוי. סקם ממנו סתודה על עבדו לפני ר דברים האחד לכפרת עטו סתיה מיתעו כפרתו כהודאת עטו ומכאן לתרו סכל המומתין מתודין ולמדו כי כפר עטו מרתכו יעברך ה ביום סהיה ביום הזה נעבר ולא לעולם סהא והסבי כרי סתודו בני ישראל בגורל או בקליט הארון וסאמר כי אמת סהא וכן סאמר ורזל סאל עכן ליהוסע יהוסע בגורל אהה בא עלי אהה וסאר סההן סני גרולי סהודו אס אבי מפיל ע עליכס על אחר מכס סהא סופל סמר לו יהוסע לעבן סבקה מתך אל סתוכי לעו על הגרלות כי סתודה ארץ ישראל לסחך בגורל: וכזאת וכזאת עמיתו. פידושו לפניו וסאר סכל ורזל

קס פ ראשו פסו בקריא וס' קום חתולך בארץ לארבה. קס לך פריה ארס. קס קיש את העס. קום רד לקראת אהאב. קום לך צרפתה. קום וירדת בית הויצר. קום לך אל נעוה. וסברו קום כי עילך הודרי. קס קיש חס: לסחר ה בקריא וס' גסמר בסדר וסאר: ולסון ד בקריאה וס' ולסון זוב אחר חבשים שקלים.

על ידי הטעם וכן סתרינו הנלכר בחרם יסרף באם סהודו ל ליסרף כמו מספורם למטה: ארזות ואת כל אסר לו. כדרי האמור למטה וזה מקר קצר דומה לו כל מכה יבואו ויגע סבדו לא פירס מה יהיה לו וסבדו הימים פירס וסיה לראס אף כאל לא פי מה יהיה בארזות וכל אסר לו ולמטה פי ויקרב את ישראל לפי סהסון מקום סהטבטום כתובים ו מסר לו סהקה סתין סהסבט סמטא אכפס כהה וסהקה אכפס ל יהודה: ויקרב את מספחת יהודה לגורל אל קרב ראשי המספחות חרם אחד מכל המספח והטילו גורל על מי יסול ואחר כך על כל עת אבות סל ארזת מספחה וכא ארס אחד מכל בית אב לגורל ואחר כך באו כל אכפסי א ארזת סהית: סיס כא ככר. סתחיל להכריא לעו על הגורל אמר לו בגורל אהה בא עלי אהה וסלעור סההן גרולי סהודו אהס ס הטל גורל על ססיכס וסול על סהחר אמר לו סיס כא סכדו כ סבקה מתך ל סתוכי לעו על הגרלות סכן עתודה סהרץ לסחך: ועין עבן: ראה בני יהודה כאכפסי למחל אמר מוטב סאמות א אבי לבדי ואל יסרבו סמה לפיס מוסר אל :

קום זמין ית עסא ותיסר אודמנו
לסחר ארי כגנו אסר יי אלהא
דישראל תרמא בינך ישראל לא
תפול למקס קדם בעלי דבבך
עד דתערוך ורמא סביעכוך
ותתקרבון בצפול לשבטיוכוך ויהי
שבטא דיתאחר סן קדם יי יקרב
לזרעין וזרעיתא דיהאחר סן
קדם יי מקרב לכתי וביתא ד
דיהאחר סן קדם יי ויקרב
לגבריא: ויהי דיתאחר בחורמא
יתוקד כגורא יתיה וכל דליה
ארי עבר על קומא דיי וארי עבר
דלא כשר בישראל:

ואקום יהושע בצפרא וקריבית
ישראל לשיבטותיו ואתאחר שבט
דבית יהודה: וקריבית זרעית
יהודה ואתית זרעית זרח וקריב
ית זרעית זרח לגבריא ואתאמר
זבדו וקריבית בימיה לגבריא
ויתאחר עבן בר פרמי בר זבדו
בר זרח לשיבטא דיהודה:
ואמר יהושע לעבן בר שוי כען
יקרב קדם יי אלהא דישראל
זהב קרמיהו חודאית ומי כען לי
כז עבדתא לא חכסי מיני:
ואחיב עבן ית יהושע ואמר
בקושטא אנא חבית קדם יי אלהא
דישראל וכדון עבדיתו
וחזית בביותא אצטלי בבלי
חד שפיר ומאתן סילעין דכסף
ולישנא דרהבאחר חמטין סילעין

ולשון עליגים טהר לדבר צחות. ולשון חסוכות. ולשון ספר ורשון כשדים:

והשכם יהושע בבקר ויקרב את
ישראל לשיבטיו וילכד שבטי יהודה
ויקרב את משפחת יהודה וילכד
את משפחת הרחי ויקרב את
משפחת הרחי לגברים וילכד זבדי
ויקרב את ביתו לגברים וילכד
עבן בר פרמי בר זבדי בר זרח למטה
יהודה: ויאמר יהושע אל עבן בני
שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל
ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית
אל תכחד ממני: ויען עבן את
יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכזאת את
עשיתי: ואראה בשלל אדרת שנער
אחרת טובה ומאתים שקלים כסף
ולשון זהב אחר חמשים שקלים

כזאת וכזאת עשיתי. גם בחרמים אחרים טעמי משה סל והסרת מתן עריהם
: וארא סכלל. סתוככתי במיה סכתוב סתורה וסכללת את סכלל אויבך: אררת
סכער: אכטילא רמילת בבלי סתגוס סכל מתך סלא קנה לו סלסרין בארץ ישראל
לא סתקרה רעית סכלל סתו סכאל וסחן לו את סרץ סתרת סכב סכאלת גוס והיס
למתך סכל סלסרין סריוו וססיה סל לכאן לוכס אהתי: וירזו

חלב

והנה היתה מצות העם ית סהנלכר בחרם יסרף באם כי הוא כרור אכל סהס ית
סלא יסול הגורל כי אס על סחוטא ועס כל זה מכלאו סתהחכס יהוסע אל סתודה
סכער: אכטילא רמילת בבלי סתגוס סכל מתך סלא קנה לו סלסרין בארץ ישראל
לא סתקרה רעית סכלל סתו סכאל וסחן לו את סרץ סתרת סכב סכאלת גוס והיס
למתך סכל סלסרין סריוו וססיה סל לכאן לוכס אהתי: וירזו

דרשו כי מעל עבן בפלטה הרמים סכיס בימי משה ואחר בימי יהוסע סכאל כזאת
וכזאת עשיתו וסתודה עיה על סלסרין ויס אומ' בארבעה סלטה בימי משה סרמו
סל סכעני מתך ערד וסרמו סל סחוח ועו' וסרמו סל מרין סכעני סכתוב ס
והסרת מתן אהתי עמרין וסרמו סתתו וסזהב קרם לוי ססחוח ועו' אף על פי
סכתוב סו בוטו לסו או אפיסר סלא הקרימו מן ספלל לוי וסרמו סכסי מה לא
נעס בימי משה על סעבר בימי משה מהס אמרו סלא עס על ססרתות ער
סעברו ישראל את הירדן פידוש לא עס בגלוי ססאמר ססרתות לוי אלהינו
ומהס אמרו כי לא עס על ססרתות לעולם ססאמר ער עולם ועכסו סעסע על
על ססרתות בגלוי לפי סלא סו ססרתות סהדי סו ירעיס בו בניו וסנותיו: אררת
סכער: בגר ססוכ ססכה סכלל סתקרא סכער וסכראסרת רבה אררת סכער
רבי סככא בר רבי יסחך אומר פסרפא סכללה ועס ברבי רבנותו זל רב אמר
אכטילא רמילתא וסמחל אמר סכלל דרביסיה: סההלי

יורשו האלה - על ירמיהו סבב יהודה ויטלם ממס להחיות את הגורל ויחיום ויחיתונו ורבותינו אמרו בא חבצון לפני המקום אמר לפני רבונו של עולם על אלו יפלו רובה של סהררין: ואת בניו וכל ישראל לראות בחריו וחסרו מלפנותיהם: ואת שורו ואת חמורו: לאדם כמה פחמך וזהו כל הנלמד

ואהלה ח' וסי נבטר בספר שפטים ס' ד' ביום הזה ודסמכי בקרא וסי נבטר בס' נח: ואת עמו ודסמכי בקרי וסי נבטר בסדר בשלח: ואת ארצו ודסמכי בקרא וסי נבטר בספר סדר חקת ותורה: וכל עם ודסמכי בקרא וסי דקס יהושע: ועל יהושע: וכל יהושע וכל עם והלחמה: ויאמר המלך והגלגלה: ותרם וזהו

משקלו ואחרים ואקחם והגם טבגים בארץ בתוך האלהי והכסף תחתיה: וישלח יהושע מלאכים וירצו האלה והנה תמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחום כותך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע את עבד כן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עבד: ויאמר יהושע מר עבדנו יעצרך יהוה כיום הזה וירגמו אותו כל ישראל אכן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עבד עד היום הזה:

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחרת קח עמך את כל עם המלכה וקום עליה העיר וראה נתתי עיר ואת מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה דק שללה ובהמתה תבוי לכם שים לה ארכלעי מאחריה: ויקם יהושע וכל עם המלכה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם ל לילה: ויעו אתם לאמור ראו אתם ארכים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והירה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ויעאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו בהאורכ והודששתם את העיר ונתנה יהוה אליהם בידכם:

רלבג

ויקחום לפניו: פירשו בו וישמרום משניו כחף ארץ ו ואפס ער סיהיה משני ויקה והרצו בזה מלפניו והכהוה טומן תוך האדרת ו הכסף היה תחיה והיו בו מאתי שקלים וסכהוה זה לא יהוה ויסראל הזה פטט א ארזים עם כרי מיראה לפניו סהיו עם אלהי הרברי סהורה עבד ויקח את עבד: הנה יספן מהפסך למר כ כעמו בניו ובנותיו והם לא חטאו בזה וירמה אס בפחמך סכבר היו קטנים והיו בזה במכסת קיטו ס עבד הפס עיבדו או סחמל סלח הובאו סס בניו ובנותיו להתיים אבל לראות המטפט כרי סוסרני סכמו זה הפועל ה המטט לא יכמו וממה סורה על זה סכבר אמר אחר זה וירגמו אותו בני ישראל אכן ויקימו עליו גל אבנים גדול להורו סלא מת סס ארס זולתו והם וירמיו אותם באש ו ויקלו אותם באבנים סכ אל הבעלו חיים ססה ספורו וחמורו ו זכאו וספר ססרפוס באס אחר ססקלו א אותם באבני ולא כלל יחד סקילת הבעלי ה חיים עם סקילת עבד סהוא מבורר סלא י

ועל סס א' וסי יהושע סקל לגלגלה וסרס סחלף וסחלגלה

האהל - כשתי דיעות סכמו והציון הערכך והדומים לו: תחיה - תחת האהרני וירשו האלה - נעם וירשו לסמחה סכבלה עז החרם עלי היה ויסראל קיים ורב סמוחל כתב נעם וירשו סלא ירמיו סכמו יהודה ויטלם ממס כרי להחיים הגורל: סמונה - האדרת: למן הזהב - סל סכב זהב סמונה ללפון: ויקחום לפניו - ויעמידום לפניו כרי סיראו אותם כל ישראל וירשו כן החרם ויחרו מן החמרה ומן החרם ורל אמרו ויקחום בא יחנע וחסנן סרקק לפני ה המקום אמר רבנו של עולם על אלו חפל רובה של ססררין: את עבד כן זרח - סקך אותו לאבי אביו לקרב כי זרח היה ראש מ משפח: ויעלו אותם עמק עבד יהיה לו לות וירדו אבל כראה כי היה הר בין המחנה וכן ה העמק ואמר ועלו סכבר ההר ועל דרך הזה וירר הסעל:

וירגמו - ואחר כך אמר ויספנו ואחר ויסקלו וכתב ארי אבי זל כי דכס היה בסריפה כמו סכתוב יסרף באס אותו ואת כל אסר לו וסי וירגמו אותו כסות מולכת אותו לסרף היו רומק ומסליכין עליו אבנים מרוב כ כעס עליו וכספיה בעמק עבד סרסו אותו ואת כל אסר לו ואח כן ויקלו אותו באבנים כסום באבנים והס סרפוס ואחר כן הקימו עליו גל אבני גדול להיות לאות - ורל סירסו וירגמו אותו אכן הוא לכדו ויסרפו אותם כ באס בממונה סכתי מרבר סכך כאמר לו מפי הגבורה הנלמד בחרס יסרף באס אותו ואת כל אסר לו אס כן מה תלמוד לומר וירגמו אותו לפי סכסבת גב והוא מירחו והטמן באהל וססקל על חלול סכב וסרף על סמעל סחרס ומינן סכסבת לכדנה וירחו סכחמר והיו ביום סכסבי וקבלו רל סכסבי למי סכסבו כמו סכתבו: כאמר ספית לירחו ולמלה - כיהכל הרגו לפי חרב: תבו לסס - כלומר זאת לא תהיה חרס כמו וירחו אבל תבו אותה לסס לסל כרכסם סלא יבא ממנה אורר י: התיקנו - סרסנו סקך רלעב סנתקן אותם מן העיר כררסס אחריו: ואתם תקמו מהאורב סס כמו מהאורב כמנוס סס בזה המסקל מרבר ואת היותי סחרמנו ויסעו סורק: והרמקס את העיר - אתיוסבי העיר סרפוס וינלסו:

ותקליה ורגגתנו ונסכרנו וזא אינון טמירין בארעא בגו משכני ובספא תחותיה ושלח יהושע אצורין ורתשו למשכני וזא טמירין במשכניה ובספא תחותיה ונסכונון מגו משכני ואחיאנון לוח יהושע ולוח כל בני ישראל ואמכונון קנסו ו: ודבר יהושע ית עבד כן זרח וית פספא וית איצטלא וית לישנא דדחבא ודבר ית כנוהי וית בנתיה וית תוריה וית חסרה וית עניה וית משכניה וית כל דליה וכל ישראל עיפיה ואסיקו יתהון למישר עבד: וזא יהושע מה עכרתנא ועכרניך וי בוסמא הדין ורגמו יתיה כל ישראל באבניא ואקידו ויתהו בגורא כתר ד ורגיסו ויתהו באבניא: ואקיסו עלותו דגור אבנין רב עד וימא הדין ומב יי סתקוף רוגיה על כן קרא שפא דאתרא תהוה מישר עבד עד וימא הדין: ויאמר יי יהושע לא תחל ולא תחבר דבר עמך ית כל עמא עבדי קרבא וקום סק לעי חזי דקסרית בידך ית מלכא רעי וית עמיה וית קרתיה וית ארעיה: ותעבד לעי ולמלכה כמא דעבדת ליריחו ולמלכה להו עראה ובעירה תבוון לכוז אתקו לך כסנא ל לקרתא מאחריה: וקם יהושע וכל עמא עבדי קרבא למיסק לעי ובטר יהושע תלתין אלפין גברא גיברי חילא ושלחנון כל יליא ו ופקידו יתהון למישר חזו דאתון כפניו לקרתא מאחרי קרתא לא תרחיקו מן קרתא לתרא ותהון כולכו סתקנא: ונאנא וכל עמא דעיפוי נתקרב לקרתא ויהו ארי ופקו לקדמותנא כדבקרמיתא וניפוך קרמיהו: ויפקו בתרנא עד דניגוד ותהון מן קרתא ארי ויסרו תבירין קרמנא כיד ב בקרמיתא וניפוך קרמיהו: ואתון הקימון כמכך ותמרכו ית קרתא ויסכרינה יי אלחכו בידכו:

מסרה
וברך עבד על העמוד כספספ דמלבי וחבורדה: שרי יהודח ושרי ירושלם: וסי כלשין ארם יהוש סחל לגלגל וסריס סלכא וכתבא גברא: תקבו בוים ס' ואתם תקבו כמאורכ והודששתם וצפרו ולא תקבו:

ויכללו יחד בזה הענין הארס והבעלי חיים והנה זכר פאחר זה סכה הסטחה האלחית על ישראל וזה הפס יתב סעמו מלחמה סתבולות עם אכסי העיר לפי סכבר היה אפעל להחרות בזה האופן כוללת עמיית מוסת אחר כיהס וסכימו לכאת מהעיר לרדוף אחרי בני ישראל לפי סכסכס הראסונה ככחום והנה הפ' לא יעמה מוסת ללא סורך

כתבם. מקור בָּקָם: כִּבְרָה יוֹתֵנָם. שהרי אמר לו כאמר עמית ליריחו ויריחו
 סרפה באם: ראו בזויתו חקכם. כלומר סתהיו זרזיזים וילן יהושע בלילה ההוא
 צורך העם: באמצע המחנה לן בלילה ההוא כדי לזרזם כלם להסכים בסדר
 ולערוך המלחמה: ויפקד. הפגזו בהם וכתו עינו עליהם איך הם מוכני למלחמה
 וכל העם המלחמה. חמל

מיס לעי: שהע מקדם לבית אל ובתחיל מוס לעי: וילן יהושע צורך העם. להחיות
 נכון בהפסקת הסדר: ועל הוא. כמו שאת לו המקור אם הוא עובר לפניה עוברין
 ואם לאו אח עוברין: ויקח כחמסת אלפים איש. אורב אחר אורב אחר הקרב
 לעיר מחברו: וישמו העם. סימה זו לסוף הזמנה סמוך לחמסה להלחם כמו
 פל בן הדד במלכים
 סימו על העיר וישמו:
 ואת עקבו. ואת ארבו
 כמו ועקבני: וילן
 יהושע בלילה ההוא
 צורך העמק. אמרו
 רבויתנו סלן בשמחה
 סל הלכה: למושי.
 לזמן היו סכסכו יחד
 מאחמול באותה פעה
 ככל סהיו מחסוס ו
 ומסוכסוס: ויגשו
 לסוף גשו ואתכו
 הרלו עמק כאלו הם
 גפס למכיהם: כטו
 בכדון. הוא היה
 סימן לאורב לכחמת
 המארב בראיון ה
 הכדון כטו על העיר
 כדון חספס בלעז:
 קיים

וישלח ד' וס' וישלחם יהושע וילכו. וקס יהושע וכל עם. וישלחם לבגונה. וקס אסא את כל: סיסן
 קדמו וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם. תנינא וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם ואפס אל עם עמק:
 הוא וכל עם ד' וס' רפנו ועלו. ויצא סיוחן לקראתו. ונפ ונעל דרך הבסן. כראות מלך העי: לא

וישלחם ד' וס' וישלחם יהושע וילכו. וקס יהושע וכל עם. וישלחם לבגונה. וקס אסא את כל: סיסן
 קדמו וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם. תנינא וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם ואפס אל עם עמק:
 הוא וכל עם ד' וס' רפנו ועלו. ויצא סיוחן לקראתו. ונפ ונעל דרך הבסן. כראות מלך העי: לא

ויחיו במיתחון ית קרתא תולקון
 ית קרתא כנורא כפתגמא דיו
 תעברון תוז דפקדית יתכון
 ויגליחנין יהושע ואלו דלכמנא
 וימיכו בין בית אל ובין עי מערב
 לעי ובת יהושע בליליא ההו בגו
 עקטא:

והיה בתפשכם את העיר תציתו
 את העיר כאש בדבר יהוה תעשו
 ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע
 וילכו אל המארב וישבו בין בית
 אל ובין העי מים לעי וילן יהושע
 בלילה ההוא בתוך העם:

ואקרום יהושע בצפרא ומנא ית
 עמא וסליק הוא וסבי ישראל קדם
 עמא לעי: וכל עמא עברי קרבא
 דעסיה סליקו ואתקרו ואתו
 לקבל קרתא ושרו מצופונא לעי
 ותילתא בימיהו ובין עי: ודבר
 פחששא אלפין גברא ושיו ותהוז
 כמנא בין בית אל ובין עי ספערב
 לעי וישווא עמא ית כל משרתא
 דמצופונא לקרתא וית כמניה
 מערב לקרתא ואלו יהושע ל
 בליליא ההוא בגו משרא: ותוה
 בד תוזא מלכא דעי ואחזיאו

וישכם יהושע בפקר
 ויפקד את העם ויעל הוא וזקני
 ישראל לפני העם העי: וכל העם
 המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ו
 ויבאו בגד העיר ויחנו מצפון לעי
 והגיו בינו ובין העי: ויקח כחמשת
 אלפים איש וישם אתם אורב בין
 בית אל ובין העי מים לעי: וישמו
 העם את כל המחנה אשר מצפון
 לעיר ואת עקבו מים לעיר וילן
 יהושע בלילה ההוא בתוך העם:

ואקדמו ויפקו ויגשו קרתא
 לקדמות ישראל ואתא קרבא
 הוא וכל עמיה לזמנא דיסתקון
 ליה לקדם משרא ואנון לא
 ידעון ארי כמנא להון מאחורי
 קרתא: ואתקרו יהושע וכל
 ישראל קדסיהו ואפכו לארצה
 מדברא: ואתכנישו כל עמא דיו
 בקרתא בעי למרדף בתריהו
 ודרפו בתר יהושע ואתנגידו סן
 קרתא: ולא אישתאר אינש בעי
 ובית אל דלא נפקו בתר ישראל
 ושקרו ית קרתא בד פתינא
 ודרפו בתר ישראל:

ויאמר יי יהושע ארים ברומתא
 די בידך על עיאי בידך אסרניה
 נארים יהושע ברומתא דבניה
 על קרתא: וכמנא קם בפרע
 מאתריה ורתטו קרתים ודיה
 ועלו לקרתא וכבשוהו ואוחזאו
 ואדליקו ית קרתא כנורא:

בית אל
 למשרתיו ית
 אל כני ויקרי
 לבת: כחז
 בית אל כית
 בית אל קרי

וישכמו ויצאו אנשי העיר לקראת
 ישראל למלחמה הוא וכל עמו
 למועד לפני הערבה והוא לא ידע
 כי אורב לו מאחרי העיר: ויגשו
 יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו
 דרך המדבר: וייעקו כל העם אשר
 בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי
 יהושע וינתקו מן העיר: ולא נשאר
 איש בעי וכירת אל אשר לא יצאו
 אחרי ישראל ויעזבו את העיר
 פתוחה וירדפו אחרי ישראל:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

נשאר ד' רסומי בקריאה וס' ולא נשאר איש בעי ובת אל. וישלח יהוה בכל ישראל. ויעלו בוודח ויבקעו
 דה. ואני נשארתי לבדי: והאורב ג' מלאים בל' שו' והאורב קם מורה. ואתם תקובו מאורב. ויעלנו
 סף אורב דעורא: וילכדהו חבקיא וס' וילכדו בני כביר בן כנענה גלעדח וילכדו. והאורב קם מורה
 מסקוטו. ויעבר יהושע מלכיש עגלוני. ועל יהושע מעגלוני. וילכדהו בקעה שלש. כ' מגוון חס קרבא
 ובתראו. ונבסר גם בסדר בשות:

להם באופן סתקבצו כולם בעת ההיא ויבואו העיר וילכדוה והנה זכר וכבר יבאו חכמי העיר לקראת ישר למלחמה למועד לכני הערבה. אמר להורות סבכמו
 העת שהיום סכחו לקראתם בפעם הראשונה יבאו עתה כי זה ממה סיוחן לכ' חכמי העי וחסכו סכחו אז יכחו עתה. ואמר לפני הערבה כי במקום ההוא
 לפי מה סחסוב חס כחכמים בפעם הראשונה או אל לפני הערבה כי במקום ההוא יבא אל ויכחן לראות האורב אשר מאחרי העיר. ובזאת התבונה הכונה
 לזכורם בן לות כי בראותם עין העיר עולה הממיתה אמר מס פטם וכמיהם לא כמאר להם כח ולא רצון העמק. והעשר להלחם עם ישראל באופן ראוהו מאר מאר.
 והנה

ויאמר יהוה
 אל יהושע נטה בכידון אשר בידך
 אל העי כי בידך אתננה ויטי יהושע
 בכידון אשר בידו אל העיר:
 והאורב קם מהרר ממוקמו וירצו
 כנטור: ודו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש:

והנה כחלה מ'ך העי ולא הליטו נבלתו על העץ כמו שהזכירה התורה גם בהרובי בית דין שלא לעשות האיד ויהימו עליו גל מל אבנים בפתח טעור העור כרי מיתמרסם זה למאר מלכי הגוים ויהיו מהלחם עש ישראל: ואולם התועלת הגמטרת מזה הספור הם יד: התועלת הראשון הוא במכו והוא מה שזכר מעבד המילה ומה המיקל למרבו סמי טאיחר עמיית מכזה מה דאוי מיקיימנה חקף סימאל תקביל סתף עמב' או ישראל מקום אכסר פתחו בה ער פתחיה מכתם כו עמיית המילה ואולם אחר עבוד אכל משה כתכרר להם כי תוך מלטה ימים יסעו לעבר הירדן כמו ס: זכ במה סקרים

דק

אל הירדן. ישראל סהיו נסים אל המדבר כהפך אל אבני העי פהיו רודפים אותם: בטרה בני בר. הסדה כולל מקום זרע העבוד ומקל מרעה הבהמו גם כן לסיפך פ' במדבר אשר דרעס בני ונכח השמם. כמו סכותוב לא תלך נבלתו על העץ ועל כל הנבלה בארץ ישראל מ מנות הכתובי אז

השמיטה יא בקריא וס' נבסר בסדר ואחזקן: בחד ה'ס' נבסר בסדר לך לך: וקריבו י חס בליש וס' נבסר בסדר וקרא: ואת מלך ד' וס' ואת מלך העי תפשו וי: ואת מלך העי תלה. ואת מלך כעכה.

ויבנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עליה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידיים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הירדן: ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארץ את העיר וכי עליה עשן העיר וישבו ויבנו את אנשי העי: ואלה צאונם העיר לקראתם ויהיו לישראל בנתך אלה מזה ואלה מזה ויבנו אותם עד בלתי השאיר להם שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אותו אל יהושע:

ויהי בכלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשורה במדבר אשר דרפום בו ויפלו כלם לפי הרב עד חמם וישבו כל ישראל העי ויבנו אתה לפי הרב: ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השכיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר חררים את כל ישבי העי: רק הבהמה ושלל העיר היא כזו להם ישראל בדבר יהודה אשר צנה את יהושע: וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צורה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:

רשי

ידיים. כח: והעם הנס המדברי ישראל מסכו אל המדבר כמו סאמור למעלה כהפך להלחם אל הירדן: וזה ביאות העיר. האורב ססות את העיר: את

ואית פניאו אינשי עי לאחוריהו ויחזו ויבאו סלוקי תננא דקרמא לצית שמיא ולא הנהיבו חילא למערב לכאולכא ועפא דאפוד למדברא איתתור על דרפא: ויהושע וכל ישראל חזו ארי קבש במנאית קרתא וצרי סלוקי תננא דקרמא ומבו ומחו ית אינשי עי: ואלין נפקו מן קרתא לקרמיהו ויחזו לישראל במציעא אילין ספא ואילין ספא ומחו ית ער דלא אישטאר לתון שאר ומשזיכו וית מלפא דעי אחרו פד חי וקרבו וייהו לית יושע: ויחזו בר שכי ישראל לקטילת ית כל יתבי עי כחקלא במדברא וי דרפונן ביה ואיתקטלו כולתו לפתגם דתרבער דשל ימו ותבוגל ישראל לעי ומחו יתה לפתגם דררב: ויחזו כל דאיתקטלו ביומא תהוא סגבר ועד איתתא הרי עשיר אלפין כל אינשי עי: ויהושע לא אתיב ויה דארים ברומתא עד דנמר ותל יתבי עילתוד בעיקרא וערי קרתא הויה בז לתון י ישראל כפתגמא וי דפקיד ית יהושע ואן קוד יהושע ית עי ויטויה חל תריכיל עולם לצדו עד וימא דריזיות מלפא דעי צלב על עליב עד עידן דמטשא וכמעיל שמשא פקיד יהושע ואיחתי ית נבלתיה מן עליב ורמו יתיה במעילא קרע קרתא ואקימו עלוהי דגור אבגין רב עד וימא דרין:

וישימו תל עולם שממה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צורה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:

והבינו: וכבא ג בקריא וס' וזה לפנות ערב ירוח במים: וכבא נשא הארץ. וכבא השמש צורה יהושע. מציעה טלא. ובסר בסדר תמא:

הצאור האחרון מוזכר בו וכבא הארכבו המאת אוך יגע זה התועלת מנזאת האנה כבשארנו לרבי הערה: ה' והוא במנות הוא להוסף ביאור על מה סאמר בתורה בטכנת השמיר שהוא ממחירת הסבת טלא רכה בו סבת בראשית כמו סהיו אול הכדוקים: ה' הוא בעית ה'ס' וזה לא יעשה מופת ללא צורך ולזה חת סתף סוכלו לאכול מעבוד הארץ סבת המן: ה' הוא בעין הוא סבה: ראו סוכן עמנו לנבואה סיכטרך ליה הוא בסימים מהסבתו סס ולזה זכר סבב היה יהושע שריחו כהגבוי ל הכבויח: והוא כל סבב מוטטה מחסבתו כס ויהוא לא חת שישן בדיחו: והוא בעין להודיע כי בחרטב בעיני הספגות הדמיונות יקרה במקצת דברים המגעים במראה הכבויח סהיו לפי הדמיונות אשר מוטטה מחסבתו בהם וזה מבוטא ברול למעורר על הרבה מהדברים כל הספור בהם בעיני הכבויח וזה זכר בזה המקום כי יהושע היה מלמה תחלה בזה האים סהיה מאכסו המלחמה אשר לאו אשר כבדנו:

ה' הוא להיטיד ישראל בראשיתו בפס ית ויראוי ממנו כי זה כלו מעב אלה אל הצלתה הנפשית עם מזה יתימרו בזאת ההצלחה אשר הסתדלותם בה עתה ה' והוא בדידות הוא סאין ראוי סיקפח סבב כל כרייה אך ראוי ספולס גמול על כל מעשה טוב. ולזה תמצא פסוק יהושע לחיות רחב וכל אשר אתה בבית הסבה בזה כי החבאתה את המלכאים אשר פלח יהושע ולא נתן הסבה בזה פסות המרגלים לה כי לא תספרו ישראל בזה מפי: ובעתם לה כי לא הית להם רשות על זה מ'סר ולא היו ראשי העם סיקמרו העם בסבותם וכן סיפר בכל הענין כי רחבו כל אשר אתה בבית החיים יהושע ונתפכך ביר ישראל כי החביאה המלכאים אשר פלח. וחחר סבב היתה הסכמתו להחיות רחב וכל אשר אתה בבית בעטור הטוב. פגמלה למרגלים הנה הסכיס יהושע סיעשה זה על די סמרגלים כרי סיקימו סעעשם לה: היא והוא בדידות הוא סהיה ראוי לכל כלל מתחרה למכוע קת האנסים לקצת מחטוא: לפס ית כי סבב יסוקו הכלל בסמא היחד הלא תראה כי ענין מעל בזרם ועל כל השיה היה חקף ולזאת הסבה צויה התורה הוכיח את עמייתך: ה' והוא במרות הוא סאין ראוי למוטל סיעשה סכחו מה ס' א'יספר סתפל בו טענה סלא יעשה בזרך ועפע סזויה בזה מני הגבור אך ראוי סיתחםס להסור מריטה וקטנה כי אולי יעממה הספור רב ובה יקיים מה סכחיהו המזוה עליו מתח חמם. ולזה תמצא סבב התחםס יהושע סורה עכף: וס' ללף מעלו הענמה

ה' והוא במנות הוא להוסף ביאור על מה סאמר בתורה בטכנת השמיר שהוא ממחירת הסבת טלא רכה בו סבת בראשית כמו סהיו אול הכדוקים: ה' הוא בעית ה'ס' וזה לא יעשה מופת ללא צורך ולזה חת סתף סוכלו לאכול מעבוד הארץ סבת המן: ה' הוא בעין הוא סבה: ראו סוכן עמנו לנבואה סיכטרך ליה הוא בסימים מהסבתו סס ולזה זכר סבב היה יהושע שריחו כהגבוי ל הכבויח: והוא כל סבב מוטטה מחסבתו כס ויהוא לא חת שישן בדיחו: והוא בעין להודיע כי בחרטב בעיני הספגות הדמיונות יקרה במקצת דברים המגעים במראה הכבויח סהיו לפי הדמיונות אשר מוטטה מחסבתו בהם וזה מבוטא ברול למעורר על הרבה מהדברים כל הספור בהם בעיני הכבויח וזה זכר בזה המקום כי יהושע היה מלמה תחלה בזה האים סהיה מאכסו המלחמה אשר לאו אשר כבדנו:

אז יבנה - אז כשעברו ישראל את הירדן ואין מוקדם ומאוחר תורה כי כן כתוב בספר תורת משה והיה ביום אשר תעברו את הירדן וגו' והקמות לך אבנים לזכות וסדית ארוכה בסדר ובניית עם מזבח וגו' ואז התירו הבמות כל זמן שהיו בגבל וגו' אמרו רבותינו ז"ל כי ביום עברו את הירדן ובאו להר גריזים ולהר שישל והביאו את האבנים וסדו בסדר והכתבו עליהם את כל דברי התורה וכו' ומזה והעלו עולות ושלמים ואכלו ושתו ומשחו וברכו ולקחו קמחם וכלו האבנים ולכו ואמרו לח הבמה נקרת אלף על ידי כבוד סכאמר אז יבנה יהושע ומלתי יבנה שניד בקוקם עבר ויבא זה עם קטר מלתי אז הברכה מקומות כמו אז יסיר משה אז יסיר ישראל אז יבירל מקום אז יביר יאסע אז יבנה סלמה אז תבאל אז יקהל סלמה

אז יבנה וגו' פרסה זו כתובה מוקדם ומאוחר ממנו מעברו את הירדן עשה כן וכתבו מס על האבנים הן הן האבנים ה האמורי למעלה לאח מעשה זה קיטלו ה הסוד מעליו והבאו הגבלו לברך את העם בראסונה להקדים ברכו לקבל ברוך האיום אמר לא ישקם סל ומסכה ויעשו

בספר תורת משה ג' דסמיכי בקריאה וסמ' כאשר צוה משה עבד יי' דיושע - וחוקתם מאד לשבד ולעשע את - ואת בני מצרים לא הבית דמלכים : עליהן בקריאה וסמ' ותנו בוק אש ושיבו עליהן - וכתבת עליהן כל דברי - כאשר צוה משה עבד יי' דיושע - ורגבו עליהן אכן - והכתובות בלבוך - אשר קניח

בבין בנא יהושע מירבא קדם יי' לרסמי

אלתא דושראל בטורא דעילו

במא דפקיד משה עבדא דיי' ות בני ד' דסמיכ

ישראל במא דכתובי בקסר אוריית

דמשה סרבת אבגין שלמין דליא

איתרם עליחוון ברזליא ואסיקו

עלזחי עלון קדם יי' ונכיסו ניקסת

קודשין : וכתב תפן על אבניא

ית פחשגן אורייתא דמשה דכתב

קדם בני ישראל : וכל ישראל

וסבוהו וסרכוהו ודינוהו קיימין

סיכא וסיכא לארזא קדם כתביא

ליווא נטלי ארזא דקיימא דיי

בגלגרא קיצובה פלגיוהו נקבל

טורא דגריזין ופלגיוהו נקבל

טורא דעיל במא דפקיד משה

עבדא דיי לברכא ית עמא ישראל

בקדמיתא : וכתב בן קרא ית כל

פתגמי אורייתא ברכו ולוסי

ככל דכתוב בספרא דאורייתא :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

וירגו' ותלכנו שתינו עדי באנה בית לחם - וכל ואת שתי הובליות וכל תכלית דבנ' : משנה ד' קציען

וסיב ודה בשכתו על כסא - וכתב שם על האבנים אח' וירגו : זכרי גבור דה - ושלבתי ראשנה משנה עונם

דירשח : הבודים הליים ג' וס' נבסר בסדר שפטים : לברך ש' וס' נבסר בסדר בלק :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

והקללה ככל הכתוב בספר התורה :

לא היה דבר. כראיה מהפסוק כי אחר שקראו הלויים הברכה והקללה פתח והטעם וקרא באזניהם כל המצוות מצוות עשה ומצוות לא תעשה והגד הולך בקרבתם כמו שכתוב בתורה בפרשת הקהל ובדרך אשר בפסוקיך. ואולי הולך שהיו מתעניין מן האומות בכל מעשיהם מפני הכפלות אשר היו פועלים ורואים: פה אחר.

בהסבמה אחת ועצה אחת ועל הדרך הזה תי' טעם חרף ולא פירש בקרבן חזה שר מספר מעשה יוסב גבעון כי בעבורם התקצבו כמו שמספר למטה: גם המה. דרשו בו לרבות על בני יעקב שבו להם במרמה כמו שאמרו במרמה וירברו והם היו חיוו ויש למרם גם לרבות על בני יריחו ועי' כי הם עשו עם בני ישראל להסמר מהם כמו סלמך ויריחו סוגרתומוסוגל או להלחם עמהם כמוש והם עשו גם הם כן אבל בערמה באו אליהם ל להפלים עמהם. ויש למרם עוד גם לרבות על עמית ישראל לפי מחסבת החיו כי הם חסלו כי בערמה הכו ישראל יריחו ועי' פסלחו להם להפלים כדי שלא ישמרו מהם ואחר כך הכוס והם באו להם בערמה חף על פי מהם בעבם דע' כי סוסם ל לבלו להם עמיתם חשבו אחרי סיסרתו לנו ברית לא יעברו על בריתם חף על פי שיתגלה להם הערמה אחר כך: וכטעמו. עמו עבם כרים ומלאכים באים מארץ רחוקה ומן התמהם ס סתירגם איתו ויתק כמו ברית אחרות מן דה סתרגמו וזרלי.

לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגד ההלך בקרבם:

ויהי כשמעו כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמורי הכנעני הפרוי החיו והיבוסים ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחר:

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם היתה בערמה וילכו ויעטרו ויקחו שקים בליים לחמוריהם ונאדורת יין בליים ומבקעים ומערים: ונעלות כלות ומטלאות בגליהם ושלמות כלות עליהם וכל לחם צידם יבשהיה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החיו אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית:

בקרבי חם לבי בקרבי בתגוי ורחו נכון חדש בקרבי. ברב שרעו בקרבי לבי ואל בקרבי. וזבי חלל בקרבי. טפדלבי בקרבי כי ברה בריתו. סלה כל אכרי אדני בקרבי:

הראשונים עשו מהם עשנו לקחת על זה עצה מלא יחרימום ישראל ואילו לקחו עצה אחרת והערימו בזה האופן סוכר: וכטעמו. הוא מבי' כיר באמן לסולחיו והטעם מהם הראו עבם כאלו הם מלוחים באים ממרחק: נקדים: הוא הפת היבם ממפתך מדר יבסו לעירורן קדים: מארץ רחוקה באנו. יתכן שכתפרסם להם מה מצותה התורה לישראל שלא יחיו כל נטמה מהערים הקרובות אליהם אם לא יסכימו להפלים עמהם וכבר סלח איה יהושע בכללות אל לוא המקומות הקרובים וקרא להם לפלום ולא הפלימו ולזה היה מחוייב סלח יהיה מהם כל נטמה כמו סוכר בערפת סופטים ואמנם אמר לו סוכר סלח יהושע לקרוא לפלום לכל מקומות הגוים האלה כי היה מחוייב להם לקרוא לפלום אל כל עיר ועיר קדם טיבאו להלחם כמו סוכר בערמה וכבר זכר במקומות סוכר עשה יהושע ככל אמר כוה"ל אמתמה וזהו מחוייב סוכר סלח זה יהושע אללו המקומות קדם סוכרים להלחם עמהם כמו סכתו רבותיו אל ולזה הערימו כשאמרו מהם באו מארץ רחוקה ועשו עבם עברים לישראל והיה מחוייב לפי משפט התורה סיקבלום בברית והיו להם למם ועברום ועם להם יהושע סלום וסכרות להם ברית לחיותם ומשעו להם לחיותם וכמשעו להם כטוי' העדה והנה הייתה סכת טענת ישראל ובעל בזה הטען כי לא סאלו את פי י' עם היות אכלם יהושע סהיה

ויעשו גם המה בערמה: כמו שאמרו בענין ויעשו גם הם בערמה כמו משעו כתי יעקב במרמה למכס בן חמור סהיה חיו ויטבו גבעון מן החיו היו כמו מאמור בענין: וכטעמו. עשו עמיתם כהולכים בסלחות למן וכיר בבוים סולח. וכל קובה סתחלת סקרה כדרי כסיהא מתפעלת בלסמן מתפעל או כתפעל באה ט'ית כטוכה וחולקת את חיותם ס

לחמוריהם ג' מל בליש' וס' וקאו שקים בליים. וגם תכן וגם ספסא' ואת חמוריהם יקח: ושלמות ד' מל' וס' ושלמות בלות. וכשלמות הרבה מאד. וזכה מכאם איש נצחתי. וחכרו ד' דה: בקרבי יא בקרבי וס' וזרה אפי' בו כיום הדוא ועובתים. אולי בקרבי אתה יושב.

לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגד ההלך בקרבם:

ויהי כשמעו כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמורי הכנעני הפרוי החיו והיבוסים ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחר:

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם היתה בערמה וילכו ויעטרו ויקחו שקים בליים לחמוריהם ונאדורת יין בליים ומבקעים ומערים: ונעלות כלות ומטלאות בגליהם ושלמות כלות עליהם וכל לחם צידם יבשהיה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו איש ישראל אל החיו אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית:

בקרבי חם לבי בקרבי בתגוי ורחו נכון חדש בקרבי. ברב שרעו בקרבי לבי ואל בקרבי. וזבי חלל בקרבי. טפדלבי בקרבי כי ברה בריתו. סלה כל אכרי אדני בקרבי:

הראשונים עשו מהם עשנו לקחת על זה עצה מלא יחרימום ישראל ואילו לקחו עצה אחרת והערימו בזה האופן סוכר: וכטעמו. הוא מבי' כיר באמן לסולחיו והטעם מהם הראו עבם כאלו הם מלוחים באים ממרחק: נקדים: הוא הפת היבם ממפתך מדר יבסו לעירורן קדים: מארץ רחוקה באנו. יתכן שכתפרסם להם מה מצותה התורה לישראל שלא יחיו כל נטמה מהערים הקרובות אליהם אם לא יסכימו להפלים עמהם וכבר סלח איה יהושע בכללות אל לוא המקומות הקרובים וקרא להם לפלום ולא הפלימו ולזה היה מחוייב סלח יהיה מהם כל נטמה כמו סוכר בערפת סופטים ואמנם אמר לו סוכר סלח יהושע לקרוא לפלום לכל מקומות הגוים האלה כי היה מחוייב להם לקרוא לפלום אל כל עיר ועיר קדם טיבאו להלחם כמו סוכר בערמה וכבר זכר במקומות סוכר עשה יהושע ככל אמר כוה"ל אמתמה וזהו מחוייב סוכר סלח זה יהושע אללו המקומות קדם סוכרים להלחם עמהם כמו סכתו רבותיו אל ולזה הערימו כשאמרו מהם באו מארץ רחוקה ועשו עבם עברים לישראל והיה מחוייב לפי משפט התורה סיקבלום בברית והיו להם למם ועברום ועם להם יהושע סלום וסכרות להם ברית לחיותם ומשעו להם לחיותם וכמשעו להם כטוי' העדה והנה הייתה סכת טענת ישראל ובעל בזה הטען כי לא סאלו את פי י' עם היות אכלם יהושע סהיה

חמוריהם
כיתו ואלים
קריח
החיה
סלח יהושע
למלכים

רלבג

עד זכר כי כאשר שמעו כל המלכים אשר בעבר הירדן מהם טעמה יהושע וישראל ליריחו ולעי התחמו ולקחו עצה בזה ל להתיב יחד כדי ס סוערו וקתס לקתס ולא ינפחו אחד אחר כמו סתגוע הנוכח ליריחו ולעי מפני ה היותם יחידים והנה זאת הייתה העצה ס סלקו בזה לו המלכי והתחמו בה. חכר עס זה סופטי גבעון עמו גם המה בערמה לקחת עצה מלא יעשו נקח מפני בני ישראל וזה אמרו גם הם כי

ארני צדק מלך ירוסלם. מבלו סמו טעורה מלכי צדק ודמה סכל מלכי ירוסלם
 היה פנים מלכי צדק או ארני צדק כי הכל ענין אחר כמו פניהם עם מלכי מצרים
 פועה והם זכור כי על מלכי האמורי הם וכל מחניהם הנעל גבעון וילחמו עליה
 וכבר מלחמו ארני גבעון להלום פועהם כי ראו להרוץ ספיל עבדיו מיד הלחמים
 עליהם עורמה טעאל

יחיו וסב ראוברו אלהם וצטיאים יחיו. מהים בל יחורפאים. יחיו סתודך נבלתי. יו עליהם יחיו. גם
 אני נתתי להם. אבותיכם אוהים. כדוע רשעים יחיו. רחוקים מלאים בקריאה וסם רחוקים אגזבו
 טבם טאר. ורחוקים רבה מעדונם. שפעו רחוקים אשר עשתי. אבירי לבר רחוקים מעדוקה ורחוקים

יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל
 העדה כאשר דברו להם הנשיאים
 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם
 לאמר למדו רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אתנו מכס מאד ואהם
 בקרבנו ישיבים ועתה ארורים אתם
 ולא יבית מכם עבד וחטבי עצים
 ושאיבי מים לבית אלהי ויענו את
 יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדך
 את אשר עוה יהוה אלהיך את משה
 עבדו לתת לכם את כל הארץ
 ולהשמיר את כל ישיבי הארץ
 מפניכם ונירם מאד לנפשתינו
 מפניכם ונעשרה את הדבר הזה
 ועתה הגנו בידך בטוב וכישר
 בעיניך לעשות לנו עשה ויעש
 להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל
 ולא הרגום ויתנם יהושע ביום
 ההוא חטבי עצים ושאיבי מים
 לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה
 אל המקום אשר יבחר
 ויהי כשמע ארני
 צדק מלך ירושלם כי לכר יהושע
 את העי ויחרימה כאשר עשה
 ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
 ולמלכה וכי רשלימו ישיבי גבעון
 את ישראל ויהיו בקרבם
 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
 כאחר ערי הממלכה וכי היא
 גדולה מן העי וכל אנשיה גברים
 וישלח ארני צדק מלך ירושלם
 אל הוהם מלך חברון ואל פראם
 מלך ירמו תואל ופיע מלך לכיש
 ואל דביר מלך עגלון לאמר עלו
 אלי ועזרני ונכר את גבעון בני
 השלימה את יהושע וארני בני
 ישראל ויאספו ועלו חמשות מלכי
 האמרי מלך ירושלם מלך חברון
 מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון
 הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון
 וילחמו עליה וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחנה הגלגלה

יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל
 העדה כאשר דברו להם הנשיאים
 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם
 לאמר למדו רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אתנו מכס מאד ואהם
 בקרבנו ישיבים ועתה ארורים אתם
 ולא יבית מכם עבד וחטבי עצים
 ושאיבי מים לבית אלהי ויענו את
 יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדך
 את אשר עוה יהוה אלהיך את משה
 עבדו לתת לכם את כל הארץ
 ולהשמיר את כל ישיבי הארץ
 מפניכם ונירם מאד לנפשתינו
 מפניכם ונעשרה את הדבר הזה
 ועתה הגנו בידך בטוב וכישר
 בעיניך לעשות לנו עשה ויעש
 להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל
 ולא הרגום ויתנם יהושע ביום
 ההוא חטבי עצים ושאיבי מים
 לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה
 אל המקום אשר יבחר
 ויהי כשמע ארני
 צדק מלך ירושלם כי לכר יהושע
 את העי ויחרימה כאשר עשה
 ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
 ולמלכה וכי רשלימו ישיבי גבעון
 את ישראל ויהיו בקרבם
 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
 כאחר ערי הממלכה וכי היא
 גדולה מן העי וכל אנשיה גברים
 וישלח ארני צדק מלך ירושלם
 אל הוהם מלך חברון ואל פראם
 מלך ירמו תואל ופיע מלך לכיש
 ואל דביר מלך עגלון לאמר עלו
 אלי ועזרני ונכר את גבעון בני
 השלימה את יהושע וארני בני
 ישראל ויאספו ועלו חמשות מלכי
 האמרי מלך ירושלם מלך חברון
 מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון
 הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון
 וילחמו עליה וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחנה הגלגלה

יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל
 העדה כאשר דברו להם הנשיאים
 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם
 לאמר למדו רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אתנו מכס מאד ואהם
 בקרבנו ישיבים ועתה ארורים אתם
 ולא יבית מכם עבד וחטבי עצים
 ושאיבי מים לבית אלהי ויענו את
 יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדך
 את אשר עוה יהוה אלהיך את משה
 עבדו לתת לכם את כל הארץ
 ולהשמיר את כל ישיבי הארץ
 מפניכם ונירם מאד לנפשתינו
 מפניכם ונעשרה את הדבר הזה
 ועתה הגנו בידך בטוב וכישר
 בעיניך לעשות לנו עשה ויעש
 להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל
 ולא הרגום ויתנם יהושע ביום
 ההוא חטבי עצים ושאיבי מים
 לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה
 אל המקום אשר יבחר
 ויהי כשמע ארני
 צדק מלך ירושלם כי לכר יהושע
 את העי ויחרימה כאשר עשה
 ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
 ולמלכה וכי רשלימו ישיבי גבעון
 את ישראל ויהיו בקרבם
 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
 כאחר ערי הממלכה וכי היא
 גדולה מן העי וכל אנשיה גברים
 וישלח ארני צדק מלך ירושלם
 אל הוהם מלך חברון ואל פראם
 מלך ירמו תואל ופיע מלך לכיש
 ואל דביר מלך עגלון לאמר עלו
 אלי ועזרני ונכר את גבעון בני
 השלימה את יהושע וארני בני
 ישראל ויאספו ועלו חמשות מלכי
 האמרי מלך ירושלם מלך חברון
 מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון
 הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון
 וילחמו עליה וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחנה הגלגלה

יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל השדה. זה מקרא קבר כי הנשיאים אמרו
 יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים והמקרא אחר דרך קברה ואמר ויהיו בפתח
 הוי למון עבר והיו כאמר דברו להם הנשיאים וזה מעיד כי כן אמרו להם הנשיאים
 ומה שאמרו הם לכל השדה ויהושע אמר להם לבית אלהי הא כיבר כל זמן שהיו
 השדה במחנה עבד מלא בחלקה
 הארץ היו חטבי עצים ושאיבי
 מים לשדה אבל לאחר שפחלקה
 הארץ והיו ישראל בעירו ובביתו
 נטארו הם חטבי עצים ושאיבי
 מים לבית אלהי בגלגל ובעליה
 ובכז ובגבעון ובית עלימי כמו
 שאמר אל המקום אשר יבחר
 ואמרו רבונו אל כי כיוון שנתנם
 יהושע חוטבי עצים ושאיבי מים
 גזר עליהם מלא יבאו בקהל
 כלומר מלא יתחטבו ישראל בהם
 ונתלה אסורן בזמן שבו המקדש
 קיים שהיו חטבי אלהי משמם
 כל זמן שהיו חוטבי עבד ושאיבי
 מים לבית אלהי וזהו כל זמן
 שנית המקדש קיים כל דור ודור
 עליהם לעולם וכן כתוב בקבר
 עזרא וזן הכתובים שבת דור
 והשרים לעבודת הלוים ובעשה
 את הדבר הזה. כבדו מלא
 כמנהג וכבר כתבו הרומים
 להם בטבט מכלל ועיקר הכנע
 צדק קל וכסוף הכון הראשונה
 ארני צדק. כל מלכי ירוסלם
 היו בקריאים בזמן ההוא מלכי
 צדק או ארני צדק כמו שאמרו
 מלכי צדק מלך שלם הוא
 ירוסלם כמו שכתוב ויהי בשלם
 סכו וקראו כן בעבור ירוסלם
 שהוקמוס צדק או

יבאו וכוונתו כל. הקרובים
 רחוקים דמלה. רחוקי אשר
 באחו ועדווא: ארורים אתם ולא
 וסם ועתה ארורים אתם ולא
 יכרת וסם בני אדם ארורים
 הם כי גרשמוני. גער זרי ארורי:
 ולהשמד ד וסם נכסר כסדר
 תבא: את כל יושבי הארץ ד
 דסובי בקריא וסם: חורשת את
 וישיבי הארץ דיהושע. והלשמד
 את כל יושבי הארץ. הגני כמלא
 אח כל יושבי הארץ. כי בלה אך
 נכדה ויעשה דעפני: ולמזבח ב
 וסו ויתנם יהושע ביום הוא חטבי
 ולמזבח הקטרת: ויבחר ה קבעון
 בקריא וסם שלש פעמי בשנת
 יראה כל וכוך. כבוא כל ישראל
 לראת את פני. ולמזבח י ער
 הווס דיהושע. והכנס תרומת
 עץ לא ירקב י ס זה האיש ירא.
 וסם שבוהם: גברים חם
 וסם וכל אנשיה גברים. קשת
 גברים חתים. אך נפלו גברים.
 אהה ידעת את אביך. ודוי כנברי
 בוסיס. עיר גברים עליה חסם.
 ששים גברים סביב: ויאספם
 יב בקריא וסם נכסר כסדר כי
 תשא:

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

יחיו
 ויהיו
 חטבי
 עצים

עד קום גו אויבן. כמו מאובין וכן הסמרו לכם עלות סרה וכן היה כיום ההוא. ואף על פי שהיה טוב השמש אחריה לחזקתן האות ההוא היה ללוח ולמופת ונתנו הסם בעבור פיראיו חזקהו פסיה מחלו והוא כאחר מן המופתים שנעשו על ידי משה אבל דרך תפילה סתומה לא נשאל סמו הטבע ומשך הבורא לחזקה תפלה אם לא היה לתת בו אות ומופת לא היה ולא היה זהו שאמר לשמוע בקול אים כי יי' כלום לישראל: כחכאים. כשוא הבית: במערה במקרה: במערה שהיתה בבבל מקרה: וחכמים. תכריחו זכום והוא סוף המחנה: ויבאו ויוובאו כלל דעה בלפון יעקב וענין הפסוק כן והעירוי אשר סרנו מהם בזה אל ערי המבצר: מתקנה בלפון. למעלה אמר ויטב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה תחלה אחרי כלות המלחמה סט הגלגלה וכלומר אמר ליהושע כי המלכי נחכאים במערה במקרה בא לו למקרה עד קצה המחנה וזוה מה שאמר סבוה ואחר פזמו אולם סבו מקרה וזוה להמת את המלכים: לאים את לפון. ת' לא היה תקוף לבני ישראל למרחק גבר ית נפסיה וכן תרג' איהלום לא חרף כלב לפון לא יזק כלבא בליטתו אבל ית לפון נפסיה. והמפרשים פירשו כי נגד לאים נוסף ופירשו אים מהם לא חרף לבני ישראל את לפון ולמדו זו כלומר הרגו ל אחבר והסליעו לאכסלום והרומים להם סכתבנו בספר מכלל בחלק הרקרוק ממנו ואפשר לפרס למד לאים מסמם ופי' לאים מבני ישראל כלומר אים צריך למד לבני ישראל כלומר אים צריך למד לבני ישראל לרבים מהם שלא חרף אים מהגוים ה האלה את לפון כי אפילו לאים אחר מבני ישראל לא חרף אים מהגוים את לפון: ההלכו. באלף: כח נוסף עם הוי' וכן ולא אבוא שמועבד כל הוא סבוקל והא' ההלכו במקום אשר כמו ס' א' ההקדים שמואל והרומים לו כי לא תבא הא' הידיעה על ה השברים: והי

הלא היא כחמה. רבי זה כסתה בצורה שאמר לו ישיב לחסך זרעו של אפרים והיה מלא הגוים אמתיו ביום מעמדה חמה ליהושע כחמה כל השלם ממנו של יהושע ועמד השמש בחצי השמים ולא חץ לבא כיום תמים: גלו. גלגלו אביים אל פי העשרה: ולא חרף לבני ישראל. הרמה מקרה הקד לא חרף החורף לאים מבני ישראל את לפון: חרף לפון דיבור ה הלפון וכן לא חרף כלב לפון: וה' יתקרא ת תבען קול תפוחות ה המלחמה והאמירות

ביום א' וס' כבסל רכתא: ביום ההוא לפניו ודאחריו ד' פסוק אית בחון לפניו ודאחריו וס' נבסר בסדר בא: הגלגלה בקריא וס' השלחו אנשי גבעון. השביעוהו קרמה ובתראה דיהודה. ישבו בעדך ויבא עד

וידם השמש וידה עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהודה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל:

רלבג

והנה ספר הישר אחרונם שהיה ספרה כך ואבר עם הגלות וכבר רבו בו הפירושים לרבותינו ז"ל וראוי שידע כי שם יחכם היום ולא כאחר שהיום ירד מאר כ כפרים השמש למרב כיון ויהלם אור השמש מה שהיה בו אור ה השמש יותר חזק הוא בעת היותו בחצי ה השמים הגדולה מ מבוחר בבפון מן ה סוהם וזה יתבאר גם כן ממה שאמר וארח דייקים כאור כונה הולך ואור עד סכח ה היום רל שאורו יוסף עד נכח היום כן ארח בייקים מתפרסמך אל תוספת השלמות והוא מבוחר סבעת היות השמש סכחי ה השמים לא תוכר בו ירדה כי חס בעת ארץ וזה מבוחר מאר למי עשין סוכמת ה התכונה עין מעט וזה יתבאר גם כן מצד כלי המבט כמו האצטורלב ורביע ה העשול כיון לא תוכר לפסגה ירדה באלו ה הכלי במו חצי פעה ולזה אמר סכבר עמד הסמ אז בחצי השמי' כי כן היה מחוייב כי הס ה' אכל גבעו והם רוח השמש על גבעון ולא מהר הסמ לרדת כמו שדרך היום ה התמים שלא מהר ה השמש לרדת ו אחר שבאורך שר גבעון היה מורח ל למערכ וזאת התעוה לא תוכר מאר לפסגם אכל חצי היל למיעוט

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקרה: ויגר ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחכאים במערה במקרה: ויאמר יהושע גלו אנכי גלורת אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: והי כבלות יהושע ובני ישראל להבתם מכה גדלה מאד עד חמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר וישובו כל העם אל המחנה אל יהושע מקרה בשלום לא חרף לבני ישראל לאיש את לשנו: ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: והי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את דגליכם על ציאי המלכים האלה ויקרבו וישימו את דגליהם על ציאייהם:

והוא ספר הישר אחרונם שהיה ספרה כך ואבר עם הגלות וכבר רבו בו הפירושים לרבותינו ז"ל וראוי שידע כי שם יחכם היום ולא כאחר שהיום ירד מאר כ כפרים השמש למרב כיון ויהלם אור השמש מה שהיה בו אור ה השמש יותר חזק הוא בעת היותו בחצי ה השמים הגדולה מ מבוחר בבפון מן ה סוהם וזה יתבאר גם כן ממה שאמר וארח דייקים כאור כונה הולך ואור עד סכח ה היום רל שאורו יוסף עד נכח היום כן ארח בייקים מתפרסמך אל תוספת השלמות והוא מבוחר סבעת היות השמש סכחי ה השמים לא תוכר בו ירדה כי חס בעת ארץ וזה מבוחר מאר למי עשין סוכמת ה התכונה עין מעט וזה יתבאר גם כן מצד כלי המבט כמו האצטורלב ורביע ה העשול כיון לא תוכר לפסגה ירדה באלו ה הכלי במו חצי פעה ולזה אמר סכבר עמד הסמ אז בחצי השמי' כי כן היה מחוייב כי הס ה' אכל גבעו והם רוח השמש על גבעון ולא מהר הסמ לרדת כמו שדרך היום ה התמים שלא מהר ה השמש לרדת ו אחר שבאורך שר גבעון היה מורח ל למערכ וזאת התעוה לא תוכר מאר לפסגם אכל חצי היל למיעוט

והרדן. ויעבר המלך והגלגלה וכסח. ואלישע שב: גלו כ' וס' ואמר יושע גלו אבנים גדולת. גלו אלי: דום אבן גדולה: ויצאו יב ד' מבחון מלאים וס' נבסר בסוף סדר אבון ודעיל בספרא סכין ל'

שעור ידיותו. הנה זכר שמעך הנטויה הכראית לו מצד הימנה לא יבא מלא יראה כעבר גבעון אף על פי שהיתה רחבה כר כי לא מיהר לבוא כמספט ענין השמש אצל סמיכות היום. ובבא נפלים ביאור רבני זאת הפרעה והורקו הספקות הנפלות בה. וזכר אחר זה חריפות יהושע בענין זאת המלחמה למהר להחרים לו הגוים וסבבר הגע לישראל מעשה ההצלחה סכלם סכו בלפון לא הוכה אחר מהם ולא הספיקו להכות אחר מהם כי ככל שחרם עליהם. וזהו אף על צד המסל לא חרף לבני ישראל לאים את לפון. וזוה יהושע לקציני אכסי המלחמה שהלכו אחרו פטימו רגליהם על כוארי מלכים האלה למען ייראו הכשרים מלהלחם בישראל ולזו הסבה קלט על חמשה עבים והוסיבם במערה וסמו חבטים גדולות על פי המערה עם סזה היה מזכיר לישראל ענין המופת שנעשה בזאת המלחמה: עמד זכר

יהושע

רלבג

ויהי לפני כל השמים מפני
 טומאת הארץ היתה כקבר
 אף כל מי שזיכר מבי ישראל
 כמו שזמר ולא תטמא את אר
 ארמיתך כי המת שאינו כקבר
 הוא טומאת הארץ לפיכך כזה
 כן יהומע לעשות למלך הש
 ולחמשת המלכים האלה וכן
 לעצוד בגבו מנוח אמר וקברום
 ביה ישר למצן טהר את הארץ
 כאשר עש למלך יריחו להודיע
 כי לא תפסוהו ויחלוהו את כן
 כמו שעשו למלך הש ולחמשת
 המלכים אלא הרגוהו בכלל
 ההרגו כמו שאת ויכה לפי חרב
 ואת מלכה: בוס הפני בוס
 הפני לחמשת עליה ואת מלכה
 והכה היה מלך חברון מחמשת
 המלכים שתלו אלא ודמה ס
 שחמלכו אחרי כן מלך בחברון
 ואת כל עריה ואת כל הערים
 ואנשי הערים אסר על גבולה
 הקרוואו על עמה ויטכיהו עס
 כראה כי כמעלה מעל לחברון
 עבר על דבור ולא נלחם עליה
 כי ראה להלחם עליה בחברון
 ואחר מלכר חברון סכ לרטר
 ונלחם עליה והטור

בוא זכ מל וס נכסר ביטעה סמ ב
 על העגלה אל האבן וגדלה רשטו לה ידים דמלכום ונכסר גם כסדר מקץ
 וסמ ולחם וקלי וברמל ויה לעת בא השכש יהושע ונכסר גם כסדר מקץ
 ויכה וסמ ואת בקרה לכו יהושע ויתן יגס אתה ויתן לביש וילכדוהו וס נכסר

עוד זכר מכבר לכד
 יהושע מקרה ולבנה
 ולבים ועלון וחברון
 ויהושע באופן סכסס
 יהושע מקדם ברעב
 עד עזה ואת כל ארץ
 גמון עד גבעון במצן
 קבר מרובק באץ ה
 הפסק ויהו חמיו ואת
 כל המלכים האלה ואת
 ארצם לכד יהושע פעם
 אחת ואחר סכ יהושע
 וכל ישראל אל המחכה
 הגלגל כי סס היה
 המסכן כמו מזכרנו

כא
 סמול וסמ
 דמל כמות
 סמ

ואמר להון יהושע לא הדחלון
 ולא תתברון תקיפו ועלימו ארי
 כדיו ועבר י לכל בעלי דבכיכון
 דאתון מתיחן קרבא בהון ומתנון
 יהושע ברער כן וקטליגון ו
 וצלבינון על חמשא צלבינון והו
 צלבינון על צלבינון עד רמשא
 והו לעידן מעל שמשאפקוד
 והושע ואחיתונן מעל צלבינו
 ורמנון למערמא דאטמרויתמן
 דשויוא אגניו דרברון על פומא
 דסערמא עד כרון יומא הדין
 וית מקרה כבש יהושע
 ביומא תהוא וסמה לפתגם דתרב
 וית מלך גמיר ותהו וית כל נפש
 די בה לא אשאר משויב ועבר
 למלכה דמקרה כמא ועבר
 למלכה דירחו
 ועבר יהושע וכל ישראל עימיה
 סמקרה ללכנה ואגיו קרבא עם
 לכה וסמר יאף יתה בידא
 דישראל וית מלכה וסמה לפתגם
 דתרב וית כל נפשמה די בה לא
 אשאר בה משויב ועבר למלכה
 כמא ועבר למלכה דירחו
 ועבר יהושע וכל ישראל עימיה
 סלכנה ללכיש ושרא עליה ואגיו
 קרב בה וסמר י יח לכיש בידא
 דישראל וכבשה ביומא תנינא
 וסמה לפתגם דתרב וית כל
 נפשמה דבה ככל דעבר ללכה
 ככן סליק הורם
 סלכא דגור לססער יח לכיש
 וסמה יהושע וית עימיה עד דלא
 אשקאר ליה משויב
 ועבר יהושע וכל ישראל עימיה
 סלכיש לעגלון ושרו עליה ואגיו
 קרבא עליה וכבשוה ביומא
 תהוא וסמה לפתגם דתרב וית
 כל נפשמה דבה ביומא תהוא
 גמר ככל דעבר ללכיש
 וסליק
 יהושע וכל ישראל עימיה ס
 סעגלון לתברון ואגיו קרבא
 עליה וכבשוה וסמה
 לפתגם דתרב וית מלכה ו
 וית כל קרונה וית
 כל נפשמה דבה לא אשאר
 משויב ככל דעבר לעגלון וגמר
 יתה וית כל נפשמה דבה
 וית יהושע
 וכל ישראל עימיה לרבר ואגיו
 קרבא עליה וכבשה וית מלכה

וואמר אליהם יהושע אל תיראו
 ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככר
 יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם
 נלחמים אותם: ויכם יהושע אחרי
 כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים
 ויהיו תלויים על העצים עד הערב:
 ויהי לעת פוא השמש צוה יהושע
 וירידום מעל העצים וישלכם אל
 המערה אשר נחבאו שם וישמו
 אבנים גדלות על פי המערה עד
 עצם היום הזה:
 ואת מקרה לכד יהושע ביום ההוא
 ויכה לפי חרב ואת מלכה הרם
 אותם ואת כל הנפש אשר בה לא
 השאיר שריד ויעש למלך מקרה
 כאשר עשה למלך יריחו:
 ויעבר יהושע וכל ישראל
 עמו ממקרה לכנה וילחם עם לכנה
 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל
 ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל
 הנפש אשר בה לא השאיר בה
 שריד ויעש למלכה כאשר עשה
 למלך יריחו:
 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלכנה לכישה ויחן עליה וילחם
 בה: ויתן יהוה ארת לכיש ביד
 ישראל וילכדה ביום השני ויכה
 לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
 ככל אשר עשה ללכנה:
 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את
 לכיש ויכהו יהושע ואת עמו ער
 בלתי השאיר לו שריד:
 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלכיש ענלנה ויחנו עליה וילחמו
 עליה: וילכדוה ביום ההוא ויכה
 לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
 ביום ההוא החרים ככל אשר עשה
 ללכיש: ויעל יהושע
 וכל ישראל עמו מעגלונה חבדונה
 וילחמו עליה: וילכדוה ויכהו
 לפי חרב ואת מלכה ואת כל עליה
 ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר
 שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם
 אותה ואת כל הנפש אשר בה:
 וישב
 יהושע וכל ישראל עמו דכרה
 וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה

והט
 יהושע
 וכל ישראל
 עמו דכרה
 וילחם עליה

לכיש ביד
 ישראל
 וילכדה
 ביום השני
 ויכה
 לפי חרב
 ואת כל
 הנפש
 אשר בה
 ככל אשר
 עשה
 למלכה
 ויתן
 יהוה
 ארת
 לכיש
 ביד
 ישראל
 וילכדה
 ביום
 השני
 ויכה
 לפי
 חרב
 ואת
 כל
 הנפש
 אשר
 בה
 ככל
 אשר
 עשה
 ללכנה
 אז עלה
 הרם
 מלך
 גזר
 לעזר
 את
 לכיש
 ויכהו
 יהושע
 ואת
 עמו
 ער
 בלתי
 השאיר
 לו
 שריד
 ויעבר
 יהושע
 וכל
 ישראל
 עמו
 מלכיש
 ענלנה
 ויחנו
 עליה
 וילחמו
 עליה
 וילכדוה
 ביום
 ההוא
 ויכה
 לפי
 חרב
 ואת
 כל
 הנפש
 אשר
 בה
 ביום
 ההוא
 החרים
 ככל
 אשר
 עשה
 ללכיש
 ויעל
 יהושע
 וכל
 ישראל
 עמו
 מעגלונה
 חבדונה
 וילחמו
 עליה
 וילכדוה
 ויכהו
 לפי
 חרב
 ואת
 מלכה
 ואת
 כל
 עליה
 ואת
 כל
 הנפש
 אשר
 בה
 לא
 השאיר
 שריד
 ככל
 אשר
 עשה
 לעגלון
 ויחרם
 אותה
 ואת
 כל
 הנפש
 אשר
 בה
 וישב
 יהושע
 וכל
 ישראל
 עמו
 דכרה
 וילחם
 עליה
 וילכדה
 ואת
 מלכה

לעיל בספרא בס' ח' חברונה ט
 ח' מלאים וא' חס' וסמ' יעל י
 יהושע דמעגלונה ואמ' דוד אנה
 אעלה ויבאו כל שבט ישראל
 אל דוד ושל אחיו ויבאו כל
 זקני ישראל אל המלך חברונה
 קרמא דפסל דמלכים ויאמר לו
 המלך דך בשלום ויקצעו כל
 ישראל אל דוד חברונה ד'ה
 ושל אחיו ויבאו כל זקני ישראל
 אל המלך חברונה קרמא דפסל
 כל אלה אנשי המלכה דדה
 ואלה בספרי ראש החלוק ו
 לעבא באודוה:

והנגב. כתרבו ודרומה: והאמרות. כמו אמרות הפסגה כתרבו ממסך מרמתא והוא מדרון ההר או הפסגה נקרא כן לפי שהמים היורדים על ההר נספכים מן ההר דרך דרך מדרון: ארץ גושן. ארץ זו של מצרים: פעם אחת. כלומר מלא הנהר לכור על פני ולא האריכו ימי המלחמה אלא בפעם אחת לכדם כולם זאת אחרי זאת בלא הפסק: אחר מצפון.

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

רלבג

עד זכר סכאמר מעז זה יבין מלך חבור מלא י ויבב מלך מדי ואל מלך סומרון ואלמלכים רבים זולתם להקנות יחד ולהלחם עם ישראל כדי שלא יפלו בידם אחד אחד כמו שעשו מלך המלכים ובאו עם רב כחול אחר על ספת הים להלחם עם ישראל ויש הן ליהוש סלא וזרא מהם ומתאבדו כי כשת מחר יזכר הן חלל לפני ישראל. וכו' לשקור סוסיהם ולמרח מרכבותיהם סלא י יתחום ישראל ויבגונו עם נבין המלחמות ופלא יאמרו סכאס ונעזים דים עשה להם את החיל חבל יהיה מנצחם כפי יתנבאר להם כי הוא מנצח טעום חללה ולא הסי. זכר

המנחה 5 בס' וכל קרי' רבו בקרי' ויחיה

עד צידון 5 לוד וירכיו על צידון

והאמרות. מקום שמי הנבעות מופכים: מקדם ברבע ועד עזה. מצד דרומית של ארץ ישראל הוא מן המזרח למערב ולא הספיק לכבוש כל המצר וכסאר מעזה עד סוף הוא מלא למנוח זאת הארץ הנטוה העזת והאמרות: נגב כבדות. דרום גבוה: ובגפונת דור. מלכי דור קונטרס בלעז מים מערבא: מטרפות מים. חריבי ימא הרב ינתן חריבין מעטין וחי קים יוצאין לקוחן וגמר פירי מחום הסמם וצמח מלח: העמדת

סרוס. אל פי עין ססט: תשרף כאש ג דסכי וכ ואת כשר דמר. ואת מרכבותיהם תשרף כאש: ואת העיר הואת תשרף. ונבצר גם כסדר הצוח:

את סוסיים עקר. להודיע כי מה שאמר לו הפס את סוסיים עקר דרך מזה ארץ לו. ויס' פלא מה עם אמר לו מזה זאת במלחמה זו מה פלא בזה לו במלחמה אחרת ויס' בפרס כי במלחמות האחרות לא היו בהם סוס ורכב כי אם בכלדות העיריות היו במלחמות גם חמשת המלכים על גבסן בכו ללכה ולא היו ברכין לפסוקים אלה וזו המלחמה הייתה מערכה שערכו מלחמה עם רב להלחם עם ישר והיו זריסים לפסוקים ולרכב והיו עינם לרוב כמה פתחוב ודאית פסוק ורכב עם רב מתוך ולא ת דמכא שאמר כן במלחמות אחרות ומה הבה לאמר הפסוק והרכב שהיו הגוים לחמלי בהם ונצחו ברכם כירב ולא ידע כי עקר הפסוק למעשה וישראל בלא רכב וסוס נכחם והפילוס חללים כילי התמונה לפיכך לא רצה האל יתברכו ישראל להם הפסוק והמרכבות כדי פלא ונצחו בהם הם היו ויחטבו בלכס כי עם הסוסים עשו המלחמות לפיכך בזה יהושע לעקר הסוס ולסרוף המרכבות ולא בזה להמתת הסוסים כי לא היה רב שאסור טהא וסארי הטהמות מהה בהם כמו רכב חמוד רכב גמל לא בזה לעקר לא מתיחם לרכב אבל הפסוקים שאינם לא למלחמה אותם בזה לעקור כדי פלא יחוסם ונצחו בהם ולא אמר להרגם דרך הטחנה כי אסור להטחית ה הכבראים לא לבדוק או לאסר בהאזה והעיקור הוא לנמר פרקות הבהמה מן הארבעה ולמטה ולא תמות הבהמה בזה הדבר אל פלא תוכל ללכת ואם תמכא מרעה בתקומה תחיה על תלס. תי תקיפהו כלאמר מהיו שמדות סחוקים פלא ה הפילו חמוציהם בכבדם אותם ולא סרע זולתי חבור לפי שהיה ראש המלכו ויטחיו הנשאר וברם כי משה מר לו פסוק חבור ועל פיו עשה יהושע פסוק חבור וכן אמרו לו אלעזר אומר במתנה מרעה הדקום ביה אמר למטה ומטה אמר להוסע ועד אמרו בקפו לרוף ולא היחם הקבם והיו כן נכנסו החבור לפיכך טרפה זה אחר מלחמה תקומתו מתכנסו חמוצת השלם לעמול מלחמה עם בני עקב ולא היחם הקבם: ארץ הגנן.

העומדת על תלס. פלא מורסה חמוצת כמות יריחו מפלה חמוצת והן העי מכאמר בה וישימה תל עולם פתמה זולתי חבור לכה במסורת טרפה מסה בזה לו חמוצת כן כבר אסית רבה טיטלה ויטב: תלס ימים רבים עמה יהושע בגבורת פסר הכתיוב שהיה מתכוין לראות את כנס הארץ כדי להחריף מיון לבי שאמר ואתה תחילכה אותם בידרש תחומא: מנבל גר. מיסר גר. הנה החלק. טורח טעמי מחליק עד טעל גר. מנכר המזרחי ולא הספיק לכתוב ב בחיות את כל המצר עד הכפון: אפר הכו בני ישראל. במימסה ועד

את סוסיים עקר ואת מרכבותיהם שרף באש: וישב יהושע בעת ההיא ויל כד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויבם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות על תלס לא שרף ישראל זולתי את חצור לכה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה בן זולתם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמרם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה יהוה את משה עבדו בן עזה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא חסיד דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הרי ישראל ושפלתו: מן ההר החלק העלה שער ועד בעל גל בבקעת הלכנו תחרה החרמו ואת כל מלכיהם לכד ויבם וימיתם: ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי רחמי ישרי גבעון את הכל לקחו במלחמה:

את סוסיים עקר ואת מרכבותיהם שרף באש: וישב יהושע בעת ההיא ויל כד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויבם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות על תלס לא שרף ישראל זולתי את חצור לכה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה בן זולתם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמרם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה יהוה את משה עבדו בן עזה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא חסיד דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הרי ישראל ושפלתו: מן ההר החלק העלה שער ועד בעל גל בבקעת הלכנו תחרה החרמו ואת כל מלכיהם לכד ויבם וימיתם: ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי רחמי ישרי גבעון את הכל לקחו במלחמה:

רלב

חכר אחר זה מכבר לכר יהושע את חצור וסרף כי ממלך חצור הייתה החתלת זאת המלחמה והנה כל העם אחר בה לא המאיר כל נשמה ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם כלם לכד יהושע ויכה האדם את חצור בה לפי חרב עד הממיה אותם לא השאירו כל נשמה. חכר כי ימים רבים עשה יהושע מלחמה את כל המלכים האלה וזה לחות מכב הנשבל יהושע עבדו זאת המלחמה ובראשונה היה משרד בוריות ולזה אמרו רזל סכבר עשה זה כדי להחריף חיו כי כב ישרי הפס כי הוא יחולל לייסר את הארץ חכר פלא היצה עיר אשר המלחמה את בני ישראל בלתי החו ויחסי ג גבעו מהלמיו עשהם בערל כמו פזר זה מורה כי אמלו סכנה עמולאם הסלמו עם ישר היה מחוייב להם פלא הרגם אל י יקבלו על עמם ל להיות להם למק ועברום ולזה הוא מנבאר כי יתם טרם כו פסוקים כי תקרב אל עיר להלחם עליה ל תקפחם הוא כלל עיר היה או פתחה ממבטה שמתי או מ זולתי וחלם ההביל בזה בין טבעה עמתי וכן וילחם הוא סכס לא יסלמו והיו מסב עמתי מחוייב להם פלא יחיו כל כמל ואם יחיו מורטם יחיו להם הכתום והטף. עד

העלה וזולתי ואלשתי. מצעה כל המלכים מלאים: למען ופסו למען ויבסר בסוד ורא גם לעיל בספרא ס' וירשו ר' חס' ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל. ויצא גבול בני דן. ויבאו מלך אשור בכבל. ויבאו וירשו אתה ולא דריתה: ועד יס' ויודאין וס' נבסר בסוד משפטים: והשטח ג' חלוקים באחוזן וס' נבסר בסוד מסעי: משה ג' ר' וס' נבסר ברש' הוא ספרא: ובני ישראל פ' מצעות פסוק וס' נבסר בסוד פנחס: והעלה ג' כ' חס' וא' מל נבסר לעיל בספרא:

דרך בית הישמרת ומתימן תהרת
 אשדות הפסגה וגבול עוג מלך
 הבשן מירר הרפאים היושב ב
 בעשתרות ובארדעי וישל כהר
 חרמון ובסלחה ובכל הבשן עד
 גבול הגשור והמעכת ויחצי הגלעד
 גבול סיחון מלך חשבון משה
 עבר יהוה ובני ישראל הכוס ויתנה
 משרע עבר יהוה ירשה לראובני
 ולגדי ולחצי שבט המנשה

אורח בית ישמות ומנרומא תחוז
 משפך מרמתא ותחום עוג
 מלכא דמתנן משאר גבריא דתיב
 בעשתרות ובארדעי וישל
 בסורא דחרמון ובסלחה ובכל
 מתנן עד תחום גשורא ואפקירוס
 ופלגות ארע דגלעד תחום סיחון
 מלכא דחשבון משה עברא
 דיי ובני ישראל מחזון ויהנה
 משה עברא דיי ירותא לשיבטא
 דראובן ולישיבטא דגד ופלגות
 שיבטא דמנשה

רלבג

ואחר זה זכר מלכי
 הארץ אשר הכה
 יהושע ובני ישראל
 בעבר הירדן ימה
 ומעבר נחנה יהושע
 למכבו ישראל יוספס
 כמחלקות לפי האומן
 הזכור בתורה
 והנה

מחלקות
 כל תריס
 בח
 מחלקות
 יעזר
 מחסב רש
 שבו

ואלה מלכי הארץ אשר
 הכה יהושע ובני ישראל בעבר
 הירדן ימה מבעל גר בבקעת הלבנון
 ועד הנה החלק העליון שעיר
 ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה
 כמחלקתם בהר ובשפלה ובערבה
 ובאשדות ובמדבר ובנגב החתל
 האמרי והכנעני והפרי החמי
 והיבסי

ואלין מלכי ארעא דיי מתא יהושע
 ובני ישראל בעברא דירדנא
 מערבא ממישר גר בבקעת ליבנון
 ועד טורא פליא דסלוק לשעיר
 ויהנה יהושע לשבטא ישראל
 ירותא בפלגותהון בסורא
 ובשפלתא ובמישרא ובמשפך
 מרמתא ובמדברא ובנרומא
 ותתא ואמרא ובנענא ופריחא
 וחיזא ויבסאי

רדק

מלך יריחו אחד כל אלה
 מלטים ואחד מלטים מזכר לא
 היה מלך על עיר אחת לברה
 אלא כל עיר ועיר מזכר היתה
 ראש ממלכתו והיה מוסל על
 עיירות וכפרים אחרים
 גלילות

טרה

שעירה בקריאה וסיחב ביום
 והוא עשוי יעבר נא ארני לפני
 עכרו ועד הנה החלק העולה
 שעירה ומסר גם כסדר
 ושלח ומסר ג בקריאה
 וס ובמדבר אשר ראית אשר
 אשר עשיתי במצרים ובמדבר
 בהר ובשפלה ובערבה ויחזי
 וחיכסו ודסכו וסמ ושלחתי
 לפניך מלאך נרשתי כי חרס
 תחריסם ויחזי מה בשמע כל
 מלכי הארץ בהר ובשפלה
 דיהושע ותעברו את הירדן
 דכוף יושע כל העם ונחתי
 דטלטים ושאר וחזי
 וחיכסו ומסר גם כסדר כי
 חסא

מלך יריחו	מלך ירושלם	מלך חברון	מלך ירמות	מלך לכיש	מלך עגלון	מלך גזר	מלך דבר	מלך גזר	מלך חרטה	מלך ערד	מלך לכנה	מלך עדלם	מלך מקרה	מלך בית אל	מלך תפוח	מלך חפר	מלך אפק	מלך לשרון	מלך מדון	מלך חצור	מלך שמרון מראון	מלך אבשף	מלך חענך	מלך מגדו	מלך קדש	מלך יקנעם לברמל	מלך דור לנפת דור	מלך גזים לגלגל	מלך חרצה
-----------	------------	-----------	-----------	----------	-----------	---------	---------	---------	----------	---------	----------	----------	----------	------------	----------	---------	---------	-----------	----------	----------	-----------------	----------	----------	----------	---------	-----------------	------------------	----------------	----------

מלכי כנען ובני התי חזי עב גדי חזי וכלת על בני לכנה	מלכי יריחו חר	מלכי דעי דבסטר בית אל חר	מלכי דירושלם חר	מלכי דחברון חר	מלכי דירמות חר	מלכי דלכיש חר	מלכי דעגלון חר	מלכי דגזר חר	מלכי דדבר חר	מלכי דגזר חר	מלכי דחרטה חר	מלכי דערד חר	מלכי דלכנה חר	מלכי דעדלם חר	מלכי דמקרה חר	מלכי דבית אל חר	מלכי דתפוח חר	מלכי דחפר חר	מלכי דאפק חר	מלכי דלשרון חר	מלכי דמדון חר	מלכי דחצור חר	מלכי דשמרון מראון חר	מלכי דאבשף חר	מלכי דחענך חר	מלכי דמגדו חר	מלכי דקדש חר	מלכי דיקנעם לברמל חר	מלכי דדור לפילכי דור חר	מלכי דעסמן לגלגל חר	מלכי דחרצה חר	מלכי דגזים לגלגל חר	מלכי דחרצה חר
--	---------------	--------------------------	-----------------	----------------	----------------	---------------	----------------	--------------	--------------	--------------	---------------	--------------	---------------	---------------	---------------	-----------------	---------------	--------------	--------------	----------------	---------------	---------------	----------------------	---------------	---------------	---------------	--------------	----------------------	-------------------------	---------------------	---------------	---------------------	---------------

רשי

לכמות דור לפי
 דור והארץ
 חצי המפר

לכמות דור לפי
 דור והארץ
 חצי המפר

והארץ בארץ הרב מאד. ממה שאמרתי לאברהם כשארה לרעייה שלא נכבשה: גלגלות מרחקים בלתי: מן העוורו. הוא כילום הוא נחל מצרים: הוא סמוך לתחום מקצוע דרומי מצדו של ארץ ישראל כמו שאמר באלה מסעי ולמרותי כיון שלא כבשם יהושע בחייו כל מצר דרומי אל ממדבר צן הוא ההר החלק העולה מעצרה עד הכילום הוא תחום עזה האמור למעלה מקדם ברבע עד עזה: חמשת סרטי פלמתיים וגו' הוא סוף גמר המצר עד הים הגדול כמעצרב: לכנעני תחסב. מארץ הכנעני מצדו לאברהם הוא העירוני והאסקלוני עשה סרטיים היה מנוה ומצולה קראו חמשה אמר רבי יוחנן ארזי וקריין שלהם חמשה החסובים חמשה היו סרטיים אינו מנוה מן הסרטיים החסובים ועד ים לפרס חמשת סרטי פלמתיים העתי והאשדודי והאסקלוני והגתי והשקוני הם חמשה ועוד כשאר ל

רק

גלילות. כמו גבול אלו מחוז וכן גליל הגוים: מן העוורו. הוא כילום נחל מצרים והוא ל למקצוע דרומית מערבית של ארץ ישראל סלא כבשם יהושע כל מצר דרומית אל ממדבר צן הוא הר החלק העולה מעצרה עד הכילום הוא תחום עזה האמור למעלה מקדם ברבע עד עזה: חמשת סרטי פלמתיים. הוא גמר המצר עד הים הגדול ס כמעצרב סרטיים ענינם סרטיים: חמשת סרטי. והעיים סזוכר בכוף הפסוק אינו ממינס וברברי רבותיו אל עשה סרטיים הוא מנוה ומצולה קראו חמשה אמר רבי יוחנן ארזי וקריין שלהם חמשה פו ארזי וקריין החסובים עשה היו חמשה ו והעיים אינו מן הסרטיים החסובים ועד בדבריה עיים מתחין באו וסמכו עיניו לפסוק הבא אחריו מתחין ולפי פסט הפסוק מתחין פו מררוס כלומר מצר דרום כ כשאר כל ארץ הכנעני: והארץ הגבלי. חסר הכסמך ומפסו הארץ ארץ הגבלי וכן הארון הברתי: עמו הר אובני והגרי. עם חזי פטב מנסה האחר ואמר עמו ויאף על פי של מלא זכרו לפי מזכר החזי כ האחר אמר עמו כאילו זכרו

ועד גבול ל בקריא וס' מן חשור אשר על פני מצרים: ושלכת היה מושל. יוד מושל בכל הגבולות. כנגדל סונה ועד גבול בוש: והארץ הראשי פסל בקריאה וס' נמסר בסדר בראשית: ודלה ז' חס בליש וס' נמסר בסדר נשא: ואשי ט' כתיב יד וס' נמסר בסדר יצ: וכל עיר יא פסל ריש וס' נמסר בסדר יצ:

ויהושע זקן בא בימים
 ויאמר יהוה אלי ואתה זקנתה באת בימים והארץ נשאר הרבה מאד לרשתה: ואת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתיים וכל הגשור: מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרטי פלשתיים העתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעיים: כתיב מן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: והארץ הגבלי וכל הלכונ מורת השמש מבצל גד תחת הר הרמון עד לבוא חמת: כל ישיב ההר מן הלכונ עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורשם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנהלה כאשר צויתך: ועתה חלק את הארץ הזאת בנהלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: וכל ערי סיחן מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: והגלעד וגבול הגשור והמעברתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובגדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויבס משה וירשם: ולא הורישו בני ישראל את הגשור ואת המעבתי וישב גשור ומעבת בקרב ישראל עד היום הזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם:

לכבוש ארץ העיים: סאים מן הפלמתיים: עד גבול עקרון כסול. העקרוני ויבס על הים ומתפסט לזר הפסוק וית מן האחר ליתו מיתו כל ארץ הכנעני פסוק ראשון מה מצר ה דרומי מן המזרח ל למצד זה מנוה את רחב איתו המקצוע היותר לוכבם כמה הוא מן הדרום לפסוק מתחין כל ארץ הכנעני מתחיל זוממה לבדו כל עד הפסוק עד האמורי והארץ הגבלי וכל הלכונ מזרח הים ובמזר מזרחי כשאר לכבוש ביקצוע הפסוק כל הלכונ מבצל גד עד סוף המזר וברוחב מן המזרח למצד עד לבא חמת והכול מצד הכנעני סלכא חמת במקצוע כסוכות מ מערבית באלה מסעי אשי אוריסס. אחרי מותך: הפילה לישראל בנהלה: וכבשם לאחר זמן כל פטב ופבט מה סכסל בגורלו: עמו הראובני והגדי. עם חזי הראשון של מנס והראובני והגדי לקחו נחלתם. מערוער אשר על שפת עזה מנוה והולך כל ארץ עבר ה הירדן ואח כך מפרס גבול כל פטב ופבט ויתן משה למטה כל וכלו: ויתן הרפאים. סהרב כסר לעמד והמלכים אשר אתו כמה כשאר וכו' את רשאל בעשתרות קרי' בהר

רלבג

והנה זכר כי יהושע היה זקן בא בימים והארץ כשאר הרבה מאד לרשת ולו יתכן לו מצר זקנותו להסל המלחמה עם מלכים הכפארים וכו' מהת הפו סיפילה לישראל

בנהלה כאילו כבשה כלה רל לנ הפטבטים וחי פטבטמכהיב פטבטים וחי לקחו חלקם מעבר לירדן ואולם לפטבט הלוי לא נתן נחלה כמו שאמר בתורה ואולם סקנו ללוס בארץ עיים לסט ומברפיהם למקייחם וקייכס כמו פנוה הפו את מטה בתורה: והנה

אל עין רגל. מעין הכובס תירגם ויתן עין קצרא וקצרא את הכובס רגל על פס סכנת את בגדי הצמר בגללי טליח בלעני אל כחף היטוי מנב. מכחית ירוסלם חוץ מן החוט ואיכה בבבלי יהודה אלא בבבול ביתן סהוא בפסונו מל יהודה ועלה ג' בן הכס. שרבו עולה מעט עד עין שטם וממס והלאה הוא יורד וזהו סאמרן רבתינו במוינות קריו סבור למיבוייה בעין שטם סהוא גבובה מירוסלם מעט: וחזר: וקצר: לפון ומסב בעגול כמו ו ובחמנה יתארה ו ויתן תירג את כולס וקצרא: וקצרא עירי הר עמק. החוט ויכא לבר הכפון והגבול מתייב: עד עיר הר עפרון: וחזר הגבול בעלה. חזן זה לבר המערב אלא בליטה לבר כפון: וכסב הגבול מבעלה ימה. עכסו חוץ למתייב הראפון חזן המזרח למערב: אל כחף הר ערים מנפול: שהיה חוטו בצמנו מל הר ערים כמכא הר עירי בתוך גבול יהודה ל לפסס מן החוט: והיו תוכחות הגבול. סוף המערב ימה אל יס הגבול סהוא מיכר מערבו: אפי' להוסע כמה סאמר הקנה ליוסע: ורש משס כלב. לאחר מיתת והוסע כי שיון בימי יוסע לא נלכדה ו. בחרון כמה סכאמר סכסר סכטוס ולא כ סכסכה כחף אל מטיב החלקה: קרית ספר רבתינו אמרו אלו הלכו סכסכתו בימי אכלו מל ממה ס סהחזיר עתכאל בן קנז משלפול: אחי כלב. מאמו: ותכסח. ואחריכית הטחה עממה לפול רגליו: קנה לי ברכה. סכסכה: ארץ הכנב. חרבה כמו חרבו פני הארץ ויתר: טוטו פתיקא בלעז סית מנוכס ממל טוט ארס סאח טולא תורה: סכסכי. וכתת לי כמו רבדו לפלוס דבר אלו בני יוסע: ואלו מתי: כולס בסל להס: גלת. מעינות: והיח

אל עין רגל: ועלה הגבול גי בן הגם אל כחף היבסי מנב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש הדר אשר על פני גי הגם ימה אשר בקצה עמק דפאים צפונה: ותאר הגבול מראש הדר אל מעין מי נפתחו ויצא אל עירי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבעלה ימה אל דר שער ועבר אל כחף הר ערים מצפונה היא כסלון וירד בירת שמש ועבר חמנה: ויצא הגבול אל כחף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול וגבול זרה גבול בני יהודה סכיב למשפחתם: ולכלב אל פנתנתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חכרון: וירש משס כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: ויעל משס אל ישיב דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה כתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה כתי לאשה: ויהי בכואה ותסיתהו לשאול מאת אבי שדה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הגבול נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליו וירא את גלת תחתיות:

מעין ד פתרון וס' מעין ס נפתחו: וחברו: וכל מעין ס ס' יסתמו. מעין גנים באר: שלושד' מלאים בבניאים וס'ם וירש משס כלב את שלושה בני הענק. ויורדו לאבשלים: שערי שלושח. והאו שלושה בצו דחוקאלי: וכל מגלת אסר דבול מלאים: ותצנן ג' וס'ם וירד בבאוא ותסתהו לשאל.

אל עין רגל: ועלה הגבול גי בן הגם אל כחף היבסי מנב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש הדר אשר על פני גי הגם ימה אשר בקצה עמק דפאים צפונה: ותאר הגבול מראש הדר אל מעין מי נפתחו ויצא אל עירי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבעלה ימה אל דר שער ועבר אל כחף הר ערים מצפונה היא כסלון וירד בירת שמש ועבר חמנה: ויצא הגבול אל כחף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול וגבול זרה גבול בני יהודה סכיב למשפחתם: ולכלב אל פנתנתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חכרון: וירש משס כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: ויעל משס אל ישיב דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה כתי לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה כתי לאשה: ויהי בכואה ותסיתהו לשאול מאת אבי שדה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הגבול נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליו וירא את גלת תחתיות:

אל עין רגל. תי לעין קצרא וקצרא ברביו רזל היא כובס הצברים ותי סרה כובס חקל ממטא קצרא וקצרא הכובס רגל לפי סמספסף הצברים ברגליו בעת סמכבסס: ג' בן הכס. תיחילת בר היסם והיה הניח הזה סמוך לירוסלם והוא המקום אחר טמא ואסיהוממטי הגבולים סהיו בו וסס ארזיו המקום מקרס בן הכוס והכוס: ומה סכאמר ועלה הגבול והמקו היה בו איכו אומר ועלה כנבר הניח אה אל המקום סהיה בו הניח בכל אה הגבולים הוא אול ועלה כי ירוסלם גבוה מכל הארצות: עמק רפאים. תי כמיסר גבירא והוא סכאמר עליו סמקלט סכלי בעמק רפאי והיה המקום סהוא מלח מקום הגבול העמק: וחזר הגבול כל תאר תי יסר כמו ובחמנה יתארה סהוא עמק סכוב: מעין מי נפתחו: הוא הקצרא ברביו רזל עת שישו הימס הגבול וגבול. וגבול יהודה למערב היה היס הגבול: וגבול היס. כלומר היס הגבול היה גבול יהוד לבר מערב וכתיו ומחמסס: וסס דביר לכניס קרית ספר: ארזל כי בלסון פרוס קורחך דביר לספר: עתניאל בן קנז אחי כלב. אמרו רזל כי אחיו מחמו היה כי כלב בן יוסנה היה ועתכאל בן קנז. ומה סכאמר על כלב הקניז יוסח אותו לבעל אמו ויתכן לפסר כי אחיו מחמו: ומחמו היה והיה סס אכיו כלב בן יוסנה וקנז כי הרבה מכחלי עתיו סמנת לארס אחר והכחן אכלו ער כי קנז היה סס ראס המספחה והתחסו בני המספח אלו ובאמרו הקניז או בן קנז הכל אחר כי רחוק הוא לוחס הארס לבעל אמו כי אפילו ל למספח האס לא מכאנו סיתים הארס כי אס לבית אבותיו ומה סכאמר כל אלה בני מכיר אבי גלעד והיה סכוב ויחיר בני חז מכיר בעבור הערים סהיו ליחיר בראך הגלעד אה בן: והיה בבוא יבחות בית סממוס וסי כבואה לבית בעלה: ותקסיתהו. סכסיתה בעלה לפאול מאת אביה סרה ולא רכה הוא לפאול וכסר אחיה כן וקנז מעל החמור כלומר הפילה עממה מעל החמור ס סהיתה רוכסתי עליו. ותי ואחריכית וכן רגליו תקבל מעל הגמל: ברכה. תי אחסנתא ויתכן לפרס ברכה ממס סהיה חוספת טוטו כלומר סיוסך לו על מה סנתן לה כי ירמה סנתן לה ארץ כמאה ויכסה זהו סכאמר ארץ הכנב סכסכי תרגום חרבו המיס עכסו מיה וסאלה סיתן לה עור הסרה סהיו בו גלות המיס להסוף ארץ הכנב סנתן לה וסי יתקני נתת לי ויס לפרס עור ברכה כמו ברכה כבדי וית ארץ הכנב ארזי לארע דרומה יסכסכי. וסי גלות מים מעינות כמו גן כשל או פי ביכות מים המכוסף וית בית סקילוי והיו

רלבב

ועלה הגבול ג' בן

רלבב

הסם אל כחף היבסי מנב היא ירוסלם. ויסעו ירוסלם לא יכלו בני יהודה להוריסם ויסעו היבסו את בני יהודה בירוסלם ויהי סמחלת בני יהודה כי לא אהל לא יכלו בני ישראל להוריסם אך אמר לא יכלו בני יהודה להוריסם. וממה סאלת נכחלת בנימין במתן פריהס אסר כפלו להס נכחלת זכלב חאלף והיבסו היא ירוסלם דממה כי ירוסלם היתה מכחלת בני במתן ולהי נבלה המחלתך אס נתחלקה ירוסלם לפכטוס אס לא.

והיו הערים מקצה למטה בני יהודה - כי כמו שהפך וחי מקצה הער' למטה בני יהודה אל גבול ארם בגבול ולפיכך נקדו בכרי לבי מהוא קמוך ובאמרו מקצה הוא סאמרו ואל לא מנה יהושע אלף הערים השמרות על הגבולים : כל ערים עשרים ותשע . ובפירוש תמצא אלף ותשע היקרו היו לבני ממעון וספרם בחלת בני יהודה בערב לבי סתו ב

והיו הערים מקצה למטה בני יהודה בגבול מטה יהודה הוא סאמרו רבותיו לא מנה יהושע אל עיירות השמרות על הגבול כל ערים עשרים ותשע ובפרטן אחת מוצא עשרים ושמה לא אלה היקרות כגלו בני ממעון מחבל בני יהודה והזכרות הם בחלת ממעון באר סבב ומורה חכר סעל ועם אלף תולד וחמה וקלב ועין ורמון הרי תשע היתרות המנויות כאן ערים ארבע עשרה ובפרטן חמס עשרה אוח אבי תפוח והערים אלו זה פירושו תפוח ועין סלו הוא עין תפוח האמור בחלת מנסה אל יוסבי עין תפוח : והים הגדול וגבול : כפח סבס סקורין חילם ב בבלעז : לא

ואת נחלת מטרה בני יהודה למשפחתם : והיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול ארם בגבול קבצאל ועיר ויגור : וקניה ורימותה וערעה : וקדש וחצור ויתגן : זוף וטלם ובעלות : וחצור חדמה וקריות חצרון היא חצור : אמס ושמע ומולדה : וחצר גדה וחשמון ובית פלט : וחצר שועל ובאר שבע ובויותיה : בעלה ועייסועצם :

ואלתולד וכסיל וחרכה : ועקלג ומדמנה וסנסנה : ולבאות ושלחים ועין ורפון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן : אשתאול וערעה ואשנה : וזנוח ועין גנים תפוח והענים : ירמות ועדלם שוכה ועוקה : ושעלים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן :

צנן וחדשה ומגדל גד : ודלעז והמצפה ויקתאל : לכיש ובצקת ועגלון : וכבוז ולחמס ובתליש : וגדרות בית דגון ונעמה ומקרה ערים שש עשרה וחצריהן : לבנה ועתר ועשן :

ויפתח ואשנה ונציב : וקעילה ואכזיב וטראשה ערים תשע וחצריהן : ובנתיה וחצריה : מעקרון ויפה כל אשר על יד : שדוד וחצריהן :

עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול : ובהר שמיר ויתיר ושוכה : ודנה וקרית סנה היא דבר : וענב ואשתמה וענים : וגשן וחלון וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן :

ארב ודיבה ואשען : וינום ובית תפוח ואפקה : וחמטה וקרית ארבע היא חכרון וציעור ערים תשע וחצריהן : מעון כרמל וזוף ויוטה : וירעאל ויקדעם וזנוח :

ויפתח ג כקצ וא פוח וס פחה ואשנה : הפחה וזלעד : הפחה שפחיו עכד : ודי סוס קיחא חר סוס גברא חר לישן ופוחו : ויחא גוסלם כסדר לך לך : וכר ב וס יצאים בבקעה וכר : וכר שמיר ויתיר : כורא רם וקיסא ס

רא אנסנת שבטא דבני יהודה לירעיהו ויגור קרובא ספיפי לשבטא דבני יהודה על תחום ארם בררסא קבצאל ועיר ויגור : וקניה ורימותה וערעה : וקדש וחצור ויתגן : זוף וטלם ובעלות : וחצור חדמה וקריות חצרון היא חצור : אמס ושמע ומולדה : וחצר גדה וחשמון ובית פלט : וחצר שועל ובאר שבע ובויותיה : בעלה ועייסועצם :

ועקלג ופרסנה וסנסנה : ולבאות ושלחים ועין ורפון כל קרובא עשרין ותשע ופצחיהן בשפלתא אשתאול וערעה ואשנה : וזנוח ועין גנים תפוח והענים : ירמות ועדלם שוכה ועוקה : ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים קריו ארבע עשרה ופצחיהן :

צנן וחדשה ומגדל גד : ודלעז והמצפה ויקתאל : לכיש ובצקת ועגלון : וכבוז ולחמס ובתליש : וגדרות בית דגון ונעמה ומקרה קריון שית עשרי ופצחיהן : לבנה ועתר ועשן : ויפתח ואשנה ונציב : וקעילה ואכזיב וטראשה קריון תשע ופצחיהן :

עזה כפרנהא ופצחיהא עד נחלא דיסצרים וימא רבא ותחומיה : ובטורא שסיר ויתיר ושוכותו ודנה וקרית סנה היא דכיר : וענב ואשתמה וענים : וגשן וחלון וגילה קריון תרא עשרי ופצחיהן :

ארב ודומה ואשען : וינום ובית תפוח ואפקה : וחמטה וקרית ארבע היא חכרון וציעור קריון תשע ופצחיהן :

מעון כרמל וזוף ויוטה : וירעאל ויקדעם וזנוח :

ויפתח ג כקצ וא פוח וס פחה ואשנה : הפחה וזלעד : הפחה שפחיו עכד : ודי סוס קיחא חר סוס גברא חר לישן ופוחו : ויחא גוסלם כסדר לך לך : וכר ב וס יצאים בבקעה וכר : וכר שמיר ויתיר : כורא רם וקיסא ס

ויפתח ג כקצ וא פוח וס פחה ואשנה : הפחה וזלעד : הפחה שפחיו עכד : ודי סוס קיחא חר סוס גברא חר לישן ופוחו : ויחא גוסלם כסדר לך לך : וכר ב וס יצאים בבקעה וכר : וכר שמיר ויתיר : כורא רם וקיסא ס

ויפתח ג כקצ וא פוח וס פחה ואשנה : הפחה וזלעד : הפחה שפחיו עכד : ודי סוס קיחא חר סוס גברא חר לישן ופוחו : ויחא גוסלם כסדר לך לך : וכר ב וס יצאים בבקעה וכר : וכר שמיר ויתיר : כורא רם וקיסא ס

לא יכלו בני יהודה להוריסם. סניכו בסכרי ל' יהוסע בן קריחה אחרי ויכלים היו לא מלא היו רשאיין מחמת הסבשה סכסכב אברה לא סכמלך. ויטכיו זה לא על סם האומה הוא לא מגיל דוד סהיה בירושלם וסמו יבוס וכני ארתי מחות ממלסתי היו וכסכסכו בני יהודה את ירוסלם לא הוריסו את בני ארתי מחות ויכא הגורל לבני חקף. בתיכר כפוי סל גמר כיכוסו סל יהוסע כפל להם הגורל כמו סאחור למטן וכני ו יוסף יעמדו על גבולס מכסון והרבה מן ה הארץ היה בין בני יהודה ובין בני חקף: מירדן וירחו למי ירח סכטלו סאר הסכסוס אחרים כמו סמכטו כפכט כיימין ויהי ה גבול גורלס בין בני יהודה ובין בני יוסף מירדן וירחו למי ירחו התחיל הגבול למזרח ו המרב שנה מיריחו אל המדבר שנה הגבול מיריחו ורוב וסר ומסס רוחב תחומו עד בית חזון הרי רחבו: וכא הגבול. מסס ארכו הימה לכר מ משרב אל המכמתת מכסון סל המכמתת הוסיך החוט: וכסב הגבול. מתקפוט רוחב התחום לכר כפון וסחוט וכא בבליטו במזרחה סל תכסת סולי ועבר ארתי. ועבר הגבול את החלת סילה ועבר החוט ממזרח סל כוחה כל על בליטת הרחוב עד ויכא ה הירדן וסס עד וסמה תחום ומסס יסוב ה החוט למרת ארץ הגבול ימה לסחל קנה והערים המבדלות. וגם זה עוד מחלת אפרי' ערים היו להם מובדלות מתחומו ו מובלשט סדך כחלת בני מס' ילמכיר בכור מנסה. לפיכך סטל תחלה בני מטה ב בעבר הירדן ויהי לו הגלש והכסן:

לוח ד' בקריאה וסמ' ויכא יעקב לוח אסר. ויצא מביתאגל לוח' ועבר משם וצבול לוח ב' כפסוק:

לא יכלו בני יהודה להוריסם. סניכו בסכרי ל' יהוסע בן קריחה אחרי ויכלים היו לא מלא היו רשאיין מחמת הסבשה סכסכב אברה לא סכמלך. ויטכיו זה לא על סם האומה הוא לא מגיל דוד סהיה בירושלם וסמו יבוס וכני ארתי מחות ממלסתי היו וכסכסכו בני יהודה את ירוסלם לא הוריסו את בני ארתי מחות ויכא הגורל לבני חקף. בתיכר כפוי סל גמר כיכוסו סל יהוסע כפל להם הגורל כמו סאחור למטן וכני ו יוסף יעמדו על גבולס מכסון והרבה מן ה הארץ היה בין בני יהודה ובין בני חקף: מירדן וירחו למי ירח סכטלו סאר הסכסוס אחרים כמו סמכטו כפכט כיימין ויהי ה גבול גורלס בין בני יהודה ובין בני יוסף מירדן וירחו למי ירחו התחיל הגבול למזרח ו המרב שנה מיריחו אל המדבר שנה הגבול מיריחו ורוב וסר ומסס רוחב תחומו עד בית חזון הרי רחבו: וכא הגבול. מסס ארכו הימה לכר מ משרב אל המכמתת מכסון סל המכמתת הוסיך החוט: וכסב הגבול. מתקפוט רוחב התחום לכר כפון וסחוט וכא בבליטו במזרחה סל תכסת סולי ועבר ארתי. ועבר הגבול את החלת סילה ועבר החוט ממזרח סל כוחה כל על בליטת הרחוב עד ויכא ה הירדן וסס עד וסמה תחום ומסס יסוב ה החוט למרת ארץ הגבול ימה לסחל קנה והערים המבדלות. וגם זה עוד מחלת אפרי' ערים היו להם מובדלות מתחומו ו מובלשט סדך כחלת בני מס' ילמכיר בכור מנסה. לפיכך סטל תחלה בני מטה ב בעבר הירדן ויהי לו הגלש והכסן:

רלבנ

כבר יסול ספק במה סכזר בבאן מחלת בני יהודה סאחר כך סתנו קצת מעריהם למטה סמסון וזכר הסכה כזה כי היה חלק בני יהודה רב מהם וסחלו בני סמסון סדוך כחלקם ארץ יתכן והנה היתה זאת החלוקה כלה בצורל על פי' ה' האס כעלם ממנו רב עד סיכתן בתחלה למטב יהודה ויתר מהראוי אחר כך כסרמה סלא הספיק הוכרח לתת למטב סמסון מחלת בני יהודה הנה זה לא יתכן סדומה כזה האסון ואכחכו כאל בהיתר זה הספיק כי תוך גבולות כחלת בני יהודה סהיו מתחום מרת הפי היו מן הערים ויתר מן הראוי להם ולא כפל כלל הערים ההם לבני יהודה אך ממנו מפני היותם כלס בתוך גבולותיהם ואחר זה כזר מה סהיה מאלו הערים למטב סמסון וכזה סתדיקס מה סאמר בתורה אחרתם שיתכן ואפיקם בישראל כמו סביארטו סס. והנה

חקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:

בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: קרית פעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: במדבר בית הערבה מדין וסככה: והגבשן ועיר הגלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:

ואת היבוס יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי ירחו מזרחה המדבר עלת מירחו בחר בית אל: ויצא מבית אל לזרה ועבר אל גבול הארמי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלאטי עד גבול בית חרון תחתון וער גזר והיות יצאתו ימה: וינהלו בני יוסף מנשה ואפרים: והיו גבול בני אפרים למשפחתם והיו גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חרון עליון: ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאגרת שלה ועבר אותו ממזרח ינחה: וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: מתפוח לך הגבול ימה נחל קנה והיות יצאתו הימה זאת נחלת משה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן:

ולא הורישו את הכנעני וישב בגור וישב את הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

חקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:

בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: קרית פעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: במדבר בית הערבה מדין וסככה: והגבשן ועיר הגלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:

ואת היבוס יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי ירחו מזרחה המדבר עלת מירחו בחר בית אל: ויצא מבית אל לזרה ועבר אל גבול הארמי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלאטי עד גבול בית חרון תחתון וער גזר והיות יצאתו ימה: וינהלו בני יוסף מנשה ואפרים: והיו גבול בני אפרים למשפחתם והיו גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חרון עליון: ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאגרת שלה ועבר אותו ממזרח ינחה: וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: מתפוח לך הגבול ימה נחל קנה והיות יצאתו הימה זאת נחלת משה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן:

ולא הורישו את הכנעני וישב בגור וישב את הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

חקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:

בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: קרית פעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: במדבר בית הערבה מדין וסככה: והגבשן ועיר הגלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:

ואת היבוס יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי ירחו מזרחה המדבר עלת מירחו בחר בית אל: ויצא מבית אל לזרה ועבר אל גבול הארמי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלאטי עד גבול בית חרון תחתון וער גזר והיות יצאתו ימה: וינהלו בני יוסף מנשה ואפרים: והיו גבול בני אפרים למשפחתם והיו גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חרון עליון: ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאגרת שלה ועבר אותו ממזרח ינחה: וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: מתפוח לך הגבול ימה נחל קנה והיות יצאתו הימה זאת נחלת משה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן:

ולא הורישו את הכנעני וישב בגור וישב את הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויהי הגורל למטה מנשה ביריחו בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש עדי היום הזה והיו למס עבר:

ויסלו חבלי מכסה עשרה. בתוך החי' ומה מספר החבלים מספלו למכסה להודיע חלקי בנות כלפחד כי חזי שבט מכסה הנותרים היו טסה בתו אבות אביעור וחלק ואסריאל וסכס וחפר וסמיריע ונטלו טסה חלקים ובנות כלפחד נטלו חלקים חלק אביהם סהיה מיוצאי מצרים וליצואי מצרים נתחלקה הארץ לרשת לז' ואף על פי ש'ם

ויסלו חבלי מכסה עשרה. טסה למסה בתו אבות המכוסים למעלה וארבע לבנות כלפחד לא טקהא כל אחת בית אב לעצמה אלא סנטלו ארבעה חלקים חלק סל אביהם סהיה מיוצאי מצרים ולפי מנין היוצאין ממצרים נתחלקה הארץ וחלקו עם אחיו בבכסי חפר אביו סהיה גם הוא מיוצאי מצרים וסהיה עבור ונטלו סני חלקים ועוד היה להם חלק אחי אביהם סמת במדבר בלא בניס ונטלו סחלה ב החלקו כך אמרו רבותנו בטבא בתרא ולא הוזקק הכתוב להסמיעו מכיון חלקו סהבות אלא ללמד ס סנטלו חלק עבורה ולהודיע סרף יטל חלק ירוסה להם מ מוזקת מאבותיהם סזילונו כן חזן סכבור כוטל בראיו כמחוזק וארץ הגלש סבעבר הירדן היתה לבני מ מכסה הנותרים:

מלחמה יהי לו הגלעד והבשן :
ויהי לבני מכשה הנותרים למשפחתם לבני אביעור ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמיריע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם : ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה :

ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פה יהוה נחלה בתוך אחי אביהן :

ויפלו חבלי מנשה עשרה לבר מארץ הגלעד ורהבשן אשר מעבר לירדן : כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הגזותרים : והיה גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישיב עין תפוח : למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים : וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים ברצון ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל יהי תצאתי הימה :

נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי ריגם גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח : ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנתיה ואת ישיב דאר ובנותיה וישיב עין ובנותיה ובנותיה וישיב מגדו ובנותיה שלשת הנפת : ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאל הכנעני לשבת בארץ הזאת :

ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למסדה וירשו לא יהוה ישו :

עברי קרבין והורה ליה ארעא גלעד ומתנן ויהוה מל חל גלעד ויתתו לבני מנשה דאישתארו לזרעיתו לבני אביעור ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמיריע אידן בני מנשה בר יוסף דבריא לזרעיתו וזלצלפתו בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לא הוה ליה בנן אידן בן ואידן שמתו בנתיה מתלה ונעה חגלה מלכה ותרצה וקריבאל לקד אלעזר כהן וקדס וחושע בר נון וקדס דברביא למימר ויפקיד ית משה למינת לנא אחסנא כגו אתנא ויהב להון על מיסרא דיי אחסנא כגו אחי אבותן : ונפרו ערבי מנשה עסקרא בר מארעא גלעד ומתנן דסעיברא לירדנא : ארי בנת מנשה אחסינו אחסנא כגו בנותו וארעא גלעד תורה לבני מנשה דאישתארו : ותוה תחום מנשה מאשר למכמתת די על אפי שכם ואול תחומא ליטינא ליחבי עין תפוח :

תפוח ורפוח על תחום מנשה לבני אפרים ונתת תחום לנחלא דקנה לירומא לנחלא קרובא האידן לאפרים כגו קרובי מנשה ותחום מנשה מצפונא לנחלא ותוון מפקנזו ליפא : דרומא לאפרו וצפונא למנשה ותתו יפא תחומיה ובאשר מערעין מצפונא וביששכר ספרניתא : ותוה למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובפרנתא ויבלעם ובפרנתא וית יחבי דאר ובפרנתא ויחבי עין דאר ובפרנתא ויחבי מעדו ובפרנתא תלתא פליכין : ולא יכלו בני מנשה לתרכא ית קרובא דהאידן וישרי כנענא לסימב בארעא דנא : ותוה כד תקיפו ל בני ישראל ומניחו ית כנענא למסקי מיסין ותרכא לא תריכונא :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

עברי קרבין והורה ליה ארעא גלעד ומתנן ויהוה מל חל גלעד ויתתו לבני מנשה דאישתארו לזרעיתו לבני אביעור ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמיריע אידן בני מנשה בר יוסף דבריא לזרעיתו וזלצלפתו בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לא הוה ליה בנן אידן בן ואידן שמתו בנתיה מתלה ונעה חגלה מלכה ותרצה וקריבאל לקד אלעזר כהן וקדס וחושע בר נון וקדס דברביא למימר ויפקיד ית משה למינת לנא אחסנא כגו אתנא ויהב להון על מיסרא דיי אחסנא כגו אחי אבותן : ונפרו ערבי מנשה עסקרא בר מארעא גלעד ומתנן דסעיברא לירדנא : ארי בנת מנשה אחסינו אחסנא כגו בנותו וארעא גלעד תורה לבני מנשה דאישתארו : ותוה תחום מנשה מאשר למכמתת די על אפי שכם ואול תחומא ליטינא ליחבי עין תפוח :

תפוח ורפוח על תחום מנשה לבני אפרים ונתת תחום לנחלא דקנה לירומא לנחלא קרובא האידן לאפרים כגו קרובי מנשה ותחום מנשה מצפונא לנחלא ותוון מפקנזו ליפא : דרומא לאפרו וצפונא למנשה ותתו יפא תחומיה ובאשר מערעין מצפונא וביששכר ספרניתא : ותוה למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובפרנתא ויבלעם ובפרנתא וית יחבי דאר ובפרנתא ויחבי מעדו ובפרנתא תלתא פליכין : ולא יכלו בני מנשה לתרכא ית קרובא דהאידן וישרי כנענא לסימב בארעא דנא : ותוה כד תקיפו ל בני ישראל ומניחו ית כנענא למסקי מיסין ותרכא לא תריכונא :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

ספרא סימן די : אשר על פני שכם די פמוקס על אל אל וסל נסר בסודי שמעו יתרו : ותפוח נ' מלא' וא חס וסל למנשה ותתא ארץ תפוח : תפוח והערים : דמן גם תמר ותפוח : דאר ד' כתיב א' וס' ויה לבש' ביששכר ס' טא דפס' ומכסה נפתלי אה עיר מקלט : כן אבינדב נשכרו בעין דאר : וואל ד' בטעמא בעילי החסוכ מלאים וסל נסר בסודי שמות :

עבדו בני יוסף ו סבט בני מנשה אבל בני אפרים לא היה להם לנער כי חתך חיו בבאתם ממזרים ממה שהיו בבוואם לארץ אבל בני מנשה היה יותר ממספרם כסבכנו לארץ ממספרם כפיכא וממזרי עשרים אף וחמם מאות לפיכך בעתן לפי סאבותיהם מהיו מוזכאוי מזרים היו מעטים והיו הם עב רב ולא נטלו חלקם אלא כנגד אבותיהם מהיו יוצאי

מזרים סבאמר לפמות ומאות אבותם יבחנו. ומה סאמר לאלה תחלק הארץ איפ לפי סקדיו להוציא את הטפלי מהיו אז פחותים מבני עפרים סלא נטלו חלק בארץ לא לבני עפרים פנה בתחלה ולחטובן יוצאי מזרים ולפחותים מבני עפרים לא תחלקה אף על פי שהגעו לכלל עשרי בשנת חילוק הארץ ומה סאמר גורל אחר וחבל אחר לבי סארץ ישראל בתחלה לסבט ועמו סבים עמר חלקים סוים מי סהיה עס רב סבטו לא היה לו אלא כמו הסבט האחר מהיו מעטים ומפני זה צעקו בני יוסף לפי סלא סתמו למכסה אלא כמו סבט אחר מהיו מעט ממנו ואף על פי שהיו עס רב וזאיה עמר כי בני מנשה היו הצעקים ולא בני אפרים סבותם ליהוצא לא ימצאו לנו ההר וגו' אלא בבית סאן ובנותיה והוא היה למכסה ומה סבתחלקה הארץ על פי ה' ועל פי הגורל מפני חלק היפה והחלק הרע כי מי סבא לחלקו חלק היפה על פי הגורל היום לו ומי סבא לחלקו חלק רע על פי הגורל היה לו ואף על פי כן היו מעלין בספסל מני סהיה לו חלק היפה היה מעלה בספסל למי סהיה לו חלק רע ועל זה סדר היתה חלוקת הארץ

ויסללו בני יוסף עם יהושע למיטר מא רון יתבת לי אהטנא ערבא נד וחולק נד ונאנא עם סגי עד לטגי פרכני יי ואמר להון יהושע אם עס סגי אמון סקולון להורשע ותתקין לך ממן אתר בארע פרוזאי וגיבריא ארי עק לכוני סורא דהר אפרים ונאמר בני יוסף לא יספיק לנו סורא ודתיבין דברולא בכל פנענאי דתיבין בארע מישראל וידיבית שאלו ונפרגטא וידיבמישר וקרעאלו ונאמר יהושע לבית יוסף ללכפרים ולמנשה למיטר עם סגי אמון וחיל סגי לכון לא יהיו לכון ערבא נדו ארי סורא ויהיו לך ארי חורשע הווא ויתתקניניה ויהיו לך מפקנתי ארי ויתתקו ית פנענאי ארי דתיבין דברולא ליה ארי מקיפין אינון ואיחכנשו כל בנישנא דבני ישראל לשיליה

עד אשר כה ברכה ה' אשר ראית סבתיה מניס ממנתו ראונו למיטין סבי עמרף אף וחמם מאות סבני כה בצימטאיה למיטין ראונו איה מוכא סמכסה בספר ודבר סבים ועלמס אף ומחזיקים ובמכחם סבים וחמסים אף וסבס מאות ר' עד אשר כה ברכה סבאמרם להוציאם כה יהיה ורעך יתקיים כי ולפי סמוטו עד

אף ווסם ולא אף לבא כיוס חסדים. כי אף לך דהר אפרים. וכל אף אך לסוסור. וזוית איש אף דבריו. ובואף ווסם ואף כרגלים חוטיא. ואף להעשיר לא ינא:

ויברכו בני יוסף את יהושע לאמר מרוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחר ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה ויאמר אללים יהושע אם עם רב אתה עליה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אף לך הר אפרים ויאמרו בני יוסף לא ימצאו לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכוך גורל לך לא יהיה לך גורל אחד כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו כי יער הוא ויאמר ראונו לא לבט רב ויבראוהו ויפגהו ובראתו אתה סאתה עם רב והיה לך תוצאתו כי תורים את הכנעני על ידי סאתה עס רב כי רכב ברזל לו ונאך אחר מסאר הסבטים כדי להלחם בו כי חזק הוא וזאת ים כך סכולת וצריעטו ורבוטו מיל עלה לך היערה חטובאו עממיס בעירו סלא סמלוט סבס עין הרע ורסיטו

אמר כה עד אשר כך כאשר אתה רואה אם עס רב אתה ים כך כח לכרות יערות ולמנוטם בעת סקורין אוסטרוב בלבו וסס תקנה ערים ובראת לפון כריתה כמו וברא אתה כ סזרובוס איטרטואס בלבו: אף. רחוק לא ימצאו לנו ההר כי אף הוא לנו כאשר אמרת לא ימצאו לא יספיק ורכב ברזל. ומה סאתה אמר לעלות היערה ולכבוטם בארץ הפרזי והרפאים עם חזק הוא איתו כנעני ורכב ברזל לו ואל תקנה אם קראו ל ספרזי ורפאים כנעני כי כולם בני כנען היו כי הר יהיה לך איתו סאתותיו לך עלה לך היערה כי יער הוא ובראתו כי יער הוא ויאמר ראונו לא לבט רב ויבראוהו ויפגהו ובראתו אתה סאתה עם רב והיה לך תוצאתו כי תורים את הכנעני על ידי סאתה עס רב כי רכב ברזל לו ונאך אחר מסאר הסבטים כדי להלחם בו כי חזק הוא וזאת ים כך סכולת וצריעטו ורבוטו מיל עלה לך היערה חטובאו עממיס בעירו סלא סמלוט סבס עין הרע ורסיטו

רלבב

והנה זכר סכחלת בני יוסף באח יחד עד סכב ככללה בטובלות אחרי כמו סכוכר פה. וזכר אחר זה סכבר כתרעמו מזה ליהושע ואמר לו מרוע נתת לנו כחלס גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יי ולכן יתכן סיתוסף זרעס מאר בזה האופן עד סלא תקילס הארץ סכפלנה להם בבחלה והנה יתברא אופן רבויס מהמספר הכזכרים בפרסת פיהם סכבר היו יותר ממטה רחובן וסמשין וזכה בתקנים מה סאמר יעדב אפרים ומכסה כראובן וסמשין יהיו לי כמו סכארנו בתקומי. אז ירצו בגורל אחר גורל מוגבל סלא יתכן להם להרחיב בנה עשתן והסב להם יהושע מה סרואו סיתוסף בו והוא סבתוך כחלתם בעצמה יתכן להם להרחיב בגולם חה סבחר והוא היה יער ברזל ואם יוכרת העצים אחר בו יתכן להם לסכת בו ועד אמ' להם סופמו בארץ הפרזי והרפאים הקמוטים להם וילחמו עמהם וירסו ארכם אם לא יספיק להם הר אפרים עם יערו ועכו בני יוסף לא יספיק לנו ההר עם יערו ומה סאמרת לנו להלחם עם הפרזי והרפאים הנה לא כוכל כי רכב ברזל בכל הכנעני היוסב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל והסב להם יהושע הנה סאת רע כר חזק וכן מצד גורל לך מצד גורלך מוגבל סלא יתכן הרחבו זה כי הר יהיה לך ויכול להרחיב את כובולך בו כי יער הוא ובראתו חה ממיה סיתוסף לך סחלות מצד היותך עם רב והיה לך ער תוצאות החר ההוא ותרחיב בגולך מהדר ההוא כי תורים את הכנעני מצד כחך הגרול והמלחמה עמו לא יתכן לזולתך מסאר הסבטים לפי סכבר ברזל לו וחזק הוא אף אתה תכבוטו כי עם גורל אתה וכח ברזל לך והנה זכר אחר זה סכבר כהלו כל עדת בני ישראל סילה ויסיכנו עם את אלהינו ורחוקו סכמגבל והנה זכר סהארץ אשר ככבשה היתה סכפניה וזהו רחוק איתו וחקתו איתו לסבטום הכוכרי סכפחה כחלתם בכללה תוך המקל' הסכבם ואלום הסבטים הספאים לא סתבררה כחלתם עיך בכללות ואף על פי סתברר מה סעיב לנחלקם סהארץ הככבשת ולזה אמר סכבר סתרו בבני יוסף אפר לא חלקו את חלקם סכעיה סככטו וכו' ולום

אלצור מלכום באורים ותומים ויהושע וכל ישראל לכינו וקלפי סכטום וקלפי התומים מוכחים לפכו והיה מכונן ברוח הקדש ואמר אם נטלון עולה תחום עכו עולה טרף סקלפי סל סכטום ועלה ברו ונטלון טרף סקלפי סל תחומין ועלה ברו תחום עכו והיה מכונן ברוח הקדש ער ואמר אם סכפלי עולה תחום גזכוסר עולה טרף סקלפי סל סכטום ועלה ברו סכפלי סקלפי סל תחומין ועלה ברו תחום גזכוסר וכן ככל סכטום ועלה והסכט היה מחלת חלקות לפני אבות לפי יוצאי מזרים וזהו סאמר לך סכבחה סחלתו ולמעט תמיטו ומי סהיו רבים בתני אבות בבאתם ממזרים נטלו חלקים רבים ואעפ סהיו עתה מעטים ומי סהיו מעטים בבאתם ממזרים נטלו חלקים מעטים ואף על פי סהיו עתה מרובים כמו בני יוסף ואעפ סכשקו בני יוסף לא הוצילה להם סכשקם כי סל היה יכול יהושע להסוף להם כחלתם אלא כמו סככנה להם על פי על פי הגורל אבל יהושע סתן להם ענה סוכרתו וער סהיה סמוך לחלקם והוא היה ההר סהיה לאפרים ועמק ההר והוא היה למכסה ואמר להם סהס יתפסטו בחלק אפרים ובארץ הפרזי והרפאים והיו סאמר כי אף לך הר אפרים סכומר אם רחוק לך הר אפרים ונסוף לך ער אחר סככרות יער ההר ונסוף לך ער בארץ הפרזי והרפאים סכמוכים ובראת והיה לך. פי סככרות יער הפרזי והרפאים והיה לך ההר והוא ליטוב ותרחיב בו סחלתך ברבון בני אפרים כי הם יתרבו בו כי טוב להם סהיה ייסוב מסייה יער ועד כרי סורישו הפרזי והוא הכנעני סוכר כי כל סככנה אומות כקראים כנענים כי כלם היו בני כנען לפיכך אמר להם ולא יהיה לך גורל אחר כלאמר סוסוף גורלך בבחלת בני אפרים והס אמרו לא ימצאו לנו ההר אף על פי סככרת היער ועד אם תאמר סוסוף סצרייהפרזי והרפאים רכב ברזל לכנעני הווסב בעמק ההר ההוא ואכנסו יריאים ממנו אמר להם יהושע לאפרים ולמנשה אמר לכפרי אמר סעזרו לבני מנשה ויתרצו בכרתם היער לטובתם ולמכסה אמר אחר סאתה עם רב כח ברזל לך ויכול אתה להורים את הכנעני יוסב העמק ואם לא תורישנו יחזק לך כירכב ברזל לו לפיכך צריך סתתוחך ער סתוריניס: ובראת. ענין כריתה. וכן וברא אתהן סזרבותן ויתותקין לך תקן איתו ויש מפריסם ענין סזורה מענין ברו לסס חום: ויקהלו כל מרת בני ישראל ויסביבו עם את אהל מועד. זה היה אחר פר פנה מסכאף לארץ סבב סככמו וסבב סחלקו ויד פנה אלנה היה אהל מועד בגלגל ואחר כך הסכככוהו בסילה וזו סכאסרו הבמות כל זמן סהיה בסילה ואמר דל כי עפס בית פל אבבים סמלמטה והיריעה מלמעלה כמו סאמר דוד וארון אלהים יוסב סתוך היריעה סלאמר סשין לא היה לא סתוך היריעה ועד ראו זה מן הכתר סאמר ותסאחו ביתו סילה חלמ' בתהוה וסתיב ויטס מסכין עולה אהל סכין בארם חלמ' אהל היה הא סכבר מלמד סלא היה עם תקרה אלא בית אבבים מלמטה ויריעות מלמעלה והיה עם בסילה ספט סנה עד סגבלו סלסטיס את הארץ ועליו סאמר ויטס מסכין עולה אהל סכין בארם:

ויסכיבו עם את ה'הל מועד - מעצמו במרד ולא היה עם תקרה אלל בית מל אכזבים מלמטון וירושמת מלמטל כך מנינו בסחיות קריסם ; והארץ ככבה למניהם ; ומסכננו המסכן הייתה הארץ נוחה ליכבם לפנייהם ; טבעה מכניש ; מסכר קבלו כחלתם ראובן וגד ונחזי שבט מנסה בימי משה בעבר הירדן וכאך כנען כבר כפל גורל יהודה ולאפריים ולחזי מנסה הרי חמשה ירו חמשה סבטים ; מירפסי - מירמלסן ; למכנו - לכל שבט מן הסבטה ; למיחלתם - למטבת חלקים - ולא במה אלל לפי הסבטים הרמוח לחלקה לרב לפי רובולמטט לפי מישוט כמה סכאמר לרב תרבה חולתו ולמטט תמיטט בחלותו וגו' והחלקו אותה לסבטה חלקים ; אותה סככבה כבר והשערה ליכבם ; והורה יעמד על גבולו

ויבאו רפין בקריאהו' ואתה דרס את מטך ונסה את ידך * ונני חכוק את לב מצרים - קים לך ליכטי * חבו לבם שלה אנשים - על דר נשפה - בימים והנחה ילכו - ויבאו אידך בכבוט עם - בהר מלא - וכסר גם בסדר עקב - וכישעיה ויש ס' יג : ואתם ר' בטעם שני גרישין וסיב' ואתם חכתבו את הארץ - ואתם

דק

מבטה סבטים - כי ראונו גר וחזי שבט מנסה לקחו חלתם מטכר לירדן וכאך כנען כבר כפל הגורל ליהוד ולאפרי ולאחזי שבט מנסה כמו מפירס למעלה למה קרמו הם בסכוק והארץ ס סקטה ממחמת הרמטון ; והחלקו אותה - סירוס והחלקו בה סירוס כמטה חלקן סכתט והיו מחלקים אותה סבטה ס סבטים באותה הארץ ; יהודה יעמד על גבולו - כמו ססל גורלו לרסוס ארץ ישראל וכך בית יוסף יעמד על גבולו כמו סככל ג גורלם לארץ כסן מל ארץ ישראל ובימים יקחו חלתם סבטה ס סבטים הנוטרי בארץ הסכבת וחסר סירול להכבם ; ואתם - חל' כגדר הסלוחים לככות הארץ ; וירימי - והסלכתי ; כי כהות יולחתי - כמו סמל ככתוב חמה יוכלתו ויחלקו והס כהות יו' ויקומו ; וכאמר קמו האכטי ללבט הזחיסר וחל' להס כך וכך טכטו ; מרבה בית און קמוך לבית און לפיכך הבית שחיהו רל למרבר בית און ; וכל

ואשר יואו תמן ירת משכן זמטנא 5 5 וארעא את כבישת קרסיהון 5 ויאשר יוארו בבני ישראל חלל פריגו ית אססנתו שבטא ישיבטין 5 ואמר יהושע לבני ישראל עד אימתי יהותם מיתרשלין למיעל למירת ית ארעא דיתב לכוז ? 5 אלמא דאכתתוכן : תבו לכוז תלתא גברין לשבטא ואשר יואו יקוסמן ויתלכו בארעא וכתבו יתה לפום אססנתהון ויתון לוחי ויפילו יתה לשבטא חלקון דבית יהודת יקוסמן על תחוסתון מדרוסא ודבית יוסף יקוסמן על תחוסתון מאפונא ; ואתון תכתבו ית ארעא לשבטא חולקין ומיתון לותי הלכא וארסי לכוז ערכא תלכא קרם יי אלמא ; ארי לית חולק לניא בניכוז אילתו מתנן דיתב לרוזן יי אינון אססנתהון וגד וראובן ופלגות שבטא דכנשת קבילו אססנתהון מעברא לירדנא מדניתת דיתב להון משה עברא יי ; וקמו גבריא ואלו ופקיד יהושע ית דאלו למיכתב ית ארעא למימר אזילו ודחילו בארעא וכתבו יתה ותבו לותי ותכא ארסי לכוז ערבו קום יי בשלח ; ואלו גבריא ועברו בארעא וכתבו ית לקריותא לשבטא חולקין על ספרא ואתו לות יהושע למשרית לשלח ; ורסא להון יהושע ערבא בשלה קרם יי ופריג תמן יהושע ית ארעא לבני ישראל כפל ותתון ; וסליק ערבה שבטא דבני גנימן לירעיתתון ונפס תחום ערבותון בין בני יהודה ובין בני יוסף ; יתנה להון תחוסת לרות אפונא סן ירדנא וסליק תחוסת לעיבר יריתו מציפונא וסליק בטור ליפה ותון ספקנותו למרבר בית און ;

וַיִּשְׁכְּנוּ שֵׁם אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וְהָאֲרָץ נִבְכְּשָׁה לַפְּנֵיהֶם ; וַיִּוְתְרוּ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־חֶלְקוּ אֶת־נַחֲלֹתָם שִׁבְעָה שָׁבָטִים ; וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־אֵנָה אַתֶּם מַתְרַפִּים לָבוֹא לְרֶשֶׁת אֶרֶץ הָאֲרָץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם : הֲבֵר לָכֶם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים לִשְׁבַט וְאֶשְׁלַחֶם וַיִּקְמוּ וַיִּתְּחַלוּ בָאֲרָץ וַיִּכְתְּבוּ אֶתְהָ לְפִי נַחֲלָתָם וַיִּבְאוּ אֵלָי ; וְהַחֲלִיקוּ אֶתְהָ לְשִׁבְעַת חֻלְקִים יְהוּדָה יַעֲמֵד עַל־גְּבוּל מִגְּבַב וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמֵד עַל־גְּבוּל מִצְפּוֹן ; וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאֲרָץ שִׁבְעָה חֻלְקִים וְהִכַּאתֶם אֵלַי הַנְּהַר וַיִּרְתִּי לָכֶם גּוֹרֵל פְּהֵל פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ; כִּי אֵין חֵלֶק לְלוּיִם בְּקִרְבְּכֶם כִּי־כֹהֵנֹת יְהוָה נָחֲלָתוֹ וְגַד וְרָאוּבֵן וַחֲזַי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה לְקָחוּ וְנַחֲלָתָם מֵעַבְר לִירֵדן מִזֹּרְחָה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֲבָד יְהוָה ; וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ וַיַּעַז יְהוֹשֻׁעַ אֶת־חֻלְכֵים לִכְתַּב אֶת־הָאֲרָץ לְאָמֵר לָכוּ וְהַחֲלִיקוּ בָאֲרָץ וְכַתְבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלַי וְפֶה אֶשְׁלֶךְ לָכֶם גּוֹרֵל לַפְּנֵי יְהוָה בְּשֹׁלַח ; וַיָּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ בָאֲרָץ וַיִּכְתְּבוּהָ לָעִירִים לְשִׁבְעַת חֻלְקִים עַל־סַפֵּר וַיִּבְאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה שְׁלֹחַ ; וַיִּשְׁלַח לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרֵל בְּשֹׁלַח לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּחְלַק־שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאֲרָץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲחֻלְקָתָם ; וַיַּעַל גּוֹרֵל מִשָּׂה בְּנֵי־בְנִימֵן לְמַשְׁפַּחַתָם וַיַּעַז גְּבוּל גּוֹרֵלִים בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף ; וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לַפָּאָת צְפּוֹנַת מֶזֶץ הַיַּרְדֵּן וְעַלְהָ הַגְּבוּל אֶל־כַּתָּף יְרִיחוֹ מִצְפּוֹן וְעַלְהָ בְּרַחַת יְמוֹה וַיִּרְתִּי תִצְאֵתוּ מִדְּבַרָה בֵּירַת אֵן ;

רלבג

ולזה צוה יהושע ש מיטלחו סלטה אנשים למכנו ויתחילו לפי כ ויקתבו אותה לפי כ חתום ויבאו אליו כדי לסמלים להם הארץ כללה מה לאות סאחר סכחלק הארץ אסר ככמו יהושע וכוני ישראל הונוהו אהל מועד מהגבל ולזה אמרו רזל מסכר שמר מס יי מנה שבע ס סככטו וסככט סחלקו והסו יספק מספק חייך צוה להם לכתוב את הארץ סככל חלקים והנה להם סבטים סוים והחורה כותה לרבות לרב חלתנו ולהמשט למטט ואס אמרטו מהס היו יודעו מספר כל סבט וסכט אסר להם חתום הארץ ולפי חתום הסו היו כותבו חלקן הסו לא היה רוסס לריות הגורל אחר זה כי לא יתכן סייגו למכנו ס יהוא כי חס חלקו אמר כתבו לו לפי ס החוס והכחן בעמי ססכטת החלקים היו סוים וירה הגורל אחר

קטנים על בית אבי - ואתם רדי ישראל ענפכם חתנו - ואתם מסופים ארץ על ישראל לחלל את השבת * וסי' כלשון ארם קטון בשוריא וכתכן כשבחא : גורל ד' פתוזן כליש בקריא' וסי' וגורל נחלתנו ירע - נחלת דשבת חלי - היעל גורל משה בנימן - על גורל היצויקים - ונכסר גם בסדר מסעי : וזהו התיב הזה הקריני חו וס' נכסר בסדר מסעי וליעיל בהאי ספרא סימן טו'

קטנים על בית אבי - ואתם רדי ישראל ענפכם חתנו - ואתם מסופים ארץ על ישראל לחלל את השבת * וסי' כלשון ארם קטון בשוריא וכתכן כשבחא : גורל ד' פתוזן כליש בקריא' וסי' וגורל נחלתנו ירע - נחלת דשבת חלי - היעל גורל משה בנימן - על גורל היצויקים - ונכסר גם בסדר מסעי : וזהו התיב הזה הקריני חו וס' נכסר בסדר מסעי וליעיל בהאי ספרא סימן טו'

זא וחסע לפניו בפילו ומסס לקח כל אחר מהסבטים ההם חלקן לפי הראוי לו חס מעט הסויו לו החלק הראוי לו ואס היה יתד רב מהראוי לו פחתו לו - ואחר

ועבר מסם. לכר המערב לוח: אל כתף לוח נגבה הוא ביתן. סקרהם עקב ולא זו היא ביתאל סאל העי מהרי אמרנו: יוסף יוסף ויבא מבייתאל למדנו מסכים היו ולוח לל בחלק ביתן היתה חוט המצר מלוח ולמדים הוא כמו מהוא אומר אל מכתף לוח: מנב. החוט הולך ברומה של לוח נמצאת לוח מן החוט ולחך בחלית בני יוסף וביתאל היתה בחלקו בביתן כמו סתוב למטה בעצו: ותאר הגבול וכסב לפאתים נגבה בעטות ארר. כלה אורך הצפוני מן המזרח למערב וממס כסב החוט לנגבול המערב של בביתן לולך נגבה מן הצפון לדרום חוט המערבי מן ההר אשר על פני בית חזרון נגבה מן ההר אשר ברומה של בית חזרון ממס היה מתחיל מתקבז מערבית צפונית של ב

רדק

ובלע האלף. הם שתי ערים וכן הוא אומר בארץ בביתן ב בבלע וכתיב ובלע אף וכן נבצת קריתם שתי ערים: והיוסבי היא ירושלים. ובגבול בני יהודה אמר גב כי היבוסקי היא ירושלים בחלק יהודה והנה אמת כי היא לביתן כן הוא כי לכל אח מהם היה לחלק בה ואמרו דל כי רכשה יושביה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין ובה מנבז בני יהודה בביתן הדרוך מכנענר עלית לבלעה מכ חוסף עליו כל היום וכן כתפיו סכן וים אמריס המזבח היה בחלקו של בביתן סל וסכן כתפיו סכן ויא כי כן סביהם היה המזבח והנה חלק יהודה היה עולה ג בקצהם כתף היבוסקי והיה עולה אל ראם ההר אשר על פני גן הסם ימיה אפ בקצה עמק רפאל ומראם ההר אל מעין מי כשתוח ואמרו כי הן שני עיטם הנזכר בדברי רזל לחלק בביתן היה כנברו חלק יהודה היה עולה אל ההר וחלק בביתן היה יורד אל קצה ההר אשר בגן הסם אשר בעמק רפאל והיה יורד אל כתף היבוסקי היא ירושלים נמצא סכן סביהם היה הגבול הזה זה עולה חיה יורד

מעין ד פתחון וס נבסר לעיל כחאי ספרא סמן טו: אל קצה רדסני בקריא וס וכוני ישראל אבל את חכן ארבעים. יורד הגבול אל קצה הרר. ועבר הגבול אל כתף בית חגלה. יורד הוא ופורד נערר. צא נא לקראת אוזו אתה ושאר. ובה י השבע אל קצה הארץ. ונבסר גם בסדר בשלח: לפסקו אל על אל

ועבר משם הגבול לוח אל כתף לוח נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות ארר על הרר אשר מנב לבית הרון תחתון: ותאר הגבול ונסב לפאתים נגבה מן ההר אשר על פני בית הרון נגבה והיה תצארתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאתים: ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גן הסם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גן הסם אל כתף היבוסקי נגבה וירד עין רגל: ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה ארמים וירד אבן בהן בן דאובן: ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תוצאותיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נכח: והירדן גבול אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם:

ל כסל
ג
היה
ר
ל כסל
היה עולה
היה סכן
היה י
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן

היה
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן

והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ: ובית הערבה ועמרים: ובית אל: והערים והפרה ועפרה: וכפר העמוני והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריהן: גבעון והרמה ובארות: והמצפה והכפריה והמצה: ורקס וירפאל ותראלה: ועלע האלף והיבוסקי היא ירושלים גבעת קרית קרויץ ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

בקריאה וסמ ולא מצאה הנה נגבה לך רגלה. וירד הגבול אל קצה הרר. ויאמר ויאשי אל יאב. ויאמר אוריה אל רוד. פתח הצלע התיכונה אל כתף. וינוסו ונתוירים אפקה. ויאמר אלי רבים האלה. ונבסר גם בסדר נח: לוח ד וסמ נבסר לעיל כחאי ספרא טב טו: על הרר ד וסמ נבסר בסדר שמות: מעין ד פתחון וס נבסר לעיל כחאי ספרא סמן טו: ג בני ס חס א בקריאה וסמ על ג הצבעים. והא ובה את אדום בני מלח דמלכים. ושטא את חתפת. כי יום מהוטה ומכוסה ומכונה. ג העברים קדמת דים. וחוסמת הוא את העוברים קדם דפסל. בי יגעו דרים אל אצל. והוא העביר את בני. לד ואנוני הדרשים. וכל יהושע וכוון חסרים אלף: האלף ג וסמ נבסר בסדר פקודי:

היה
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן
ל כסל
היה סכן

באר סבב וסבב. עיר אחת: רב מהם. היה חלקם ויהי ממה פראו להם כי כבבו הרבה מ מהארץ ובני שמעון עלו עמם להלחם כמו שכתוב בקמ"ר ס סמטוס ויהי יהודה למשמעון אחיו וגו'. גתה חסד. הוא גת החסד אשר ממנו היה יונה בן אמיתי הכביא כמו שבאמר עליו אסר ועתה חסד: המיוחל. כתר גמור ומתחר: ובית לחם. אינו בית לחם אסר. ליהודה כי תמצא ערים נקראים בשם אחר בפני מקומות כמו שכתבו וכן וכן מזהב ובית לחם אסר ליהודי קטת לחם יהודה כדלית כי אחר היה עיר

יהושע

ועתה ב' קמצין וכספרא וס' לבנה ועתה ועשן. עין רמון ועתה ועשן. ועשן ח' שום קרחא וס' לבנו ועתה ועשן. עין רמון ועתה ועשן. ואת עשן ואת כגורשיו: על גבול ה' ס' נסכר בסדר חוקה: וכשם ט' ס' נסכר בסדר חוקה: למשפחות ח' מלאים בספר יהושע וס' קדם ובתרא דראובן. ובתרא דבשבה. קדם דשמעון ובתרא דזבולון. קדם ובתרא דיששכר. למטה בני אשר למשפחותם. וכל

ויצא הגורל השני לשמעון

למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה:

ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע וכולרה: וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולד ובתול וחרמה:

ועקלג ובית המרכבת וחצר סוסה: ובית לבאות ושרותן ערים שלש

עשרה וחצריהן: עין רמון ועתה ועשן ערים ארבע וחצריהן:

וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב

זאת נחלת מטרה בני שמעון ולמשפחתם:

מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי יהיה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם:

ויעל הגורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד

שריד: ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הגחל אשר

על פני קנעם: ושכמ שריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר

ויצא אל הרבית ועלה יפיע: ומשם עבר קדמה מזרחי גתה חסד

עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: ונסכ אתו הגבול מצפון חתן והיו

תצאת יוגי יפתח אל: וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים

שתיים עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני זבולון למשפחותם הערים

האלה וחצריהן:

ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם ויהי גבולם

זרעאלה והכסלות ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת: והרביית וקשיון

ורבית: ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: ופגע הגבול בתבור

ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שלש עשרה

וחצריהן: זאת נחלת מטרה בני יששכר למשפחותם הערים

וחצריהן:

ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: ויהי גבולם

חלקת ורלי ובטן ואכשף:

ונפק ערבא חנינא לשמעון לשבטא רבני שמעון לזרעיהון ויהוה אחסנתהון בגו אחסנת בני יהודה: ויהוה להון באחסנתהון

באר שבע ושבע ומורדה: וחצר שועל ובלה ועצם:

ואלתולד ובתול וחרמה: ועקלג ובית המרכבות וחצר סוסה

ובית לבאות ושרותן קיריון תלת עשרה ופצמיתון: עין רמון

ועתה ועשן קיריון ארבע זפ ופצמיתון: וכל פצמיתא

די בכמרנות קיריון האילין עד בעלת באר רמת דרומא נא

אחסנת שבטא רבני שמעון לזרעיהון מערב בני יהודה

אחסנת בני שמעון ארי יהוה חולק בני יהודה סגי מנהון ואחסנת בני שמעון בגו אחסנתהון:

וסליק ערבא מליתא לבני זבולון לזרעיהון ויהוה תחום אחסנתהון עד שריד:

וסליק תחומהון ליפא ומרעלה ומערע בדבשת ומערע בנחלה

די על אפי וקנעם: ותב סטריד לקדומא סרנח שכשא על תחום

בסלות תבור ונפיק לדברת וסליק ליפיע: ומתפסן עבר

לקדומא סרניא גתה חסד לעמא קצין ונפיק לרימון וקרוואר

ומתפסן ססתור לניעה: ומסתור ליה תחומא מצפונא

לחתון ונהון ספקנתי לחילת יפתח אל: וקטת ונהלל ושמרון

וידאלה ובית לחם קיריון מרמא עסרי ופצמיתון: נא אחסנת

בני זבולון לזרעיהון קיריון האילין ופצמיתון:

ליששכר נפק ערבא רבעארי לבני יששכר לזרעיהון:

ויהוה תחומהון זרעאל וכסלות ושונם: וחפרים ושיאון

ואנחרת: והרביית וקשיון ואכץ: ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ:

ומערע תחומא בתבור ושתצמית ובית שמש ונהון ספקנתי דתחומהון לירדנה

קיריון שית עשרה ופצמיתון: נא אחסנת שבטא רבני יששכר

לזרעיהון קיריון ופצמיתון: ונפק ערבא

חמילארי לשבטא רבני אשר לזרעיהון: ויהוה תחומהון חלקת ורלי ובטן ואכשף:

רשי

ויצא הגורל השני מכי לבנימן סגורל ב

ביתמן היה ראשון ל

למטות הסבב סלמח

יהוס למלחיוותחלקת

אחיה למכבה חלקים

סכבר נטלו יהודי ויוסף

כמו סכאמר סס יהודי

יעמד על גבולו מכב

וגו' מלחין ואליר מוסה

והולך סבבה גורלות:

רב מהם. מן הראוי

להם: כסלות תבור.

אומר בני סהול למון

כסלים מלמסן בלכ

לא בבוהו ולא ב

במסולו לא במסוש

וכמוך לאמכש קרוב

לכד אחורי ומלכרפכ

כדרך סהסלום פ

שומרים בבהל ובמקל

סיהול אמר אזנו תבו

קמוך לראשו הוא

בנקום האזני: קדמה

מזרח גתה חסד.

ממזרח לבת החפ סס

עירו סל ויהוה בן אמיתי

ועתה קצין. סס העיר

סלחוקי
ל' סלחוקי
קובי ב' סלחוקי

בסרה
בתיכס וכו' סל: ועין ח'
בקרא' ס' חנח ועין גנים תחום.
ותבשן וער חסלח ועין גרי.
ועין גנים ותבשן וקדש ואררעי.
ועין חדה. וקדש ואררעי ועין
חצור. ועין ישנו כה. ועין
גואף סמרה כשף. ועין אלהים
וזת על טבי יהודיא. הקראמי
שום סקרא: חדה ה בקראמי
וס' ועין גנים ועין חדה. ויש פ'
פארב חרה. קח לך חייב חדה.
ולשונם ורבי חדה. ויהי כורב
סלח קראמי שום קראמי:

מבצר צר. קיריון כרויץ קיריון תוקפא. צר י'סון צור: מחבל אכזביה. מערב אכזביה מגורל כזיב ופרי מבצר היו לנפתלי הכרים צר: צרעה ואקמחול. מפל הדרה היו ופסל גורל לבני דן סמוך להם: ויכא גבול בני דן מהם. כאן כטלו קצת ועד כפל להם גורל במקום אחר רחוק מגבולם ושאר סבטום מפסיקין בטינים: וילחמו עם

מבצר צר. קיריון כרויץ קיריון תוקפא. צר י'סון צור: מחבל אכזביה. מערב אכזביה מגורל כזיב ופרי מבצר היו לנפתלי הכרים צר: צרעה ואקמחול. מפל הדרה היו ופסל גורל לבני דן סמוך להם: ויכא גבול בני דן מהם. כאן כטלו קצת ועד כפל להם גורל במקום אחר רחוק מגבולם ושאר סבטום מפסיקין בטינים: וילחמו עם

מבצר צר. קיריון כרויץ קיריון תוקפא. צר י'סון צור: מחבל אכזביה. מערב אכזביה מגורל כזיב ופרי מבצר היו לנפתלי הכרים צר: צרעה ואקמחול. מפל הדרה היו ופסל גורל לבני דן סמוך להם: ויכא גבול בני דן מהם. כאן כטלו קצת ועד כפל להם גורל במקום אחר רחוק מגבולם ושאר סבטום מפסיקין בטינים: וילחמו עם

מבצר צר. קיריון כרויץ קיריון תוקפא. צר י'סון צור: מחבל אכזביה. מערב אכזביה מגורל כזיב ופרי מבצר היו לנפתלי הכרים צר: צרעה ואקמחול. מפל הדרה היו ופסל גורל לבני דן סמוך להם: ויכא גבול בני דן מהם. כאן כטלו קצת ועד כפל להם גורל במקום אחר רחוק מגבולם ושאר סבטום מפסיקין בטינים: וילחמו עם

וְאֶל מְלֶכֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפְנַע ⁵ וְחַלְתָּ תְּחִלָּה ⁵ בְּכַרְמֵל הַיְמָנִית וּבְשִׁיחֹד לְבֵנָת: ⁵ וְשָׁכַן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגָן וּפְנַע ⁵ בְּזֹבוּלֶן וּבְנֵי יַפְתָּח אֶל עַפְוֹנָה בֵּית הַיַּעֲקֹב וּנְעִי אֶל וִיעָא אֶל-בְּבוּל ⁵ מִשְׁמָאֵל: וְעֵבְרָן וְרַחֵב וְחַמּוֹן וְקַנְהָ עַד צִירֹן רַבָּה: וְשָׁכַן הַגְּבוּל הַרְמָה וְעַד עֵיד מִבְּצֵר עַד וְשָׁכַן הַגְּבוּל הַסָּהַר וְהָיוּ תְּצַאֲתֵי הַיָּמָה מִחַבְל אַכְזִיבָה: וְעַמְהָ וְאַפְקֹד וְרַחֵב עֵרִים עֵשְׂרִים וּשְׁתֵּים וַחֲצֵרֵיהֶן: זֹאת נְחַלֵּת מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַתֶּם הָעֵרִים הָאֵלֶּה וַחֲצֵרֵיהֶן: יַעֲזָר הַגּוֹרֵל רֵשִׁי לְבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם: וְיִהְיֶה גְבוּלֶם מִחֶלֶף מְאֵלֹן בַּעֲנַנִּים וְאֶדְמֵי הַנֶּקֶב וּבְנֵי אֵל עַד לְקוֹם וְיִתְצַאֲתוּ הַיַּרְדֵּן: וְשָׁכַן הַגְּבוּל יָמָה אֲזֹנֹת תְּבוֹר וִיעָא מִשֶּׁם הַקָּקֶר וּפְנַע בְּזֹבוּלֶן מִגְּבֹב וּבְאֲשֶׁר פְּנַע מִיָּם וּבִיהוּדָה הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ: וְעַרִי מִבְּצֵר הָעֵרִים עַד וְחַמַּת רֶקֶת וְכַנְרֵת: וְאֶדְמָה וְהַרְמָה וְחַצוֹר: וְקֶדֶשׁ וְאֶדְרַעִי וְעֵין חַצוֹר: וְיֶרָאוֹן וּמְגַדֵּל אֶל חֶרֶם וּבֵית עֵנַת וּבֵית שֶׁמֶשׁ עֵרִים תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵה וַחֲצֵרֵיהֶן: זֹאת נְחַלֵּת מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם הָעֵרִים וַחֲצֵרֵיהֶן: לְמִטָּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחַתֶּם יַעֲזָר הַגּוֹרֵל הַשְּׂבִיעִי: וְיִהְיֶה גְבוּל נְחַלְתֶּם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעֵיד שֶׁמֶשׁ: וְשַׁעֲלִבִין וְאֵילֹן וְיִתְלָה: וְאֵילֹן וְתַמְנָתָה וְעַקְרוֹן: וְאַלְתָּקָה וּגְבַתָּן וּבַעֲלָת: וְהָדָר וּבְנֵי בְרַק וְגַת רַמּוֹן: וּמֵי הַיַּרְקוֹן וְהַרְקוֹן עִם הַגְּבוּל מוֹל יָפוֹ: וְיַעֲזָר גְּבוּל-בְּנֵי דָן מֵהֶם וְיַעֲלוּ בְּנֵי דָן וְיִלְחָמוּ עִם-לָשֶׁם וְיִלְכְּדוּ אֹתָהּ: וְיִכּוּ אֹתָהּ לְפִי-חֶרֶב וְיִרְשׁוּ אֹתָהּ וְיִשְׁבּוּ בָּהּ וְיִקְרְאוּ לָלֶשֶׁם דָּן כִּשָּׁם דָּן אֲבִיהֶם: זֹאת נְחַלֵּת מִטָּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחַתֶּם הָעֵרִים הָאֵלֶּה וַחֲצֵרֵיהֶן:

הקריה
מלך על
הקריה
תלם או רבי

הקריה
לשם טוס
קריה

כשם דן אכזה דיהושע וחברו שפטים כשם ונגדלים אשר בארץ. נבסר גם בסוד כראשית: וכלי גוסי וכלי מחלקת הארץ. לחל את הארץ. וכלי בכל אנשים:

וראמי האבות למטות כמו
 אבות המטות כלומר ראשי בני
 אבות לכל מטת וסבא ורזל ס
 סמכו כזה הפסוק להפקר בית
 דין הפקר ואמר ובי מה עכץ
 ראשית אבל אבות לא למר לך
 מה פירשו אף ראשית מחולק
 מה אבות מחולקת התבניה כל
 אלהם כל מה פירשו: תנו
 לכם את ערי. אחר שאמר
 וכלו מחלק את הארץ כוס על
 ערי המקלט שלא נכטו בה על
 ירימם הבס כן אלא אחר י
 ירמם וישיבה סכאמר כי יכרית
 יו אלהיו וגו': וסגנונו מוקום -
 פירשו רזל שלא יהא סוכר בית
 כל מני סבתו פס סכאמר והכו
 לו מקום: עד שערו לפני השיה
 למטת שר מות הכהן הגדול.
 הרובם היה כס אל אחת השרים
 ונתרין מולחין אחריו ומבאח
 ארנו ועמד למססאס כתיב
 מיתה הורגן ארנו אס כתיב
 גלות מטיבין ארנו פס סכאמר
 ויטכסם עד מות הכהן הגדול
 והמקרא קצר וטעם עד מות
 הכהן הגדול פירשו רזל רבי
 מאיר אומר רובח מקבר ימיו של
 ארס וכהן גדול מאריך ואינו
 דין סיהא המקל לפני המאריך
 ר' הויל הרובח סממא את הארץ
 ומסלק את הסכניה וכהן גדול
 מטהר וגרס למכניה סתפסה
 על ארס בארץ אכנו דין סיהיה
 זה אבל זה: ערי המועדה -
 סהיו נכשירים פס כל מכה נפס
 בשגנה והוא פס בסוף מוסרה
 מן מוסרות הכלעות: לבני

וְשִׁיעָאוּ לְאַחֲכַנְנָא ית ארעא ל
 לְהַחֲמִיקָהּ וַיְהוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל א
 אֲחֲכַנְנָא לַיהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן בִּינְיָהוּן
 עַל מִיטְרָא דִּי יְהוּבוּ לֵיהּ ית
 קִרְתָּא דִּי שְׂאֵל ית חֲמִנְתָּא כִּרְח
 בְּטוּרָא דְאַפְרַיִם וּבְנָא ית קִרְתָּא
 וַיְתִיב בָּהּ: אֵילִין אֲחֲכַנְנָא דִּי
 אֲחִסִּין אֶלְעָזָר פְּחָנָא וַיְהוֹשֻׁעַ פֵּר
 נֹון וְרִישֵׁי אֲבֹתָא לִשְׁכַנְיָא דְרַגְנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּעָרְבָא בְּשִׁלּוֹ קָדָם י
 בְּתַרְעַ מִשְׁכַּן זְמַנָּא וְשִׁיעָאוּ ס
 מִדְּפָלְגָא ית ארעא
 וּמִלֵּיל יוּעַם וַיְהוֹשֻׁעַ לְמִיטְרָ:
 מִלֵּיל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִיטְרָ תְּבו
 לְכוּן ית קִרְוֵי שִׁזְבוּתָא דְמִלֵּילִית
 עִפְכוּן בִּידְא דְמִשְׁחָא: לְמַעְרוֹן
 לְרַפְזָן קְטוּלָא דִּיקְטוּל בְּפִשְׁתָּא
 בְּשִׁלּוֹ בְּלֵא מְדַעִיה וַיְתוּיִן לְכוּן
 לְשׁוּבָא מִגְּאֵיל דְמָא: וַיַּעֲרוֹן
 לְתַרְעָא מִקְרוּיָא אֵילִין וַיְקוּם
 בְּמַעְלֵשָׁא דְתַרְעָא קִרְתָּא וַיִּמְלֵל
 קָדָם סְבִי קִרְתָּא הָיִיתָ ית פ
 פִּיהַגְמֹזְהִי וַיְכַנְשׁוּן יִתִּיהּ לְקִרְתָּא
 לְתַרְהוֹן וַיַּחְמֵנוּ לֵיהּ אַחַר וַיְתִיב
 עִפְחוּן: וְאַרְיֵי יַרְדֵּן גְּאֵיל
 דְמָא בְּרַחְוֵיהּ וְלֵא יִקְרוּן ית
 קְטוּלָא בִּידֵיהּ אַרְיֵי בְּלֵא מְדַעִיה
 קְטַל ית תְּכַרְבִּיה וְלֵא שְׁנֵי הוּא לֵיה
 מֵאִיתְּמֵלִי וְסַקְסוּזִי: וַיְתִיב
 בְּקִרְתָּא חֲחִיָּא עַד דִּיקוּם קָדָם
 כְּיִשְׁתָּא לְדִינָא עַד דִּימֹת בְּנָנָא
 רְבָא דִּי יָהּי בִּימֵיהּ אַיְנוֹן בְּכֹן
 יְחִיב קְטוּלָא וְעוֹל לְקִרְתָּיה ד
 וְלִבִּיתִיהּ לְקִרְתָּא דִּי עַרְק סַחְסוּן
 חֲפִינֵי ית קָדָשׁ בְּגִילָא בְּטוּרָא
 דְבֵית נַפְתָּלִי וַיִּתְּשַׁכֵּם בְּטוּר דְבֵית
 אֲפֵרַיִם וַיִּתְּ קִרְוֵי אַרְבַּע חֵיא
 דְקִרְוֵי בְּטוּרָא דְבֵית יְהוּדָה:
 וּמַעְבְּרָא לְיַרְדֵּנָא דִּירִיחוֹ סִינִינָא
 וַיְהוּבוּ ית בְּעַר בְּמִדְבָּרָא בְּמִשְׁרָא
 מִשְׁבְּטָא דְרֵאוּבֵן וַיִּתְּ רִמּוֹת ב
 בְּגִלְעָד מִשְׁבְּטָא דְגַד וַיִּתְּ גִלְזָן ב
 בְּמַתְנֵן מִשְׁבְּטָא דְמַנַּשֶׁה:
 אֵילִין הִנְחָא קִרְוֵיָא דְזַמְנָן
 לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְזָרָא ד
 דִּי יַחְזִירוּן בִּינְהוּן לְמַעְרַק לְחַסּוּן
 כָּל דְקְטוּלָא בְּפִשְׁתָּא בְּשִׁלּוֹ וְלֵא י
 וּמִרָא בִּידְא דְגְּאֵיל דְמָא עַד ד
 דִּיקוּם קָדָם בְּנִישְׁתָּא:

שאלו בקיפו וס' את העיר אשר שאל
 דסביכו וס' נסר בסדר נסעי: רוצה
 רוצה ככה נפש בשגנה דיהושע. או ישוב דרוצח.
 ואחריו: עברו ד בקריאה וס' היו לכם הערים לבקש
 עיר ובקלת ד' לנוס שכח רוצח דאו יבדיל משוה. לנוס שכח
 רוצח ככה נפש בשגנה דיהושע. או ישוב דרוצח.
 ואחריו: עברו ד בקריאה וס' היו לכם הערים לבקש
 עיר ובקלת ד' לנוס שכח רוצח דאו יבדיל משוה. לנוס שכח

וַיְכַלּוּ לְנַחֵל אֶת הָאָרֶץ
 לְגִבְלֹתֶיהָ וַיַּחְזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְחִלָּה
 לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון בְּחוּכָם: עַל פִּי
 יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שְׂאֵל
 אֶת חֲמִנְתָּא כִּרְח בְּהַר אֲפֵרַיִם וַיְכַנְּה
 אֶת הָעִיר וַיִּשְׁכֵּן בָּהּ:
 אֱלֹהֵי הַתְּחִלָּה אֲשֶׁר נָחִלוּ אֶלְעָזָר
 הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְרֵאשֵׁי הָאָבוֹת
 לַמְּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְזָל בְּשִׁלְלָה
 לְפָנֵי יְהוָה פָּתַח אֲדָהּ לְמַעַר וַיְכַלּוּ
 מְחֻלְקָא אֶת הָאָרֶץ:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר:
 דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם
 אֶת-עַרְיֵי הַמְּקַלֵּט אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי
 אֵלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה: לְנוֹס שָׁמָּה
 רֹצֵחַ מִכָּה-נֶפֶשׁ בַּשְּׁנֹנָה בְּכָל־דַּעַת
 וְהָיוּ לָכֶם לְמַקְלֵט מִגְּאֵל הַדָּם:
 וְגַם-אֵל אַחַת מֵהָעִרִים הָאֵלֶּה וְעַמֵּל
 פָּתַח שַׁעַר הָעִיר וּדְבַר בְּ-אֲזַנֵּי זְקֵנֵי
 הָעִיר הַהִיא אֶת-דְּבָרֵי וְאָסַפּוּ אֹתוֹ
 הָעִירָה אֵלֵיהֶם וַתִּתְּנוּ לוֹ מְקוֹם וַיִּשָּׁב
 עִמָּם: וְכִי-יִרְדֹּף גְּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו
 וְלֹא יִסְגְּרוּ אֶת-הָרֶצַח בְּיָדוֹ כִּי בְּכָל־
 דַּעַת הַכָּה אֶת-רַעְיוֹנוֹ לֹא-שָׂנֵא הוּא
 לֹד מִמְּקוֹל שְׁלֹשׁוֹם: וַיִּשְׁכֵּן בְּעִיר
 הַהִיא עַד-עֲמֹרוֹ לְפָנֵי הָעִירָה לְמִשְׁפַּט
 עַד-מֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בְּיָמֵי הַהֶם אֲזִי יִשׁוּב הַרְוֵיחַ וּבָנָא
 אֶל-עִירוֹ וְאֵל בֵּיתוֹ אֶל הָעִיר אֲשֶׁר-
 נָס מִשָּׁם: וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-קָדָשׁ בְּגִילָל
 בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת-שְׁכֵם בְּהַר אֲפֵרַיִם
 וְאֶת-קָרִית אַרְבַּע הָיָא חֲכִרוֹן בְּהַר
 יְהוּדָה: וּמַעְבְּרָא לְיַרְדֵּן דִּירִחוֹ
 מִזְרְחָהּ נְרַנְנוֹ אֶת-בְּעַר בְּמִדְבַר
 בְּמִישַׁר מִמְּטֵה רֵאוּבֵן וְאֶת-דְּאִמּוֹת
 בְּגִלְעָד מִמְּטֵה גַד וְאֶת-גִּלְזָן בְּכַשָּׁן
 מִמְּטֵה מַנַּשֶׁה: אֱלֹהֵי הָיָא עַרְיֵי
 הַמְּוַעֲדָה לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְזָל
 הַגֵּר בְּתוֹכָם לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-מִכְרֵה-
 נֶפֶשׁ בַּשְּׁנֹנָה וְלֹא יִמּוֹת בְּיַד גְּאֵל הַדָּם
 עַד-עֲמֹרוֹ לְפָנֵי הָעִירָה:

רלבג

ואחר זה זכר סוכר
 כחזו ליהושע בן נון
 העיר אשר סאל והיה
 זה עפ"י להשריט סלא
 היה מסוף פנים כ
 בעין ירושת הארץ
 ואחר

והיה
 יוסטס
 גרול וגלל
 תחזונו

המועדה לכל בני ישראל והגר הגר. העם האלף על עמיו. ונבסר גם בסדר נסעי: ויקדשו חס' בליש
 בקריא וס' ואש כי יקדש בית קדש. ויקדשו את קדש בגליל כהר אפרים. ויקדשו ליום הרנה. וכל
 סקדשים דכנו חס' ואת ראמות ג' וס' את בער במדב. ומעבר לירדן וירחו מורח דיהושע. ואת ראמות חתא

כל ט' רפ כספרא וס' כל מקום אשר תדרך כף רגלכם - כל איש אשר ימרה את פיך - כל יושבי הארץ מן הלכנון - כל ממלכת עוג - כל ערי בני ארץ הכנענים - כל ערים עשר ומגרשיהם - כל ערי הגרשני - כל ערי הלויים בתוך - כל הערים לבני מררי - ובספר גס לעיל כריש סיפרא בסוף סימן א'

רשי

ואת עלמון - הוא עלמנת הכוזב
בספר דברי הימים והוא בחורים
הכוזב בספר שמואל והכל לשון
אחר : ואת גת רמון - וכך כוזב
במחבית טבט מהסדר ויחזק
מטה משה כל אחר מהם היה
לושיר שממה גת רמון : ולחזק

רדק

ואת עלמון - הוא עלמנת הכוזב
בספר דברי הימים והוא בחורים
הכוזב בספר שמואל והכל לשון
אחר : ואת גת רמון - וכך כוזב
במחבית טבט מהסדר ויחזק
מטה משה כל אחר מהם היה
לושיר שממה גת רמון : ולחזק

ויתר עלמון ויתר רותמה קיריון
ארבע : כל קיריו בני אהרן
בגנילת עשרי קיריון ורותיון
ולרעיה בני

ט' רפ כספרא

קהת ליזאי דאישתארו מבני קהת
והואה קיריו עדיהון משיבטא
דבני אפרים : ויהבו להון ית קרית
שזבות קטולא ית שכס וית רותה
בטורא דבית אפרים וית גור וית
דוהא וית קבצו וית רותה וית
בית חורון וית רותמה קיריון
ארבע :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומשבטא דזן ית אלתקא וית
רותה וית גבתון וית רותה וית
אילון וית רותה ית גת רמון
וית רותה קיריון ארבע :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומפלגות שבטא
דמנשה ית מענד וית רותה וית
גת רמון וית רותה קיריון מרמון :
כל קיריון עשר ורותה וית לרעיה
בני קהת דאישתארו :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ולבני גרשון מרעיה ליזאי
ספלגות שבטא דמנשה ית קרית
שזבות קטולא ית גול דבמתקן וית
רותה וית בעשתרה וית רותה
קיריון מרמון :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומשבטא
דישכר ית קישון וית רותה
ית דברת וית רותה : ית ירמות
וית דוהא וית עין גנים וית רותה
קיריון ארבע :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומשבטא דאשר וית
רותה וית עבדון וית רותה : ית
חלקת וית רותה וית רחוב וית
רותה קיריון ארבע :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומשבטא דנפתלי
ית קרית שזבות קטולא ית קדש
בגליל וית רותה וית חפזת דור
וית רותה וית קרתן וית רותה
קיריון תלת : כל קיריו בני גרשון
לרעיה וית תלת עשרי קיריון
ורותה :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ולרעיה בני מררי ליזאי די
אישתארו מן שיבטא דזבולן ית
יקנעם וית רותה וית קרמה וית
רותה : ית דמנה וית רותה
ית גתלל וית רותה קיריון
ארבע :

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

ומשבטא דגד ית קרית שזבות
קטולא ית רמור בגלעד וית
רותה וית מתנים וית רותה :
מקלט הרצח את דמת בגלעד ואת מגרשה ו
וממטה גר את עיר

ט' רפ כספרא

ט' רפ כספרא

גלן
לכ חלק כתיב
מיקדם וחלוד

חל
ל וית את חל
הוא דר חזר
זנין וית חזק
חלק יתין לא
חזק חלק

יס סכר' חונה כהן וחזק
דלובן ארן וכו' וכל חל
החזק חלק יתין לא חל
ועיקר במי חלקו ונס חל
עיקר כו באבות ל' את לא
במחללו ככלן וזרחה
גולס

וירשום ז' חם ל' ב' ישיב בקריאל וס' וירש ז' ורען את סעור ארבינו . וירשום וישבו בה . וירשום את עירי וגב . אשר הגו בני ישראל . וירשום את שמרון . וילחבו עם לטום . ויבאו וירשו אתה וד' ארביכה . ונכסר גם לעיל ס' י' : ויחזו ז' רמין בקריאה וס' ויעל הארבה על כל ארץ . ויחזו ביום השביעי . וחברו דוכמנה תורה . ויחזו י' להם בסביב . ראמר ליהודה נכנה . השמחו כל יהודה . ותשקט בגלות יהושפט .

דשי

ומרמיה סס' סתותיה
לפיס אמה לכל רוח .
וגם כי מלחם יהושפט
לחזי סבט המכסה
כאמר מלח את בני
דלזבן וגר' עם אחיכ
• בני ראובן ובניג
ויס פותרי' עם אחיכס
סמארו לסמור את
העיר' עם הכס' והטף
ולא עברו את הירדן
עם החלומים גם הם
כטלו חלק בבזו' :
לעלמ

רלבג

ואחר זכר מלא נפל
דבר מכל הרב הטוב
אמר דבר י' אל בית
יסר' אל הכל בא וחק
על פי סכבר סמארו
בהן עירין כמו סמכר
במה סקדים הנה זה
בלתי פותרי' מה סמכ
בזה המקום כי כל
העיר' אמר ללחמו סמס
כפלו בידים ואלים כ
כפארו אלו בסבת כ
עבלות יהושפט ויסר'
לא בסבת השדר ה
הסגנות ה' ס' מהם
ואח זכר סכבר קרא
יהושפט לראובני ובני
ולחזי סבט מתנה ו
וזה הדין מלך לסמור
הקול וברכס ופלחם
לחלה סבכ' רכס
וימקס רבוכה ו
ובכסף ובחשת ו
וברזל ובסלמו הרבה
כי חלקו סלל אויביהם
עם אחיהם וכן היה
דלוי סכין חלקו כל
יסר' אל סלל הערים
אמר בלו להם בגולה
כמו סכבר בתורה
עוד

את חשבון ואת מגרשה את יעזר
ואת מגרשה כל ערים ארבע :
כל הערים לבני
מרדי למשפחת הנותרים מ
ממשפחות הלויים והי גורלם ערים
שתיים עשרה : כל ערי הלויים בתוך
אחורת בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן : תהינה הערים
האלה עיר עיר ומגרשיה סביביתה
כן לכל הערים האלה :

ויתן יהוה
לישראל את כל הארץ אשר נשבע
לתת לאבותם וירשוה וישבו בה :
ויחז יהוה להם מסביב בכל אשר
נשבע לאבותם ולא עמד איש
בפניהם מכל איביהם את כל
איביהם נתן יהוה בידם : לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר
יהוה אל בית ישראל הכל כא :

אז יקרא יהושע
לראובני ולגדי ולחזי מטה מנשה :
ויאמר אלהם אתם שמרתם את כל
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי
אתכם : לא עזבתם את אחיכם זה
ימים רבים עד היום הזה ושמרתם
את משמרת מצות יהוה אלהיכם :
ועתה הגיחו יהוה אלהיכם לאהיכם
כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ אחותכם אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן : רקי שמרו מאד לעשות את
המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאהבה את יהוה
אלהיכם וללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם
: ולחזי ישבט המנשה נתן משה
בבשן ולחזי נתן יהושע עם
אחיהם מעבר הירדן : מרה וגם כי
שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם
: ויאמר אליהם לאמר בנכסים
רבים שובו אל אהליכם ובמקנה
רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובכרזל ובשלמות הרבה מאד
חלקו שלל איביכם עם אחיכם :

רדק

ולחזי סבט המכסה . וחק על פי
סמכרו כסקר' להם יהושפט חזר
לתת טעם חוק היו חזי סבט עם
בניג ובני ראובן : וגם כי
פלחם . יס אמריס לחזי סבט
מכסה וחק על פי סהו בכלל
ויסלחם והכחו כי על כל אמר
וחק על פי סמל' ויברכס יהושפט
ויסלחם חזר אחר כן וגם כי
סלחם ויברכס להסלים הדבר
סמל' להם כאמר סלחם סמאמר
להם סבכ' רב' סמונו וברכס
לאחר סמטלו רסות סמטהו סני
ויס חזרו וסמלו רסות פעם
סנייה חזו סמאמר וגם כי סלחם
יהושפט וגו' : חלקו סלל אויביכס
עם אחיכס . אס אמל לחזי סבט
מכסה יהיה פירוש עם אחיכס
בניג ובני ראובן ואס אמר
לכלס יהיה פירוש עם הסבטים
אמר סלחן סכסן כמו סמאמר
בכסס רב' סמונו סמחלקו עם
אחיכס הסבטים הבזה וני ס
סמפרס עם אחיכס האכסס
אמר סמחיו סאל הגלעד לסמור
הערים חוק לו טעם כי סמיהס
ונטעס הוא סמחיו : לעלמ

את חשבון וית רוחה ית יעזר
וית רוחה כל קריון ארבע :
כל קריוני לבני
סררי לזרעיתוהו די אשתארו
סורעית לינאי ותורה ערבהו
קריון מרמא עסרי : כל קריו
לניאי בגו אכסנת בני ישראל קריון
ארבעין וממני ורמיהו : יתון
קריוני תאלין קריון קריון ו
ורוחה סמ' רמא כן לכל קריוני
ותאלין :

ויהב י' לישראל ית כל
ארעא די קמים לסמך לאבתהו
ואחסינוהא ויתבו בה : זאניו ו
להו ססחור סחור ככל דקמים
לאבתהו וליא קס אגש סן
קדמיהו סן כל בעלי דבניהו
ית כל בעלי דבניהו סמר ו
בידיהו : לא בסיל פתגמא סכל
פתגמיהו תקנטי די סליל ו על
פית ישראל כולחו איתקיימו :

בכיו קרא יהושע
לשיבט ראובן ולשיבט גדי
ולפלגות שבטא רמנשה : ואמר
להו אתון נטרתינו ית כל דפקיד
יתכוז משה עבדא דיי וקבילתו
למימרי לכל די פקידית יתכוז :
וא שבקתו ית אחיכו דנו יומין
סניאין עדי יומא הדין ונטרתו
ית מפרת תפקידתא מיכרא דיי
אלהכו : וכעז אנית י' אלהכו
לאחיכו כמארי מליל להו וכעז
אתפניא ואוילו לכוז לקריוכו
לארעא אתכנתכו דיתב לכוז
משה עבדא דיי בעיברא ירדנא :
להודא סמטרו לתא למעברות
תפקידתא וית אורייתא די פקיד
יתכוז משה עבדא דיי לסירתת
י' אלהכו ולמך בכל אורתן
דתקנו קדמוהי ולמטר פיקודותי
ולאתקרא לתחלתית ולמפלח
קדמוהי בכל לככוז ובכל נפשכוז
זכריכוז יהושע ושלחמו
ואוילו לקריוהו : ולפלגות
שבטא רמנשה יתב משה במתן
ולפלגיתו יתב יהושע עם אחיהו
בעיברא ירדנא למעברא ואף
ארי שלחמו יהושע לקריוהו
זכריכוז : ואמר להו ולמימר
בנכסין סגיאין תבוז לקריוכו
זכריכוז ובעירי סגי לתדא בכספא
זכריכוז ובנחשת ובכרזל
ובל בושין סגי לתדא פליגו בית
בעלי דבכיו עם אחיכו :

ונכסר גם בסדר בא : ולא עמד
ג' נכסר בסדר רוגש : לא ר' ר' ר'
בספר וס' לא יתיצב איש לפניך
' לא ימוש ספר דתורה . לא הוח
דבר ככל . לא ויתח עיר
לא נותר ענקים . לא נפל דבר
ככל . לא עזבתם את אחיכם
מצות י' ג' וס' לא עזבתם את
אחיכם יאמ' שמואל אל שאול
בסבל' מצות י' ברה באירת
עינים . וס' כלשון הרגום לא
שבקתו שמואל בודרא
וישלחם וס' מעל יצחק .
יצחק וילב' וברכס יהושע
וישלחם ביודה . ויברת את
כרמיהם . וחברו דרה . כיד
פשעס . ויברת להם מרה :
בכסף ס' רמין וס' בכסף סלא
בנכסס רבים' כי קנה אקנח
דשמואל . וחברו דרה . תנו
ל' מקום הרג' והעלות עולות
הנה לי את כרמך . אשר באן
לחן לך . ויא' בכסף תגאלי .
בכסף וכוזב' פתו' תרשיש
סחרתך . וביאיה בכסף יקסמני
ו יוציאם בכסף וזהב . ס' ביני
בכסף סתני . וכל ונשאר דרש
עזרא' וא' ונה צרפתיך ויא'
בכסף . וא' יכד בוזב וככסף :

עד זכר מבטוחם לחלפתם מעבר לירדן בנו אצל הירדן מזבח גדול למראה וחסבו ישראל מעמו זה להקריב עליו ונקהלנו פולח לעלות עליהם לכבד ויהיה עבתם למלך להם תחלה פתחם בן אלעזר הכהן ועמרה כפויים עמו מתעטת הממות וזכי המטה לרעתמה זה ועל מה זה ולהזכירם ולהוכיחם על זה כי כבדו הזוהרו בתורה מעשות במת זיכור זולתו מסכן וי וגם בזה לזכור כאשר מעת באו אל המזבח והל החלה והכה היה מסכן סילה מנחה כמו סכתבאר בסוף זכרים ובית שלמים היה מלחם ולמיה העבך היה מרד בלי כי הכוהה בנלא ועבר המס יתברך כי אם במקום אחד הוא להזרות על הידות אחד כמו סביארנו בבארנו לרכי התורה וזה הפך מה מעט יסרל כסמקשו בעז

עד מוקצה סכבר היו להם בתי עבודה זרה בכל עיריה אל הכבא מסכר גבוה כי מסכר עירך הילאך יהודה הנה אמרו ישראל לעלות עליהם לכבד להוכיח על זה ולעבר הרע מיקדם כי זה מרדכי התורה כמו סכתבאר בתורה בעיר הנדרת ולזאת הסבה עלו ישראל לכבד על אחיה על דבר פילגם בבבשה והסבה בזה סימטשו הנסארים וייראו ולא יסעו ל לעשות הרע הזה כי אולי ולמדו מזה ה הנסארים וסכתבו כ כלם בזה הפועל ה המצוה הלא תראה כי ירבעם נן כטט ה תחיל במרד ומטכנו למרוו כלמלכי ישראל הבאים אחריו וספקע בו כן בסוף הענין מלכי יהודה והיה זה סכתבלות ישראל מ מארכס ואכרן רכס מהס ולזאת הסבה אחסוב פאמרו פתסס והכפויים לבני ראובן ולבני גד ולחכי סכטט המכסה המעט לנו א את שן פעור אשר לא הטורנו ממטט ש היל הזה ויהי הנגף וגו' ואתס תסובו היום מ מחארי ויהיה אס א אתס תמרדו ביל היום מחר ל כל עירי ישראל יקצוף והנה אמרו זה כי אולי זה השן מ מסך לב קצת העס שר סכמעט לא העשר ממנו עירן כיקצתס למרו מזה וסכתבו סחטט הסכתבות מה כי זה דרך המרי ועד כי הנגף היל בעירי וי בעבור חטט היחיד למר התלחרו סהו מתלחרים בו כ כלל העס יקרה שנס לכלל בעבור חטט ה היחיד כמו סביארנו הסבה בזה בשן עכף ולזה יקרה סיטוט ס היום מחארי וי מחר ל כל עירי ישראל יקצוף אס מעכי ההתלחרות סיהיה סבה לסור ה

ובאר ו בקריאה וס' ראמר יי אל משה רך אל העם וסאר אל כל עדת ישראל וקצוף וסאר אחו ובכך עטו סב בוהגס היום וסאר אשלהך וסאר אתו יש אחך וסאר אעשה כדבר הכדך ומסס גם כסדר השמע יתרו

רשי

לעלות עליהם לכבד. לשי פכארו הבנו מסכתבוע המסכן בסילה י אס טמאה ארץ אחזקתס מלא בחר הקבה להסרותה סכיתו וחרונו אל תמרדו כמו וכיאל תמרדו אל

דרק

לעלות עליהם לכבד. כמו בבא כמו יסכו אתו לארץ לפסיסם לחרב הרגתי לפשע ולמי סחשבו כי להעלות עליו ועלת חסה עמו ארוע ולהיות להם מזהב לבדם מבלי סיבואו למזב יי לטילה או באמר יהיה סס ומסכאו לטילה כסארו הבמות סכך סכיסוער מלא הוקס ה המסכן היו הבמות מתרות מסהוקס המסכן כסארו הבמו באו לבלגל התרו הבמות באו לטילה כסארו הבמות באו לנכס וגבטן החרו הבמות באו לירוסלס כסארו הבמות ולא היה להם היתר עד לפיכך חסטהו להס לעון ולמרר ביל ואתס ראס בית אבותס. כל אוס מאלה העשרה סהלכו עם פתסס כל אחד היה כסכטו ראס בית אבות והמה היו הראסיס לאלפי ישראל וחרך אס טמאה לפי פירו אס טמאה בעיכס לפי סאין המסכן סס עכרו לכס אל ארץ אחותי ויחרטול תמרדו כמו וככול תמרדו וס והתלנו אחת כמו בתי מעל

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד ורועי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד ורועי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: וישמעו בני ישראל לאמר הגדו בנו בני ראובן ובני גד ורועי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלחה לעלות עליהם לצבא:

וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל רועי שבט מנשה אל ארץ הגלעד ארץ פינחס בן אלעזר הכהן: ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לבל מטורת ישראל ואיש ראש בית אחותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל רועי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל שוכחים מאחרי יהוה בכלנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המעט לנו את עון פעור אשר לא השתרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והידי אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצוף: ואך אם טמאה ארץ אחותכם אשר שכנו שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בכלנותכם לכם מ מזבח מפלעי מזבח יהוה אלהינו:

ותבו ואזלו בני ראובן ובני גד ופלגות שויבטא ומנשה סלגות בני ישראל משילו די בארעה דכנען למייל לארעה דגלעד לארעה אסכתהון דאחסינו בה על מיטרא דיי בידא דמשה ואתו לגלילי ירדנא די בארעה דכנען ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה והסון מן בנתא על ירדנא מן בה רב למחזו ושמעו רב סחלו ורועי שבטא בני ישראל למיטר היל בנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה ית סכתבאל לקבל ארעה דכנען בגלילי ירדנא ורועי שבטא בני ישראל: ושמעו בני ישראל ואתכנישו כל כנישתא דבני ישראל לשירו למיסק עליוון לחילא: ושלחו בני ישראל לוח בני ראובן ולוח בני גד ולוח פלגות שבטא דמנשה לארעה גלעד ית פינחס בר אלעזר פתנאו ועשרה ברבין עיפיה רבא תי רבא תי לבית אבא לכל שבטא ד ישראל וגבר ריש בית אבהתהון אינון לאלפיא ד ישראל ואתו לוח בני ראובן ולוח בני גד ולוח פלגות שבטא דמנשה לארעה דגלעד וסלילו עמהון למיטרו כדון אפרו כל כנישתא דיי מא שקרא הרין די שקרתן במיטרא דאלהא ישראל למיטב יוכטא דין סכתר פולחן דיי במבגזן לכו מן סכתא למסרדון וסארין במיטרא דיי: הועיר לנא ית חובא דפעור דלא אידכע מיניה עד יוסא הרין והות סחתא בכנישתא דיי: ואתון תתובון וסא דין סכתר פולחנא דיי ויתא אתון ממרדון וסא דין במיטרו דיי ויסחר על כל כנישתא ד ישראל ותי רונאו וברס אם סכאבא ארעה אסכתבון עיברו לכו לארעה אסכתר עפיה דיי ד ישראל תסן משכנא דיי ואחסינו ביננא ובמיטרא דיי לא סכתרו ובנא לא תמרדון במבגזן לכו מן סכתא בר סכתבא דיי אלתנאו

השפחת המס יתברך מהס כמו סביארנו סמה סקרה ויקרה מזה העונסם בכללם על חטט אלו הסכטוס אס מעסי המסכס אל החטט ולמרדס קצתס מקצת ולזה אמרו ואוקבו ל תמרדו כי מרדס ביל יהיה מרד סחטט ויהיה מרד בהס כי ידחתס מן יספו בענס ומרד האחר היה מרד גם כן וזה כי הפרטוס הס תחת הכלל וסס היתה סכתרי גדולה אפר כל הסכטוס היו תחיתיהם וסף יעדרו מהס ימרדו כה • והנה

ממעל מעל. ה'ראסון פעל עבר
 חזיו קמץ וחזינו פתח והסני סם
 כלו שתח נספיה מלעיל הראסון
 מופני הסניו לאגרות בשכיו לא
 גועלברו וכמוהו לא אחת ולא
 פתוס לא פעם אחת לבדה ולא
 סתים לבדן: אל אלהים. כמו
 מלק מלכו ואלהי הם המלאכים
 והוא יתכרך אל אלהים וארמו
 הארשים ואמר סבי פעמל לחזק
 הדבר ולהשמירו: הוא יודע.
 פי' הוא יודע הלכות וידע
 כוונתו: וישראל הוא ידע.
 מכאן ואלרך ידע ישראל כי כ
 כוונתו לטובה לא במרד ולא
 במעל: ולא תושיענו כנגד
 הפס ית: מרגנה מרד.
 ראשונה מה דברי מחיר ואמר
 בביסם לבנינו: ואמרנו. כאילו
 אמר ואמרו בנינו כי האבות כ
 במקום הבנים והבנים במקום
 האביו כמו ואמרו הוכיח מסס
 חלילה לנו ממנו. לפי שמצאו
 להם ואמרו אל תמרדו אמת
 הם מחמת עצמינו היינו חללים
 מלמרד ב' הניחו המרד פ
 סתינו מורדים בכם: וישראל

ואם להעלה מ' מסוקין בקריאה ואם וס' ואם בוקתי תמאסו ואם אח משפט תעיל. ואם בכחה תמאסו
 ופרו בערכך. ואם לא ינאל ואם מבר את השדה. ולבנות לנו מדבח לשוב מאחי. ואם נביאים הם. ואם
 יזכאו בראש הברכל. ואם אב אויב כבוי. ואם תדרשו ימצא לכם. ותסגר גם בסדר בחקתי.
 עולה ג' מל בספרא וס' ונאם נעשה. וזה כי יאמרו אלינו. לבנות לנו מדבח. ותסגר גם בסדר נשא: עבדת

אל אלהים ה' אל כל
 הלאים הוא י' הידע
 כולו במרד תו' ו'
 כספעל למר סני פ'
 פעמים אלהים בעולם
 היה ובעולם הבא: ג'
 תושיענו. כלמי סכ'י
 אמרו: הוא יבקם.
 יפרע ממנו: מרגנה
 מרד. מחמת רגאת
 ודלת דבר חרפה פ
 עמינו כמה שמסרם
 פן ואמרנו בביסם מחיר
 לחרף את בנינו כ
 כמלכנו להקריב ב
 במסכן סילה סמל
 ואמרו מה לכם ולי'
 והלא גבול תקן טיטו'
 ובטיכם אתה ירדן א'
 זוראגנו ועמנו כל
 רגנה סבתקרא לסוק
 ידאל הוא כמו רואב
 אכי את היהודים ד'
 כדקרוהו: כי עד הוא'
 מלא סילתנו עצמינו
 מתורת מוזס: וברכו

רלבג

והנה הייתה תפוסתם
 כולא כפוזם לא ל'
 לעולה ולא לזכר אך
 היוות להם לזכר כי
 הם מעס' וואם ת
 מארצו יבאו והעבר
 היה רק טכס ובין א'
 ארץ ישראל ולזאת ה'
 הקטה קראו סס ה'
 המזבח כי עד הוא
 בנחתו כי י' הלאים
 יוקר הדבר בעיני פ'
 פחם ובניו הכפוא'
 וסוכו מארס אל בני
 ישרא וברכו בני ישראל
 את הפס הסכבר פ'
 ספמר חותם מעלות
 לבכא' ואחר

ה' אל עכן בן זרח מעל מעל בהרם
 ועל כל ערת ישראל היה קצף והוא
 איש אחד לא גוע בעונו:

ויענו בני ראובן ובני גד
 וחצי שבט המנשה וידברו ארת
 ראשי אלפי ישראל: אל אלהים
 יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע
 וישראל הוא ידע אם במרד ואם
 במעל ביהוה אל חושיענו היום

היום: לבנות לנו מזבח לשוב
 מאחרי יהוה ואם להעלות עלינו
 עולה ומנחה ואם לעשות עלינו
 זבח שלמים יהוה הוא יבקש:

ואם לא מרגנה מדבר עשינו ארת
 זאת לאמר מחר יאמרו בניכם ל
 לבנינו לאמר מה לכם וליהוה
 אלהי ישראל: ונבול נתן יהוה

לבנינו וביניכם בני ראובן ובני גד
 את הירדן אין לכם חלק ביהוה
 והשביתו בניכם את בנינו לבלתי
 ירא את יהוה: ונאמר נעשה כא לנו

לבנות את המזבח לא לעולה ולא
 לזבח: כי עד הוא בינינו וביניכם
 ובין דרותינו אחרינו לעבד ארת
 עברת יהוה לפנינו בעלותינו ו

ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו כ
 בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק
 ביהוה: ונאמר והיה כי יאמרו
 אלינו ואל דרותינו מחר ונאמרנו

ראו את תכנית מזבח יהוה אשר
 עשו אבותינו לא לעלה ולא לזבח
 כי עד הוא בינינו וביניכם הלילה
 לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום

מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה
 למנחה ולזבח מלכד מזבח יהוה
 אלהינו אשר לפני משכנו:

וישמע פינחס הכהן ונשיאי
 העדה וראשי אלפי ישראל אשר
 אתו את הרבנים אשר דברו בני
 ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב

בעיניהם: ויאמר פינחס בן אלעזר
 הכהן אל בני ראובן ואל בני
 גד ואל בני מנשה היום ידענו

כי ברתוכנו יהוה אשר לא
 מעלתם ביהוה המעל חוה אז
 הצלתם את בני ישראל מיד יהוה:

כי
 לבסו'
 ס'
 ס'
 ס'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'
 לבסו'

מסרה
 י' דסטיכ' וס' וחיף אורן אח
 הליים הנפוח לפני. כי עד הוא
 בנינו וכיכ' ותכין כל עבדת י'
 אך. ותסגר גם בסדר כוועל וחד'
 ולשוב בקריא וס' חלילה לנו
 ככגו. ולא יהיה פליט ושירי.
 בישובכם אל י' ד'ה כיווקודי

ואחר זה זכר סבב קרא והושע לכל יקר רוצה לומר למתנעים אחס כי הוא רחוק מדבר דבריו עם כל ישראל והנה חלו המתנעים זכר בהדרגה וזכר הזקנים תחילה והם הסתדרין לשימה מאחזם כי הם היה קבוץ החכמים והם המתנעים כל העם ואחר זכר ראשי העם והם הכפילים סכל אחד מהם ראש לסבב אחד ואחר זכר ראשי עיר ועיר והם הסופגו והסופרו והדעו עמהם סממך להם מהטוב בלבתם אחר העם יתעלה ומה סממך להם מהרע בעמב' אותו ולמה הזכירם מתחתן בגוים הנפארים כרי סלל למרו ממעשיהם ויבואו לעבור בביתו ולעבד אלהים אחר. והזכיר גם כן סלל חכיריו עם אלהיהם ולא יצרו להסבב בעמם וסלל ועבדו וסלל יסרחו להם כמו סבבו האזרות

דק

וקראו. פי' קראו למנוח עדי כי ש האל כהתעורר וכן תי' קרו בני גר ובני ראובן סהר למרבות ארי סהר הוא בינא. והים הגדול. פי' עדי הים הגדול כמו סתוב ועדי הים הגדול מבוא השמים יהיה גבולכם: והרעם. סתמן חטף הדלת: ולא תסבבו. פי' איס' אתחטרו: וירוף אלף. עדי' במקום עבר ורעם כמוהו: ולמוטט

הוא אמרו ד' דסמיכי בקריאהו ס' לעלות עליהם ל' עבא. איהו ובעלה אתנו מארץ. נירא את. והזכירם ברכי' אליכם: ו' האלהים דסמיכי בקריאהו ס' וקראו בני ראובן. האברו אנשי בית שמש. אסי' האלהים לנו אחיו. עניו' עניו וידעו העם הזה. מאבר דוד והוא. עתה נתנו לכם בכם דוד. ועוד דברו עבדיו. ואתנו את פני. וברך עורא. אשר בחרת באברהם: ויהי סמיכי ד' דסמיכי בקריאה

ויתב פינתם בר אלעזר פנתם
 ורברביא סלות בני ראובן סלות
 בני גר סארעא גלעדו לארעא
 דכנען לנרת בני ישראל ואתבו
 יתחון פתגמא: ושפר פתגמא
 בעיני בני ישראל ואודיאו קתם וי
 בני ישראל ולא אמריל מסק
 עליתון לחילא לחבלא ית ארעא
 דבני ראובן ובני עיר יתבין בהו
 וקרו בני ראובן ובני גר לסרבחא
 ארי סתיר הוא בינא ארי' הוא
 אלהים!

והשב פינתם בן אלעזר הכהן
 והנשיאים מאת בני ראובן ומאת
 בני גר מארץ הגלעד אל ארץ כנען
 אל בני ישראל וישבו אותם דבר:
 וישב הדבר בעיני בני ישראל
 ויברכו אלהים בני ישראל ולא
 אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת
 את הארץ אשר בני ראובן ובני גר
 ישבים בה: ויקראו בני ראובן ובני
 גר למזבח כי עד הוא בית ינו כי
 יהוה האלהים:

רשי

ויברכו אלהי. ואודיאו קדם יי' בני ישראל. וקראו בני גר ובני ראובן כי עד הוא למנוח. הרי זה מן המקראות הקצרים וזכרן להוסף בו ת תיבה אחת ויקראו בני ראובן ובני גר למזבח עד: ראש הפלתי לכם בגדל לחלה את הגוים הנפארים לכבסו ולמוטט

ויהי מימים רבים אחרי אשר הגיח
 יהוה לישראל מכל איביהם מסביב
 ויהושע זקן בא בימים: ויקרא
 יהושע לכל ישראל ולקניו ולראשו
 ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים
 אני זקנתי באתי בימים: ואתם
 ראיתם את כל אשר עשה יהוה
 אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם
 כי יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם:
 ראו הפלתי לכם את הגוים
 הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם
 מן הדודן וכל הגוים אשר הכרתי
 והים הגדול מבוא השמש: ויהוה
 אלהיכם הוא יהרפם מפניכם והוריש
 אתם מלפניכם וירשתם את ארעם
 כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם:
 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את
 כל הכתוב בספר תורת משה
 לבלתי סור ממנו ימין ושמאלו:
 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים
 האלה אתכם ובשם אלהיהם לא
 תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו
 ולא תשתחוו להם: כי אם כיהוה
 אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד
 היום הזה: וירש יהוה מפניכם
 גוים גדלים ועצומים ואתם לא
 עמד איש בפניכם עד היום הזה:
 איש אחד מכם ירוף אלף כי יהוה
 אלהיכם הוא הגלחם לכם כאשר דבר
 לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם
 לאהבה את יהוה אלהיכם:

והיו לזמן ויסתכנאין בחר דאית
 יי' לישראל מכל בעלי דבביתון
 ססחור סחור ויהושע סוב על
 בויסון וקרא והושע לכל ישראל
 לסבותי וירישוהו ויריגוהו ו
 דלסרכוהו ואמר להון אנא סביב
 עלית בויסין: ואתון חזיתון ית
 פל דעבר יי' אלהכון לכל עממא
 האליון סן קדמיכו ארי ואלהכון
 סיסריה מגיח לכון: חזו די פלגית
 לכון ית עממא די אישטארו
 ואליון באחסנא לשיבטיכון סן
 ירדנא וכל עממא רשעיתו ויפא
 דכא מעלני שמשווי אלהכו הוא
 יתברינון סן קדמיכון ויתרוך
 יתרוך סן קדמיכון ויתרוך ית
 ארעון כסא די מליל יי' אלהכון
 לכון: וחתקפון לתרא למטר
 ולמעבר ית פל דכתיב בספר
 אוריתא דמשה בריל דלא למסמו
 סיניה לימינ' ולסמלא: בריל דלא
 לאיתערבא בעממא האליון די
 אישטארו האליון עמכון ובשום
 טעותהון לא תדקרו ולא ת
 תקייסון ולא תפלחונון ולא
 תסגרון לחין: אלהו ברחלמא
 די' אלהכון תדבקון כסא ד
 דעברתון עד ויפא דריון ויתרוך יי'
 סן קדמיכון עמסין דברבין
 ותקיפין ואתון לא קם אינש
 קדמיכון עד ויפא דריון: גברא
 חד מנכון ירוף אלפא ארי וי
 אלהכון סיסריה מגיח לכון כסא
 די מליל לכון: וחסתסרון לתרא
 לנפשתיכון למרתס יי' אלהכון:

וס' אחר אשר הגיח לישראל. וילחמו בני עמון עם. ויהי מימים רבים קעיר השם: בכפר תורבשה ג' דסמיכי בקריאה וס' כאשר צוה משה עבד יי'. וחזקתם מאד לשמר ולעשות. ואת בני רבנים לא דבית דמליכס' ונכסר גס נספרא דא כסמח: לא עמד ג' וס' ורש' יי' בפג' ס' ברע נסחף אכירין. אשרי האיש אשר: ונשמרתם מאד בקריאה וס' בסוד ואתחנן:

ויבא עליו את הים על פני סאל זכרו הרי זכר מצרי או אחר עליו
דרך כלל על המצרים וברצונו על כל יחיד ויחיד סבהם אמר סאל היה במצרים
אחר סאל היה רוצה להכנס לים היה הגל שגורדו לים ואביאה כתוב בהי וקרי
בלא הלא הענין אחר וילחם בסוראל והנה לא ראינו בתורה פסלחם בלק עם
ישראל וגם יתח אחר אם כלחם

ובצירוף בקריאה וכו' ויהי בי יראו אותך המצרים ואמר ויראו אותנו המצרי
וענונו בי לא יוכלו המצרים לאבול יושם מאפל ונבצר גם בסדר לך לך חצעהג וס' נבצר בסדר

ויבא עליו את הים על כל יחיד ויחיד סבהם אמר היה היחיד בורח סאל להכנס
ביום גל סל סר דרך אחריו וקולטו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפריזו וגו'
כל סבעה האומנו זכרון כאל לפי מירוחו עומדת על הספר והיה נגרה ומעטלה
פל ארץ ישראל קבצו לתוכה מכל סבעה האומנות נצטרי החילי אלהים

רלבג

ובפרשין ליפא דסוף ו
דעיקו קדם וישו קבלא ביניכון
ובין מצרא ואיתי עלוהי ופא
ותפנו ותאזר עניכון יר די ע
עבדיה במצרים ויתבתון בסורב
ימן סגיאין ואעליה יתכון
לארע אמורא דתיוב בעיבא
דירדנא ואגיוו קרנא עפכון
וקסרית יתרוז בידכון ויריתחון
ית ארעו ושיציתונו מן ק
קרמיכון וקם בלק בר צפור
מלכא דסוגב ואגיוו קרנא
בישראל ושלח וקרא לבלעם בר
בעור למילט יתכון וליא אביו
לקבלא מן בלעם וברך ברטי
יתכון ושובית יתכון מן ויהו
ועברתו יתירדנא ואתונו ליריחו
ואגיוו קרנא בכון דרבי יריחו
אמורא ופרואו ובנענא וחתאי
וגרשאי חיוני ויבסאי וססרית
יתונו בידכון ושלחית קרמיכון
ית ערעיתא ותרית יתרוז מן
קרמיכון תרוז מלכי אמורא לא
בתרך ולא בקשתך ויתבית
לכון ארעא די לא לאיתון בה
וקרונו די לא בגיתון ויתבתון
בהון קרמין ויתין די לא נבבתון
אתון אכליו וכעז דמיוסן קנים
ופלחו קרמיכוי בשלמותא ו
ובקושטא ואעדו ית טעוניה די
פלחו אבהתכון בעיבר פרת ו
ובמצרים פלחו קנים ויאם
ביש בעניכון למפלח קנים ו ב
פתרו לכון יומא דין קנים מן ת
תפלחון אם ית טעוניה די פלחו
אבהתכון דבעיבר דפרת ואם ית
טעוה אמורא די אתון יתבין ב
בארעונו ברם אטיא ואגש ביתי
נפלה קנים ו יאיתיב עמא ואמר
חס לנא מל משבק ית פולחנא די
למפלח לטעת עממא ארי ו
אלתנא הויה ואסיק יתנא ורת
אבתנא מארעא דמצרים מבית
עברתו ודי עבר לעינא ית אתיא
ות רברבתא תארין ונטרנא בכל
אוריתא די תליכנ בה וככל עממי
די עברנא ביניהון ותריך ו
ית פל עממא וית אמורא דתיוב

למח
אלה
המצרים
למח
בלעם
יחוס
לבלעם
המצרים
סיון
למח
פחית
למח
למח

בנו אלה פירושו זו המלחמה עמה
ספחה לבלעם לקלל אתכם ו
והיה מתוך מעשיכו אילו היה
יכול להלחם אתכם היה כלחם
כמו סתקוב אולי אוכל ככה בו
המתחכס סבה הכו למעשה
בעלי יריחו והנה לא ראינו
סלחמו בעלי יריחו בהם אבל
הכתוב אומר ויריחו סבורת ו
ומסורת מפי בני ישראל אולי
יבחו מיריחו מנדולי העיר אל
מלכי כנען להזהירם וכן כך
לכרה יריחו והם היו עם ה
המלכים סתקובו אחר כך ל
להלחם עם יהושע ספה אחר
ואם נאמר כי ספבעה בני סוכר
הנה סתקובו ליריחו לפי סהיתה
עומדת על הספר והיא מעטלה
פל ארץ ישראל וקבצו סם ל
להלחם עם ישראל הנה לא ספר
הכתוב מלחמה זאת ואם היתה
למה לא ספר אותה התי' זהו
דבר תימה אלא הככון כמו ס
ספורטו סני מלכי האמרי
פי וגרסה סני מלכי האמרי גם
כן והם סיוון ועב וכן אמרו
דתיובו אל סני כרשית סיו חרד
דמסע וחרד דיהוסע והרעיה
הוא מין זכוב רע מעול ארם
ואמרו כי היתה הרעיה מכה
בעיניה ומסמא עיניהם ולא היו
יכולין להלחם ובאין ישראל ו
והרגו אותם כמו סאמר לא ב
סורבך ולא בסתך ויתרוס
צדעה ארעיתא ואלה סה קרנא
סמה ארעיתא ססמית לקרחת
ארם ומכה ספיו סמיתרמיס
אמר קר דארעך לא סחרבך
פי אל סל היה ספר אל והוא
על דרך כי לא סקפתי אכטו
וחרב לא חוסעניו בתמים
סם לא תואר וכן אם סחמת
ובתמים וחסירוות אלהים
פי אלהי סכפא ולי זה סלקחון
סמיה סר ככטו ובתנא כמו
סכתוב סחוקאל אלהים

סכר
עקב ויראו וסם ועתה יראו
אתי ויראו אתי קדשו אך
יראו אתי ואש עשה דסמכי
וס' נבצר בסד עקב ואת האמרי
ד' דסמכי בקריאה וס' ונעני לך
את עידון כבורי וחברו דדה
ואת האמרי ואת הנכעני ואת
וגרשני וגרשני את כל העמי
ונבצר גם בסדר לך לך

הנה הים וי מוריס ספיהם זה היה גב סבה להרחיק ישראל מלהיהם לעמים
לך הוא וביתו ועברו את י כרי להרחיק עור מלכודו בעו' והנה היה ספתינות באלו כרי סיקבלו עור הרור ההוא לפני האלהים מלא לעבור עו כי זה היה רמי
סתיחיקס ויקר מהסמר אחר עו אחריות יהושע ועכו לא סממרו מזה סמו סמזכר בראס ספר סופטים ויען העס וגו' וענה העס כי חלילה להם מעבור אלהים
אחרים עם ראותם הטובות והסלחות סחננס סמי והנה

אלהים קדושים. ברוב מקומות נקרא כל לשון רבבות לשון רב כמו ארצי וסוף ארצי הארץ אם בעליו שמו אשר הלכו אלהים לפדותו לבי פהמם הזה עם פדרה הוא י שים אתם בכם. ראה יהושע מעתה לפרוער בימי יחזקאל ולומר כהיה כבוי לסייך הכביר עליהם עמסו ולכך הוסב להם בימי יחזקאל והשלה על רוחכם הויה לא תקויה וגו' חי אליו אם לא ביר חזקה וגו' כבר קבלתם עליכם בימי יהושע ולא תאמרו מה מקבלנו עליו בימי משה כדי ליכנס לארץ עמינו הרי בימי יהושע כבר סגנתם וקבלתם: וימס לו חק ומפטם בטכם. סדר להם עם החוקים מצורה וקבלו עליהם: ויכתב יהושע וגו'. תי וכתב יהושע יתפתגמיה האילין וכתבנהו בספר אוריתא דר' ובמק מצות נחלתך

רדק

אלהים קדושים הוא. קדושים לשון תפארת כמו אלה וכן ימח ישראל בעשיו איה אלהים עמו: שרי אתם בכם. חכם בעצמכם תקויה שרי בכם כי אתם בחרתם לכם ארצו ויתעדים אתם בכם הכשת והגוף וכן הארצו הפמיה ארץ הנשמה מן השמים והגוף מן הארץ: וימס לו חק ומפטם פי לו לעם וענינו כמו עם עם לו חק ומפטם ספר להם דרך כ כלל חקי התור ומפטם וקבלום עליה. חופי ימם לו חק ומפטם יהושע עם לעמנו חק ומפטם: בטכם. על הכרית סכרת להם והחק והמפטם האבן והאלה עמם לשיר דברי הכרית סכרת בספר תורת אלהים וית יהושע כת' ית פתגמיה האילין בספר אריתא דר' וכתב בספר אוריתא דר' וברברי ר' ל יהודה ור' נחמיה חר חמר סמכה פקור' סבתורס וחר חמר ערי מקלט ולא כראת לפי הפס' לא זה ולא זה והאמת הוא פתי: תחת האלה. הרגס תמורת הכח אשר בדת האלה אשר עם טכם. ובמדרס כי היא האלה טמון תחיה יעקב אלהי הנכר כמו סכרת וישמון אותם יעקב תחת האלה אשר עם טכם ויחן כן דשת התרגס סדרגס אס טמון אריתא דר' והיא מזנות הפער כמו ה האיל מזנות הפער ומרה ארת לאלים פתגס און אלהי: אשר במדרס וי' ימס פהיה עם הארון בטכם קראו מדרס ל לקרוס הארון פהיה עם לפעה: אשר דבר עמנו. תי הפסוק כן ואמר יהושע לכל עמא הא חכמא דהא חתי לכא כתיב לחו חכן קייל ארי ויה עבד לכל הכהו ארי פתגמיה דכתיבין עלה משן כל פתגמיה דר' די מלי עמא וגו' ולפי הפסס אשר דבר עמנו ר' כימה סדר בתי עמכם והכרית אשר כרתי עמכם לא מלבי כי הם אמניו ו אשר דבר עמנו בהר סיני. ופי' כי היא טמנה על דרך ותפמע הארץ אמניו פי' בתמנת סרס. ובספר פטגס בתמנת חרס וסביהם אחד כמו ככס וכספ ורבו דרסו בו מהם אמרו קרס טמה ולמה קראם חרס בכויל פתקבר מס יהושע פהשער חמה לשראל והחמה תקרא חרס כמו האומר לחרס ולא יחרס ולא חרס טמה ולמה תקרא טמה פהיו פירושיה תסריח מרוב סמנ: מבשן

הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קבול הוא לא ישא לפשעכם ולהטאותיכם: כי תעבדו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל העם עדיים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן גדולה ויקמה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל כל העם הגדל האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: ויהי אהרן הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת סרס אשר בנה אפרים

א רעא מן מרסנא אף אנחנא נפילת קנמ יי ארי הוא אלתנא: ויאמר יהושע לעמא לא תוכלו למפילת קנמ יי ארי אלתנא קדושא הוא אל קנמ הוא מן קנמ יין וקטוט לא ישבוק לחוביכו ולחטאיכו וארי תשבקון ית פולתנא דיי ותפלחון טעור עממיא ויתוב ויבאש לכוז וישעי יחכוז בחר דאטיב לכוז ויאמר עמא ליהושע לא אלתן קנמ יי נפילתו ואמר יהושע לעמא סהרין אתון בנפשתכוז ארי אתון ב בחרתון לכוז ותפולתו דיי למפילת קדמוה ויאמרו סהרין וקען אעדו ית טענות עממיא דיי ביניכוז ואנא ית לככוז לפולתנא דיי אלתנא דישראל ויאמרו עמא ליהושע ית יי אלתנא נפילתו ולמי מריה נקביל ויגור יהושע קיים לעמא ביום ההוא וישו ליה קיים ויין בשכם וכתב יהושע ית פתגמיה האילין ויאנעונו בספר אוריתא דר' ונסיב אבנא רבתא ואקמה תפן תחות אלנא די בבית מקדשא דיי ויאמר יהושע לכל עמא הוא אבנא תנא תהי לנא פתרון לחו אבן קיימא ארי ותה עבדו לכהו ארי פתגמיה דכתיבין עלה מעין כל פתגמיה דיי מלי עיפנתיהו בקו לדרכך ולסחרו ולמ הכדכוז קנמ אל הכון: וישלח יהושע ית עמא גבר לאתסגמיהו ותוהו בחר פתגמיה האילין ומית יהושע בר נון עבדא דיי בר סאה ועשר שנין וקברו יתיה בכתחום אתסגמיה ברמנת סרס די בטורא דבית אפרים

א רעא מן מרסנא אף אנחנא נפילת קנמ יי ארי הוא אלתנא: ויאמר יהושע לעמא לא תוכלו למפילת קנמ יי ארי אלתנא קדושא הוא מן קנמ יין וקטוט לא ישבוק לחוביכו ולחטאיכו וארי תשבקון ית פולתנא דיי ותפלחון טעור עממיא ויתוב ויבאש לכוז וישעי יחכוז בחר דאטיב לכוז ויאמר עמא ליהושע לא אלתן קנמ יי נפילתו ואמר יהושע לעמא סהרין אתון בנפשתכוז ארי אתון ב בחרתון לכוז ותפולתו דיי למפילת קדמוה ויאמרו סהרין וקען אעדו ית טענות עממיא דיי ביניכוז ואנא ית לככוז לפולתנא דיי אלתנא דישראל ויאמרו עמא ליהושע ית יי אלתנא נפילתו ולמי מריה נקביל ויגור יהושע קיים לעמא ביום ההוא וישו ליה קיים ויין בשכם וכתב יהושע ית פתגמיה האילין ויאנעונו בספר אוריתא דר' ונסיב אבנא רבתא ואקמה תפן תחות אלנא די בבית מקדשא דיי ויאמר יהושע לכל עמא הוא אבנא תנא תהי לנא פתרון לחו אבן קיימא ארי ותה עבדו לכהו ארי פתגמיה דכתיבין עלה מעין כל פתגמיה דיי מלי עיפנתיהו בקו לדרכך ולסחרו ולמ הכדכוז קנמ אל הכון: וישלח יהושע ית עמא גבר לאתסגמיהו ותוהו בחר פתגמיה האילין ומית יהושע בר נון עבדא דיי בר סאה ועשר שנין וקברו יתיה בכתחום אתסגמיה ברמנת סרס די בטורא דבית אפרים

גם בסדר אחרי מות: ובלה בקריא' ובלה הרעב את הארץ, ובלה טפר את הקרש. ובלה ארץ ובעני לבסוח את הקרש. ושכ הרעב לבס. ובלה סעפיה. ובלה את מרות הבית. ונבטר גם בסדר אחרי מות: לעדה: ופי' נבטר בסדר וירא:

החל כל כחיה קיפולת חריית חק

רלבג

וזהו להראותם עוד מעבור עבדה זרה א אשר להם כי אחר פויכסו לעבודתו יתב תקשה להם מאד ע עבדותו כי לא ישא ל לפעשהם אם יקורו מאחריו לעבוד ע' אך ובלה חוקם אחר אשר הטוב להם ולא אמר להם זה יהושע פהיה הענין בבחירתם לסור מאחרי וי' כבר נקפדו בזה כל הדורות במעמד הר סיני אך אמר להם זה להוסיף להם החוקה מעבוד ע' כמו מצרכנו עם סכר היה ירע מטוב תכובת בשת ההיא פהם לא יסכימו פבוס פניס לעבד זולתי ה' ואחר זה אמר להם יהושע פהם שרים בהם כי הם בחרו לעבוד אתי' להרחיקם יותר במה שאחר זה מעבוד ע' ויאל להם מיעור את אלהי הנכר אשר בקרבם וישו לבכם אל יי אלהי ישראל והוא אמר להם זה פאם כפניה לבס בסדר מאחת העבודות האלו אשר לאכמו הארץ יסירו מלבס הרעות הכסרות בזה והם לא הודו שיכטרכו לזה חך הפויכו הם יעברו את יי אלהי ישראל וימנעו בקולו: ויכרת יהושע ברית לעם. על זה להוסיף עובדים אתי' ולהסיר זכר ליה המעשה למען ימנו ישראל אם יקורו מאחרי: יי כתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת האלהים והקים אבן גדולה תחת האלה אשר במקדש יי להיות לזכר ולעדות על זה המעשה כמו שעשו יעקב ולבן במעשה הגל והמנבה להיות לשר ביניהם על ביותם את יי: אחר זה זכר סכר מת יהושע בן מלה ועשר סו וקברו אותו בבבול סלתי.

שהשער חמה לשראל והחמה תקרא חרס כמו האומר לחרס ולא יחרס ולא חרס טמה ולמה תקרא טמה פהיו פירושיה תסריח מרוב סמנ: מבשן

וזכר עור סכבר עבדו וישראל אתי כל ימי יהושע וכל ימי הזקני אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יי אשר עשה לישראל והם יוצאי מצרים כי זונתם נח ידעו את כל המעשה וזכר אחר זה כי עצמות יוסף קברו במקום ההוא סהיה לבניו לבחלה וכי אלגמרו בן אהרן מת וקברו אותו בבצפת פתחם בנו אשר נתן לו בחר אכרי ואם ואמר אומר איך היתה לפתחם אם לא היתה לאעור אחריו לו כי נתקף שמת לעמו היה יורשו פתחם לפי שרמי התורה ולזה כמקבר נקבר בבצפת פתחם בנו ואולם רבותי אל אמרו בערתיכם זונתן כי פתחם רשע מאשתו וזה דרך רשע ואמנם הפסע הוא לפי מה שכתבנו ואולם

הא' הוא לפרסע
עונם השנא
הפי לישראל וכסבר
קיים מה שכתבנו
לאבותינו ולרעי סיתן
להם את הארץ ולזה
זכר מה שרפסו מהאל
עי משה ועי יהושע
והמלכו הרבס אמר
כפלו בדם:

הב' הוא במדות
והוא פראוי
לכל אדם שלא יקצר
מעשות מה שאספר
מהטוב בזיוני הלא ת
תראה כי יהושע מפני
שלא יכול להסלי ירום
הארץ לישראל לא קצר
לעשות מה שהיה א
אספר לו מהטוב והוא
הפלת הארץ בבחלה
למבטום כי בזה היה
תועלת כי הוא היה כ
נבוא ולא תפלו זאת
החלוקה בטלמות למי
פאיוכו כבוא כי על פי
י היתה כמו מזכר שם
סכבר ממך מזה ת

תועלת פתחם חלקו הארץ הסכבת לבר היו ישראל מתעבלי ברותם הכסאמר מהארץ לרשעם שמה סיכבסו יגיע לכלל ישראל הזה לא יקום אחר מהפכום אם לא יקומו כלם ואולי תהיה זאת העבלה טבה שלא תפלו להם ירושת הארץ אך כספרים אל פכב המבטו לו מזה יורדו לכבט הארץ היותם לפי מה שאספר ואם הוכרך אל העור סדק ארצו מחאם הסכבסו או יוקר והבטוהו סהוא יעזור אותו גם כן לכבטם חלקו כמו שכתבנו עשה סכבסו יהודה עשהו למי מה פכבר בראם ספר סופטום: **השלישי** הוא בזכירת המעש לסכבו וסכבט מהארץ להיכלס מהקטנה והמריבה אם ברוב הימים יפול מחלוקת ביניהם בענין הארץ הנה מה פכבר בזה המקור מהמעש לחלק חלק מהם ימארים מהקטני: **הרביעי** הוא להזכיר היום מה שיישע הפס יתברך לכלב באמר מלא אחרי יי ולא הלך בענת פאר המרגלי הארץ אמר דרכה רגלו בה תהיה לו לבחלה ולכבנו: **החמשי** הוא להודיע סכבר נתקיים ייעד הפס יתברך בסכבו סממעו ולוי טמה שאמר יעקב אחלקם בשעקב ואפיפם בישראל כי כבר היו בחלוקתם ספחורת כמו סזכרנו: **הששי** הוא להודיע סכבר קיימו ישראל מה פכבו טורה להבדיל ערי המקל ולתת ללוים ערים לסכבתומגריסיהן לבהמת והנה קבצנו סני המצות יחד כי דימה מערי הכהנים והלוים כלם קולטות והנה התבאר מן התורה כי המזבח היה קולט ההורג סגנו: ולזה הוכרך למר בהורג מזיד מעש מזכחי תחננו למות כמו סביארנו סם ודימה כי מפני סכלל ערי המקלטעם ערי הלוי הספארו בזה המספ ואחל בסוף סהם ערים מלח ומגריסיהן סכבר הקיסן זו לנו ולזה תהייל כלם קולטו: **השביעי** והוא מה סלמנו מהמזבח סכבו הסכבסו אשר מעבר הידרך כי כספרה הארס דבר אספר סיתחרם ממנו הפכר או נקף ראוי סייתכסם להסירו הקדם בזאו ולא ימנעוהו ראותו שלא יתכן הגעת הפכר או הנזח ההוא כי אם לענינם רחוקים הלא תראה כי אלנו הסכבסו ככראו כי בארך ימזח ויהיה אספר ססכבסו היות הידרך מפסות ביניהם ובין ארץ ישראל סימביתו ביניהם מעבור אחיי התחכמו להמציא דבר כפאר מור ה פגם הם מעש יי ולזה בנו סם המזבח ההוא סהיה בתבנית מזבח יי והקראו סמו כי כד הוא סיכותנו כי יי הארלים והיועכ ככאר ראה גם כן אספרות סור ישר מחארו יי מר מה סכבסו ומן הגוים ההם שלא חרמימום גם כן לפי מה שאספרם להיכלס מזה והבוים מזה א סקולבועליהם סניתא להלו לעבדו ולא הבה ארצו ופלא לסור מחארו להרחיקם יותר מזה וענין השביעי הוא סלמנו מענין סלוח פכחם והסמיאים לסכבסו סהיו מעבר לירדן לחקור אמית הענין הקדם עלותם עליהם לכבא והוא כי גם בענינים אחר אסב סאין המתין עליהם לעסוקם כי אם נתקף כדריך להתיסב ולחקור הענין הלא תראה כי לולא זאת החקירה היה מספך מזה נקף רב בעגלות בני ישראל לכבא על אחיהם והנה יחפב סאין להמתין על אלו הרבירים סהם סכבר הפס יתברך מפני הסכות פזכרו סכבסו וסכבסו האלנו סהם המקום ולזה תמכא סלא המתין ענינם לקחת עשה ממשו רכבו כדבר זמרי סהיה רבותינו אל כל מקום פיס חלול הפס אין חולקין ככבר לרב מזה המקום יותר הספן איך לא מלכו ישראל בזה סהושע סהיה כבוא עש סהיה מהענינים הראויים לעשות לפי מספטי התורה בהטלת העונסים ראוי סהיה המעשה בהם לפי דרכי התורה באופני החקירה המוסדרת טורה לא סייסלו איך האמת בזה לכבא ואם באנו לכבאר זה בזה המקום יארכו הרבירים יותר מהראוי לתה סאכנו בו: **התשיעי** הוא מה סלמנו סכרא לכל אדם שופטין ל סהיה נקבר בעגול מספתו להסאיר סמו ולזה זכר בהקבר יהושע בעגול חליתו והקבר יוסף אלגמרו כן אהרן בבצפת פתחם בנו ומזה המקום למרנו התועלת סהגעמה הכר ליוסף בפחלתו בניו לפי סכבסו וזה כי בזה היה רשעי טברלות לבני רחל ויתכן יותר סיגעו מקום קבורתה בבחלה לאחד מהם וכבר נתבאר סין היה לפי מה סזכר בספר סמוחל:

וישלה כבוט' כסדר נח: יהו אחרי הדברים והאלה ג'וסי' מגדו לאברהם: אכין חולה: ויטת ויושע י ונכסר גם כסדר וירא: וכל יו ג'וסי' חוקים: חובר: וכל יו ס'לבי ישראל: בטאה הרפין בקריאהו ס' חקן

מצפון אלה-גוש: ויעבר ישראל את ההר כל ימי הושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי הושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני המור אבי שכם במאה קשיטה והיו לבני יוסף לבחלה: וא לעזר בן אהרן מרת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בחר אפרים:

סכות הפסוקים של ספר יהושע שש באות חבשים וששהו סכו' וזעני ונחשבת עד רמת גלעד וסררו ארכועה ער:

את חלקת השדה אשר ואת עצמות יוסף אשר העלו מצרים: אן חפץ למדך ככבר: טנה את אשתו את טיכל: וישבר טישראל מאה אלף: ונכסר גם כסדר וישלה: קשיטה ג'וסי' נכסר כסדר וישלה:

מצפון אלה-גוש ויעבר ישראל את ההר כל ימי הושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי הושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני המור אבי שכם במאה קשיטה והיו לבני יוסף לבחלה: וא לעזר בן אהרן מרת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בחר אפרים:

וישלה משה את עצמות יוסף עמו הוא הזהיר את בני ישראל להעלותם כמו וכן סלמה והדומים לו ונכרם כל המתחיל במצוה ואחר במרה סכראת על סה האחרון מימי אתה למד ממשה דכתי ועל משה את עצמות יוסף עמו סכתלך משה במדבר ולא ככסם לארץ והכטו ישראל עצמותיו לארץ וקברו אותם ונלית המצוה בהם דכתיב אשר העלו בני ישראל מתכרים אשר העלה משה איך כתיב כאן אלא אשר העלו: קברו בפכס: דרסו בו ממכס גבטוהו ולמכס החזירוהו ולפי הפסס לפי סהיה פכס בחלק אפרים ולכבדו יוסף קברוהו בבחלה הר אסונה אשר היה לשעקב אטבו בארץ ישראל ולפי דעת בפסוק ואכי כתינו לך פכס אחר על אחר רמז לו סקורב פס סכסם זהו סאמר לך כי ככר זכר הטכורה סנתן לו סיטולו בניו סני חלקים: ויהיו לבני יוסף לבחלה: וספסו להם העצמות לבחלה טובה סקברו בבחלקם ודרסו בו על בני יוסף סהיתעקו כקבורת העצמות בבחלקם: אשר נתן לו בחר אפרים: אמרו רבותינו אל מניין היה לו לפתחם שלא היה לו לאלגמרו אלא מלמד ספסא פתחם אמה ומתה וירסו ומכאן סכמו לירוסת הטעל ומתה אניתו כי אספר ספסלה לו בפדה חרמים ויתכן גם כן למרם כי ישראל כתינו לו כמו סכבו לכבא והיועכ אבל לא על פי הפס יתברך כמו סכבו להם וזהו סאמר אכרי כן לו וזילו הימנה ירושת אשתו או ערה חרמים לא היה אומר אשר נתן לו רבותינו אל אמרו כי לא כוכל למר סקבה פכחם ארצה גבעה דאם כן ממשלת סדה חוזרת וכוכל ומכא ארצו כדריך קבור ככבר סאיוכו סלו: אבל למון נתן לו לא הקסם להם כי מכאסו למון מתנה סכבר כמו ויתן לי את מעדת המכסלה ואם תאמר לפירוסינו קסה גם כן סהרי מתנת יחד חוזרת כוכל אבל מתר רטס איכה חוזרת וזאת הגבעה פכבו אפרים כתינו לו ולרבריהם סאמרנו כי רוסת אשתו הימנה הם אמרו גם כן כי ירושת הטעל איכה חוזרת כוכל וכן היין:

רשי
לחר געם: מלמד פרעם עליהם
ההר לאורג לפי סלא הספירוהו
כראוי: האריכו ימים: ימים
האריכו סהים לא האריכו ס
סניעמו: קברו פכסם: מפכס
גבטוהו למכס החזירוהו
בבצפת פתחם בנו: מהיכן היה
לו לפתחם חלק בארץ סרוס מ
מאשתו

סלין ספר יהושע
רק

מצפון אלה-גוש: רב כרכיה ורבי סימון כסס ריכל חזרכו על המקרא ולא מצינו מקוב סמו ה' געם אלא מה הוא הר געם על ידי ספטר סלו ישראל בו ולא הספירוהו כראוי רכה הקדום ב'ה להגשם עליהם ההר רל פניעם ההר טום קבורתו: אמר העלו בני ישראל: חפס סכתוב ועל משה את עצמות יוסף עמו הוא הזהיר את בני ישראל להעלותם כמו וכן סלמה והדומים לו ונכרם כל המתחיל במצוה ואחר במרה סכראת על סה האחרון מימי אתה למד ממשה דכתי ועל משה את עצמות יוסף עמו סכתלך משה במדבר ולא ככסם לארץ והכטו ישראל עצמותיו לארץ וקברו אותם ונלית המצוה בהם דכתיב אשר העלו בני ישראל מתכרים אשר העלה משה איך כתיב כאן אלא אשר העלו: קברו בפכס: דרסו בו ממכס גבטוהו ולמכס החזירוהו ולפי הפסס לפי סהיה פכס בחלק אפרים ולכבדו יוסף קברוהו בבחלה הר אסונה אשר היה לשעקב אטבו בארץ ישראל ולפי דעת בפסוק ואכי כתינו לך פכס אחר על אחר רמז לו סקורב פס סכסם זהו סאמר לך כי ככר זכר הטכורה סנתן לו סיטולו בניו סני חלקים: ויהיו לבני יוסף לבחלה: וספסו להם העצמות לבחלה טובה סקברו בבחלקם ודרסו בו על בני יוסף סהיתעקו כקבורת העצמות בבחלקם: אשר נתן לו בחר אפרים: אמרו רבותינו אל מניין היה לו לפתחם שלא היה לו לאלגמרו אלא מלמד ספסא פתחם אמה ומתה וירסו ומכאן סכמו לירוסת הטעל ומתה אניתו כי אספר ספסלה לו בפדה חרמים ויתכן גם כן למרם כי ישראל כתינו לו כמו סכבו לכבא והיועכ אבל לא על פי הפס יתברך כמו סכבו להם וזהו סאמר אכרי כן לו וזילו הימנה ירושת אשתו או ערה חרמים לא היה אומר אשר נתן לו רבותינו אל אמרו כי לא כוכל למר סקבה פכחם ארצה גבעה דאם כן ממשלת סדה חוזרת וכוכל ומכא ארצו כדריך קבור ככבר סאיוכו סלו: אבל למון נתן לו לא הקסם להם כי מכאסו למון מתנה סכבר כמו ויתן לי את מעדת המכסלה ואם תאמר לפירוסינו קסה גם כן סהרי מתנת יחד חוזרת כוכל אבל מתר רטס איכה חוזרת וזאת הגבעה פכבו אפרים כתינו לו ולרבריהם סאמרנו כי רוסת אשתו הימנה הם אמרו גם כן כי ירושת הטעל איכה חוזרת כוכל וכן היין:

סלין ספר יהושע